[8th August 1963

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

" That this House recommends to the Government to issue instructions to the Public Service Commission to conduct examinations for appointments to the Services of the State in the regional language of the State also, viz., Tamil ".

The Resolution was put and lost.

(2) RECOGNITION OF ALL THE FOURTEEN LANGUAGES AS THE OFFICIAL LANGUAGES OF THE INDIAN UNION.

* **திரு. கே. ஏ. மதியழகன்** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 'இந்திய அரசியல் அமைப்பின் எட்டாவது அட்டவணையில் குறிப்பிட்டுள்ள பதினைந்து மொழிகளையும் 343-வது விதியின்கீழ் யூனியன் ஆட்சிமொழியாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கும், அது வரையில் இந்திய யூனியன் அரசாங்கக் காரியங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆங்கிலத்தையே வைத்திருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று இச்சபை கருதுவதை யூனியன் அரசாங்கத்துக்குத் தெரிவிக்குமாறு அரசினருக்குச் சிபார்சு செய்கிறது' என்ற தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : Resolution moved—

" That this House recommends to the Government to convey to the Union Government that this House is of opinion that steps should be taken to recognise all the fourteen languages enumerated in the Eighth Schedule of the Constitution as the Official Languages of the Union under Article 343 and till such time English shall be retained for all official purposes of the Indian Union ".

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகின்ற நேரத்தில் மிகத் தெளிவாகவும், மிக விளக்கமாகவும் தெரிந்துள்ள நெடு நாட்களாக இந்த நாட்டை அலக்கழிக்கின்ற இந்தப் பிரச்னையைப்பற்றி திரும்பவும், திரும்பவும் அந்த வாதங்களையே நான் எடுத்து வற்புறுத்தாமல், இந்தப் பிரச்னை இன்றைய நிலையிலே எந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபை முன்பு வைப்பது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். நான் இந்தத் தீர்மானத்தை இங்கே கொண்டுவந்திருப்பதின் முக்கியமான நோக்கம், இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற நாளிலிருந்து, என் இந்தியா சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னிலிருந்து, இந்தப் பெரிய ஒரு பூபாகத்திற்கு ஒரு மொழி தேவை தானே, ஒரு தேசீய மொழி இருக்கவேண்டுமா, அரசியல் மொழி இருக்க வேண்டுமா என்று விவாதம் தொடங்கி, அரசியல் நிர்ணய சபையில் ஒரு பெரிய உருவெடுத்து, ஒரு விவகாரமாக முற்றி, முடிவாயிற்று. அந்த தினத்திலிருந்து, நாம் சுதந்திரம் பெற்ற நாளிலிருந்து இந்தி மொழியை நாட்டினுடைய ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ளுவதா, அல்லது கொஞ்ச நாட்களுக்கு அதைத்

தள்ளிப் போடுவதா என்பதில் பெரிய விவாதம் ஏற்பட்ட அந்த சமயத்தில் விடுதலை பெற்ற வீரர்கள், இந்த நாட்டில் இருக்கிற பெரியவர்கள் ஒரு அடிப்படையான உண்மையை மறந்துவிட்டார்கள். கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே இருக்கிற பெரியவர்கள், மந்திரிமார்களாக வீற்றிருக்கிறவர்கள், தியாகம் செய்தவர்கள் வருந்தக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுயராஜ்யம் வந்த நேரத்தில் நாம் அதற்குக் கொண்டிருந்த சித்தாந்தத்திற்கும், உத்திரப் பிரதேசம், பிஹார், ராஜஸ்தான் போன்ற இந்தி பேசுகின்ற பிராந்தியத்தில் இருக்கின்றவர்கள் கொண்டிருந்த அர்த்தத்திற்கும் ஒரு பெரிய மோதல் ஏற்பட்டது. அரசியல் நிர்ணய சபையில் இந்தப் பெரிய பூபாகத்திற்கு என்ன மொழி என்று கேட்டார்கள். இந்திதான் அந்தத் தேதி முதற் கொண்டு வரவேண்டும் என்று ஒரு குழு வாதம் செய்தது. இந்தி இப்பொழுதே வந்துவிட முடியுமா, இன்னும் கொஞ்ச காலம் கழித்து வரலாம் என்று இன்னொரு குழு வாதம் செய்தது. இரண்டு வாதங்களும் காங்கிரஸ் கூடாரத்தில் மோதி, ஒரே ஒரு வாக்கு அதிகம் பெற்றதினால் இன்றைக்கு இந்தி இந்த நாட்டினுடைய அரசியல் மொழி என்று ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டு, அதற்கு 1965-ம் ஆண்டு வரையில் வாய்தா கொடுப்பது என்று அரசியல் நிர்ணய சபை நிர்ணயித்திருக்கிறது. இதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள். இதைப்பற்றி நம்முடைய மூன்ஞன் நிதி அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். 'ஒரு வாக்கிலே ஜெயித்தது' என்று சொல்லுகிறார்களே, அந்தப் பிரச்னைதான் இது. அன்றைக்கே இந்தியைத் திணிக்க வேண்டும் என்று இந்தி வெறியர்கள் பிடிவாதம் செய்தார்கள். பதினைந்து வருஷ காலம் கொஞ்சம் தள்ளிப் போட்டு இப்பொழுது அதை எல்லா மொழிகளுக்கும் மேலாகத் திணிக்க வேண்டும் என்று பார்க்கிறார்கள். நமது இந்தியா ஒரு பெரிய பூபாகம் ஆயிற்றே. பல்வேறு மொழிகள் இருக்கின்றனவே என்பதை எடுத்துச் சொல்ல அன்று தவறி விட்டார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை என்ன? சாதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமை ஆங்கிலம், அத்துடன் இந்தி. ஆனால் 1965 முதற்கொண்டு வரப் போகிற நிலைமை என்ன? இந்தி, அத்துடன் விரும்புகிற சில காரியங்களுக்கு ஆங்கிலம்—இதுதான் நிலைமை. இந்த நிலைமை நமது மாநிலத்திற்கு உகந்ததா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அடிப்படை உண்மையை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. சென்ற 20 வருஷ காலமாகவே நாங்கள் இந்தப் பிரச்னையில் தொடர்ந்து பங்கு எடுத்து வந்திருக்கிறோம். இந்த மாமன்றத்திலே திருவருவப் படத்திலே வீற்றிருக்கும் ஆச்சாரியார் அவர்கள், அன்று இந்தி மொழியைக் கொண்டு வந்த நேரத்திலே, நாங்கள் சேர்ந்திருக்கிற இயக்கத்தைச் சேர்ந்த ஆயிரம் ஆயிரம் பேர்கள் பங்கு கொண்டு சிறை சென்று தாளமுத்து, நடராசன் என்ற இரண்டு வாலிபரை தத்தம் செய்து ஜீவிரமான அறப்போராட்டத்திலே நாங்கள் ஈடுபட்டிருந்தோம். அதே ஆச்சாரியார் அவர்கள் "பாவமன்னிப்பு" கேட்பது போல, இன்று இருபது வருஷங்களுக்கு பின்னர் அந்த நிலைமையை உணர்ந்து, வேறு பாதையில்

11-00 a.m.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [8th August 1963

இப்பொழுது வந்துகொண்டு இருக்கிறார். இதற்கிடையிலே நம்முடைய சர்க்காருக்கும் எங்களுக்கும் இதிலே பெரிய வித்தியாசம் இருந்தது என்று சொல்ல முடியாது? அவர்களும் ஆட்சி மொழிக் கமிஷன் இடத்தில் இந்தி உடனே வரக் கூடாது, ஆங்கிலம்தான் நீடிக்க வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆட்சியாளரும் எதிர்க்கட்சிகள் எல்லோருமாகச் சேர்ந்து ஒரு மெமோராண்டம் அனுப்பினோம். அப்படி அனுப்பிய மெமோராண்டத்திலே என்ன சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது? வெளிநாட்டுப் புத்தகங்களில் இருந்து மேற்கோள் சொன்னால் அது அனுவசியம் என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே நமது மாநில சர்க்கார் கொடுத்த மெமோரண்டத்திலிருந்து அவர்களுடைய கருத்துக்களையே அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, அதிலிருந்து ஓரிரண்டு சொற்றொடர்களை என்னுடைய தீர்மானத்திற்கு ஆதாரமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலிலே,

"The Indian nation has always been and will always continue to be multi-lingual. This is not a skeleton to be hidden away in the national cupboard."

என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: "இண்டியன் நேஷன்" என்பதை கனம் அங்கத்தினர் ஒப்புக் கொண்டால் போதும். மற்றப்படி எது வேண்டுமானாலும் பேசட்டும் (சிரிப்பு).

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ளுகிற வகையிலே நிலைமை இருக்கிறதா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய வேண்டும். அன்றைக்கே "மல்டி லிங்குவல்" என்று சொன்னார்கள். இந்தி வெறியர்கள் முதல் படை எடுப்பை 1947-ல் செய்தார்கள். பிறகு இந்தி 1965-லிருந்து வரவேண்டும் என்ற முறையிலே இரண்டாவது படை எடுப்பைச் செய்தார்கள். இப்பொழுது மூன்றாவது படை எடுப்பைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது இந்திக்கு எல்லோரையும் அடிமைப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் அது. ஆளுங் கட்சியினருடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்றுக்கொண்டுதான் அண்மையிலே ஆட்சி மொழிச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி யிருக்கிறார்கள். நாற்பத்திரண்டு சத விகித மக்கள் பேசுகிற மொழியாக இருக்கலாம் என்ற வாதத்தை எல்லோரும் அறிந்துதான் இருக்கிறார்கள். அந்த மொழி லாயக்கா என்பதைப் பற்றி நாம் பார்க்க வேண்டும். ஓர் அங்காடி மொழியை—பஜார் மொழியை பத்து கோடி திராவிட மக்களின்மீது பலவந்தமாக திணிப்பதற்கான முயற்சிகள் நெடு நாட்களாகவே நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. சென்ற எழுபது வருஷக் காலமாக ஆங்கிலம்தான் இருக்கிறது என்று நாம் எண்ணினாலும், நம்முடைய அனுபவத்திலே எதைப் பார்த்தோம்? ரெயில்வே ஸ்டேஷன்களில் உள்ள போர்டுகளில் என்ன மொழி எழுதப்பட்டிருக்கிறது? பிற காரியங்களிலும் என்ன செய்யப்படுகிறது? இந்தி வெறியர்கள் பாராளுமன்றத்திலே பெரும் கூச்சல் போட்டார்கள். இந்தியா பூராவும் அவர்கள் பிரதேச எல்லை என்றார்கள். கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,

8th August 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

என்னை மன்னிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன், பாராளுமன்றத்திலே, லேத் கோவிந்த தாஸ் அவர்கள் "எதற்கு நமக்கு ஆங்கிலம் வேண்டும், நேருஜி சர்வ தேச விவகாரங்களில் வேண்டுமானால் யோசனை சொல்லட்டும், இந்தி மொழியில் க, க்க, என்ற எழுத்துக்களுக்கு சரியான உச்சரிப்புகூடத் தெரியாத நேருவுக்கு இந்தியில் பிரவேசப் பரீட்சையிலேகூட தேறமுடியாத நேருவுக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது இந்திபற்றி கருத்துத் தெரிவிக்க?" என்று கேட்கிற அளவுக்கு அங்கே இந்தி வெறியர்கள் உச்ச எல்லையை அடைந்தார்கள். நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் சார்பில் மொழிக் கமிஷனுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மெமோராண்டத்திலும்கூட இந்தி வெறியர்களின் ஆதிக்கம் எவ்வளவு பயங்கரமான உருவத்தை எடுக்கப் பார்க்கிறது, எவ்வளவு பெரிய ஆதிக்கத்தை அவர்கள் நிலை நாட்ட விரும்புகிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

"Memorandum submitted by the Government of Madras on the Report of the Official Language Commission".

என்ற அறிக்கையிலே, 32-வது பாராவிலே சொல்லியிருப்பதை நான் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 32-வது பாராவில் கீழ்க் கண்டவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது :—

"It has been pointed out earlier in this Memorandum that 'the impact of the language problem of India has to be borne in the educational field, by the Government and Legislatures and the people of the non-Hindi regions; and that the States of the Hindi region have no burden to bear and little contribution to make towards a solution of the problem.' This comment is applicable to the administrative field no less than to the educational field. From the point of view of the Hindi-speaking people, the sooner the official language of the Union is changed from English to Hindi the better. Their young men will find it so much easier to secure employment in all offices and institutions much more easily than at present. They could also feel pride and satisfaction about the promotion of their mother-tongue for uses above and beyond the regional limits. All this benefit would accrue to them without any exertion on their part or the slightest inconvenience. They do not have to face the problems of readjustment of their educational system to a new situation. In these circumstances, it is not surprising that the Pan-Hindi enthusiasts are impatient. It is not also surprising that the tactless manner in which expression is given to this impatience should arouse apprehensions, cause irritation and at times even evoke hostility in non-Hindi regions. What is, however, surprising to the Madras Government is the failure of the Official Language Commission to realize that it was its duty to take note of this situation and to make recommendations calculated to restrain the impatience displayed in the Hindi region and to ally the apprehension aroused thereby in the non-Hindi regions"

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [8th August 1963

இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? நமது ராஜ்ய சர்க்கார் மொழிக் கமிஷனை எச்சரித்திருக்கிறார்கள். இந்திக்கு ஆதிக்கம் கொடுத்தால் இந்த மாநில மக்கள் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை விளக்கிச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். எதைக் குறித்து அவர்கள் பயந்தார்களோ அந்த நிலைமைதான் இப்பொழுது வந்து கொண்டு இருக்கிறது. இதனால் இந்தி வெறியர்களுக்குத்தான் லாபம்; அவர்களுடைய பிள்ளைக் குட்டிகளுக்குத்தான் எல்லாச் சலுகைகளும் சந்தர்ப்பங்களும் இனி கிடைக்கும். இதிலே வெறித்தனம் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகையால் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்ற சென்னை சர்க்காருடைய எச்சரிக்கையை பொருட்படுத்தாமல்தான் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. 1959-ல் பாராளுமன்றத்தில் திரு. பிராங் அந்தோணி ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்த காலத்தில் அதாவது ஆங்கிலமும் ஒரு தேசியமொழியாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் கொண்டு வந்த நேரத்தில், பிரதமர் நேரு அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வாக்குறுதியை அளித்தார்கள்: "இந்தி பேசாத பிராந்திய மக்கள் எவ்வளவு காலத்திற்கு விரும்புகிறார்களோ அவ்வளவு காலத்திற்கு இந்தி படிக்க வேண்டியது இல்லை, இந்தி படிக்காவிட்டால் பரவாயில்லை, தேவநாகரி லிபி வேண்டாம், ஆங்கிலம்தான் இருக்கும்" என்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். மறைந்த கோவிந்த வல்லப பந்த் அவர்களும் ராஜேந்திர பிரசாத்தும் அதே கருத்தை உறுதிப் படுத்தினர். அவ்வளவு பேரும், இந்த மாநில சர்க்காரும், மற்ற வர்களும், அந்த வாக்குறுதி காப்பாற்றப்படும் என்று நம்பி இருந்தார்கள். இதே மன்றத்திலேகூட அது பேசப்பட்டது. வாக்குறுதிக்கு என்ன கதி ஏற்பட்டது? சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். "English may be used for officail purposes" 1965-ல் இந்தி வந்து விடாது; ஆங்கிலமும் உபயோகிக்கலாம். என்ன பொருள்? ஆங்கிலத்தை மாண தண்டனைக் கைதிபோல் ஆக்கிவிட்டார்கள்; பண்டித நேரு அவர்களின் வாக்குறுதி சட்டத்தில் எப்படிச் சேர்க்க முடியும் என்று அவர்களே கேட்கிறார்கள். ஆனால், நம் நிதி அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள், அது எல்லாம் சட்டத்தில் இருக்கிறது என்று. "May" என்ருல் என்ன, "shall" என்ருல் என்ன, இரண்டுமே ஒன்றுதான் என்று லால் பகதூர் சாஸ்திரி சொல்லுகிறார்கள். நான் கூடத் தனிப்பட்ட முறையில் கேட்டபோது சொன்னார்கள், "may"-க்கும், "shall"-க்கும் தகராறு கிடையாது என்று. அப்படியானால் 'shall' என்று ஒத்துக்கொள்வதிலே என்ன தகராறு? இதற்குப் பெயர் ஒருமைப்பாடா? உலகத்திலே எங்காவது இந்த அதிசயத்தைப் பார்த்து இருக்கிறோமா? தலைமேல் கத்தி தொங்குகிறது. கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, வருத்தத்தோடு தங்கள்மூலம் சொல்லுவேன். இந்த ஆண்டு ஏற்பட்ட அதிசயமான நிகழ்ச்சி, பண்டித நேரு தன்னுடைய வாக்குறுதியிலிருந்து தவறி இருக்கிறார், இந்தி வெறியர்களின் சிறைக் கைதியாகி விட்டார் என்பதுதான்! இதே மன்றத்திலே கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசினார்கள்; அப்பொழுது சொன்னார்கள்:

5th August 1963] *[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]*

" The point for consideration now is this. Should we assume even now that those assurances that have been given now would be broken? That means, that we doubt the *bona fides* of those who gave those assurances. If those assurances are not kept up, I am afraid—whatever may be the constitutional provisions—God alone should save the country ".

இப்பொழுதே அந்த வாக்குறுதிகளைச் சந்தேகிக்க வேண்டுமா? அப்படிச் சந்தேகம் வரக்கூடுமானால், எவ்வளவுதான் அரசியல் சட்டம் இருந்தாலும், வாக்குறுதி மீறப்படுமானால், இந்த நாட்டை ஆண்டவன்தான் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று 1969-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் திங்கள், ஐந்தாம் நாள், இதே மன்றத்திலே நிதி அமைச்சர் திரு. சுப்பிரமணியம் சொல்லி இருக்கிறார்கள். வாக்குறுதி சட்டத்தில் புகுத்தப்படுமா என்ற அச்சம் இருந்தது. அதே செப்டம்பர் திங்கள் ஐந்தாம் நாள் மொழிப் பிரச்சினையை விவாதித்து, எதிர்கட்சித் தலைவர் திரு. ராமசாமி முதலியார் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய காலத்தில், என்ன நடந்தது? உங்கள் மூலம் அந்த தீர்மானத்தை இப்பொழுது சபை முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன்.

" The policy of the Madras Government on the Official Language be taken into consideration and on such consideration, this House recommends to the State Government that the Central Government be requested to undertake appropriate legislation in order to implement the Prime Minister's assurances regarding the continued use of the English language for the official purposes of the Indian Union ".

இதே மண்டபத்தில் நேருவின் வாக்குறுதிகள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மேல் நடந்தது என்ன? விடாக்கியானம் சொன்னார்களே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. ஆகவே, இன்றையதினம் மாநில மக்களுடைய பல உரிமைகள் குறைக்கப்பட்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட மொழி பேசுகிறவர்கள் மற்றவர்களை அடக்கி ஆளும் தன்மைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்குப் பெயர் 'சமவாய்ப்பு' Equality of opportunity ஆகுமா? ஒரு குறிப்பிட்டவர்கள் ஆதிக்கம் அடைகிறார்களே தவிர, எங்கே ஒருமைப்பாடு இருக்கிறது? பண்டித நேரு இன்று வெறித் தன்மைக்கு கட்டுப்பட்டுப் போய் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது, 14 தேசிய மொழிகளையும் மத்திய ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும். அதே காலத்தில் ஆங்கிலமும் இருக்க வேண்டும் என்ற உயரிய கொள்கையை எங்கள் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இதே மண்டபத்தில் இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு சொல்லி இருக்கிறார்கள்: " இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக வாழ்ந்து வருகிற நம்முடைய தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று ஒரு நாளாவது நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கேட்டிருக்கக்கூடாதா? அவர்கள் அதைத் தள்ளிவிடட்டும் ஒப்புக்கொள்ளாமல் போகட்டும். என்றாலும் நம்முடைய தாய் மொழியாகிய தமிழ் இந்திய தேச ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்திடுவோம் என்ற மனச்சாந்தியாவது

அவருக்கு ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும்." இம்மாதிரி அறிஞர் அண்ணு கனம் சுப்பிரமணியம் அரசியல் நிர்ணய சபையிலே பேசாதது குறித்து இதே மன்றத்திலே பேசினார்கள். இன்றைக்கு எவ்வளவு பெரிய ஆபத்து ஏற்படும் வகையில் காரியங்கள் நடப்பதைப் பார்க்கிறோம்? நம் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணம் செறிந்த மொழி, தொன்மையான மொழி. இன்றைக்கு பஜார் மொழியாகிய ஒரு அங்காடி மொழி ஆட்சி மொழியாக வரக்கூடும் என்றால், என் இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ஆண்டுகளாக பெருமையோடு இருக்கும் மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்க முடியாதா? இந்தியால் முடியும் என்றால், அது தமிழால் முடியாதா? ஆயிரம் மடங்கு அதிகமாக தமிழால் அவற்றைச் சாதிக்க முடியும். முன்பு மொழிக் கமிஷன் அறிக்கையில், சாட்சியத்தில் சொன்னதைச் செய்ய, சொல்ல ஏன் இன்று, ஏழு வருஷத்தில் தைரியம் இல்லாமல் போய் விட்டது? மாநிலத்திற்கு மாநிலம் பரிமாறிக் கொள்ள ஒரே மொழி வேண்டுமென்றால், அது ஏன் இந்தியாகத்தான் இருக்க வேண்டும். உலகத்தில் வெவ்வேறு நாடுகள் பங்கு கொள்ளும் மாநாடுகள் நடைபெறவில்லையா?

பாண்டுங் மாநாட்டில் பல ஆசிய நாடுகள் கலந்து கொண்டன. சீனக்காரன் எழுந்து அறுபது கோடி மக்கள் சீனமொழி பேசுகின்றனர், ஆகவே ஆசியாவின் பொது மொழியாக சீன மொழியை ஒத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறியிருந்தால் சம்மதம் தெரிவித்திருக்க முடியுமா? ஆகவேதான் இன்று வற்புறுத்தும் தமிழ் மொழி உட்பட்ட 14 மொழிகளும் ஆட்சிமொழியாக ஆகவேண்டும் என்று நான் என்னுடைய இந்தத் தீர்மானத்தை நம்முடைய சபையின் சார்பாக வற்புறுத்தி, அரசியல் சட்டத்திலே நேரு அவர்களுடைய வாக்குறுதி உறுதிப்படுவதற்கும், தமிழ் மொழியை மத்திய ஆட்சி மொழியாக ஆக்குவதற்குச் சகல நடவடிக்கைகளும் எடுப்பதற்கு வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்துவதற்கும், முயற்சிக்க வேண்டும். எதிர்க் கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம் என்று இல்லாமல், நாட்டு மக்களின் உணர்வுகளை மதித்து, இதயத்தின் ஒலியில் நம்பிக்கை வைத்து, எதிர்கால வெள்ளத்தை முன்னதாகவே எண்ணி, பெருமையுடன், இன்னும் கூடச் சொல்லுவேன்; நீங்களே கொண்டு வருவதானால், சர்க்கார் சார்பிலேயே இத்தகைய தீர்மானத்தைக் கொண்டுவருவதானால் கொண்டு வாருங்கள், என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் கருத்தை மத்திய சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளாத காரணத்தினால், மத்திய சர்க்காருக்கு தென்னகத்தின் இதய ஒலியை உணர்த்துவதற்கு தியாகப் பாதையில் புறப்பட, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் எனது நண்பர் கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையில் திரு. என். வி. நடராஜன் மற்றும் பல பேர்கள் கொண்ட போராட்டக் குழு அமைத்து, இன்னும் இரண்டு அல்லது மூன்று மாதத்தில் தமிழகத்தின் தோட்டக்காரரை இதய ஒலியை ஆட்சியாளர்களுக்கு உணர்த்தவும், இந்தி வெறிக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவும், அதனால் ஏற்படக்கூடிய சகல கஷ்ட நஷ்டங்களை ஏற்பதற்கும், தியாகங்களைச் செய்யவும், சிறைச்சாலையின் சித்திரவதையைத் தாங்கிக்

8th August 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கொள்ளவும், தடியடி படவும், துப்பாக்கிக்கு மார்பு காட்டவும் பல்லாயிரக் கணக்கான வீர வாலிபர்கள் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் போர்க்கொடி உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தைச் சகலரும் ஆதரித்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சி. பொன்னுசாமி : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது நமது எதிர்க் கட்சி நண்பர் மதிப்புக்குரிய மதியழகன் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் நிராகரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் பாஷையின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி, தமிழ் மொழியைப் பற்றி எவ்வளவு தூரம் அக்கரை எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ அதைவிட விசேஷ அக்கரை உள்ள மக்கள் தமிழ் நாட்டில் கோடிக். கணக்காக இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் மறந்துவிடக் கூடாது என்று அவர்களுக்கு நான் ஞாபகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். தமிழில் பாண்டித்தியம் படைத்தவர்கள் லட்சம் லட்சமாக, கோடிக் கணக்கில் மலிந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. ஒரு மொழிக்கு எவ்வளவுதான் உயர்வு கொடுக்க வேண்டுமோ அதைவிட அளவு கடந்து இந்த சர்க்கார், தமிழ் நாட்டு சர்க்கார், தமிழ் மொழிக்கு, இனிய மொழிக்கு, தேன் மொழிக்கு, மதிப்புக் கொடுத்து வருகிறது என்று என் போன்றவர்கள் கருதும்போது நாங்கள் மிக மிக மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இப்போது வந்திருக்கும் தீர்மானத்தைப் பார்த்தால் பிற்கால சந்ததிகளுக்கு ஒரு பாஷை வெறியை ஊட்டுவதாக இது இருக்கிறதே தவிர, தேச ஒற்றுமைக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதாக இருக்கிறது என்று யாரும் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. அது மட்டுமல்லாமல் அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்களால் பாராளுமன்றத்தில் ஒன்று பேசப்படுவதும், இங்கே சட்ட சபையில் ஒன்று பேசுவதும், வெளியே கருத்துக்களே வேறு விதமாகப் பேசுவதுமான நிலைமை இருக்கிறது. மனிதருள் மாணிக்கம் பண்டித நேரு அவர்கள் இந்தத் தேசம் முழுவதும் ஒன்று, பாரத நாடு ஒன்று என்ற நிலையில் எல்லா மக்களும் ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டுமென்ற சாரணத்திலே மேற்கொண்டு பத்து வருஷம் ஹிந்தியோடு இங்கிலீஷ் துணை மொழியாக இருந்து வரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கும்போது, மத்திய சர்க்காருடைய பெருந்தன்மையைப் பாராட்ட வேண்டியிருக்க, இது போன்று மாறுதலாக ஒரு தீர்மானம் வர வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்துப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது பத்து கோடி மக்கள் என்று சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டில் 3½ கோடி மக்கள் இருக்கும்போது பத்து கோடி மக்கள் என்றால் அவர்கள் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கும் திராவிட நாடாக இருக்கும் என்று யூகித்துக் கொள்கிறேன். நான்கு மாநிலங்களே—கன்னடம், கேரளம், ஆந்திரா, தமிழ் நாடு ஆகிய நான்கை எடுத்துக்கொண்டாலும்,

[திரு. சி. பொன்னுசாமி] [8th August 1963

இந்த நான்கு மாநிலங்களிலும் நான்கு பாஷை பேசும் மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இப்படி இருக்கும் நிலையில் பார்த்தால், இங்கே நம் தமிழுக்கு ஆக்கம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக பல கல்லூரிகளில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக வைத்தாலும், அவைகளில் சேருவதற்கு மாணவர்கள் முன் வரவில்லை. அதற்காக தமிழ் மொழி க்ஷீணித்துவிடும் என்று அர்த்தமில்லை. அதற்கு ஆக்கம் கொடுக்க இன்னும் பல பல வழிகள் இருக்கின்றன. அதை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். பிற்கால சந்ததிகள் பல பாஷைகளைக் கற்று இருந்தால்தான் உலகில் ஆங்காங்கு செல்ல முடியும். இன்றைய தினம் பல மொழிகளைக் கற்று இருக்கக்கூடியவர்கள் இந்த நாட்டிலே நல்ல நிலையில் வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டு வருவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வட நாடு அந்தக் காலத்திலிருந்து, உதாரணமாக வங்காளம், பம்பாய் எல்லாம் அந்தக் காலத்திலிருந்து அன்னியரோடு அதிகமாகத் தொடர்பு கொண்டிருந்த காரணத்தினால் அங்கே பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளும் பெரிய பெரிய கோடீஸ்வரர்களும் இருக்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மொழிப் பிரச்னையைப் பெரிய பிரச்னையாக வைத்து பிற்கால சந்ததிகள் கஷ்டப்படக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது என்று, சூறிப்பாக மூன்று பாஷைகளாவது தெரிந்து எல்லோரும் நல்வாழ்வு வாழ, இன்டெக்ரிட்டி, தேச ஒற்றுமை பாதுகாக்கப்பட, ஆங்கிலம் போன்ற பாஷைகளைப் படித்துக் கொண்டு பல நாடுகளுக்குச் சென்று பழக ஏதுவாக இருக்கும் என்று மத்திய சர்க்காரும், அதை அனுசரித்து மாநில சர்க்காரும் மொழிப் பிரச்னையில் கவனம் செலுத்தி நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறார்கள். ஆகவே, இது போன்ற தீர்மானங்கள் அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதி இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்துப் பேசி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் எனது மதிப்புக்குரிய நண்பர் கனம் மதியழகன் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற மொழிச் சிக்கலானது, பல்வேறு வகையான உருவத்தில் சில மாநிலங்களில் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மொழிச் சிக்கலைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொன்னால், இந்த நாட்டுக்கு பொது மொழி வேண்டுமென்ற கோரிக்கை சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பேயே இருக்கிறது. இதிலே வேடிக்கையான நிலை என்ன என்றால் தேசிய மொழியாக ஹிந்தி இருக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் இயற்றி, நடைமுறையில் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற இதே காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் எதிர்ப்பு ஆரம்பம் ஆகியது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ, சுதந்திரா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ ஆங்கிலம் வேண்டுமென்று சொல்லுவதைவிட, காங்கிரஸில் இருக்கிறவர்கள் அந்தக் காலத்திலேயே ஆங்கிலம் வேண்டுமென்று கோரி ஒரு கடுமையான கிளர்ச்சி

செய்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும்போது மொழிச் சிக்கலுக்கு மீதி உள்ளவர்கள் எப்படிப் பொறுப்போ, அதைவிட ஆளும் கட்சிக்கு அதிகப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்பு கிறேன். இன்றைக்குப் பேசும்போதுகூட பல நண்பர்கள் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். மொழியில் மாற்றம் சுலபமாக நடைபெறுவதில்லை, வேகமும் கூடாது, படிப்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குக் குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். வெள்ளைக்காரன் தங்களுக்குத்தான் ஆளத் தெரியும், தான் போய்விட்டால் ஆட்சி நல்ல முறையில் நடக்காது, ஆட்சிப் பொறுப்பை இந்த நாட்டு மக்களிடத்தில் ஒப்படைத்தால் நல்ல முறையில் நடத்தமாட்டார் கள் என்று ஒப்படைக்காமல் காலம் தாழ்த்தி வந்தார்கள். அவர் களோடு சண்டையிட்டு, உயிர்த் தியாகம் செய்து பின்னல் சுதந் திரம் பெற்றோம். இன்றைக்கு நமது முதல் அமைச்சராக இருக் கிறவர் பல மொழி தெரிந்தவர் அல்ல. இருந்தாலும் நம் நாட்டி னுடைய பிரதம மந்திரியாக இருக்கும் சந்தர்ப்பம் கூட வந்திருக் கிறது என்ற செய்தியை பத்திரிகைகளில் பார்த்துக்கொண்டிருக் கிறோம். அவருக்கு இந்தத் தேசத்திலிருக்கும் அத்தனை மொழி களும் தெரியுமா? எத்தனை மொழிகளில் விற்பன்னராயிருக்கிறார்? இருந்தாலும், அவருக்கு இருக்கும் திறமைதான் அந்த அளவுக்கு அவரை உயர்த்துவதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது. ஆகவே, மொழி ஒரு பிரதானமாக, நாட்டு நடப்புக்கு வேண்டிய ஒரு முக்கியமான அம்சமாக இருந்தபோதிலுங்கூட, அதற்கு மிகப் பிரதானமான முக்கியத்துவத்தைக் கொடுப்பது அவசியமற்றது. இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நடவடிக்கையைப் பார்க்கும்போது, இந்த நாட்டிலே இருக்கும் சகல மொழிகளையும் ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்வதால் பெரிய ஆபத்து ஒன்றும் வந்துவிட முடியாது. 11-30 a.m.

ஆங்கிலம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஆட்சி மொழியாக இருந்திருக்கிறது. ஆங்கில மொழியில் எவ்வளவு பேர் பாண்டித் தியம் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்? தமிழுக்குச் சரியான வார்த்தைகள் ஆங்கிலத்தில் கிடையாது, புரிவது கிடையாது, குழப்பம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறோம். ஆங்கிலத்திலுள்ள ஆயிரம் ஆயிரம் வார்த்தைகளுக்கு அர்த்தம் தெரிந்தவர்களாக எத்தனை பேர்கள் இருந்துவிட முடியும்? அந்தத் தரையிலே ஞானம் உள்ளவர்கள் எத்தனை பேர் இருக்க முடியும்? ஒரு சத விகிதத்தினர்தான் ஆங்கிலம் தெரிந்தவர்களாக இந்த நாடு பூரா வும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையிலே, இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கும் நிலையைப் பார்க்கும்போது, நாட்டுக்கு ஒரு மொழிதான் பொது மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல் வதைவிட, இந்த நாட்டின் ஒற்றுமையைப் பாதுகாப்பதற்காக, நாமெல்லாம் ஒரே ஜாதி, ஒரே இனம், ஒரே பண்பாடுடையவர்கள் என்று செய்வதற்காக ஏன் இந்தத் தியாகத்தைச் செய்யக்கூடாது? ஒரு மொழிக்குப் பதிலாக பல மொழிகளை தேசிய மொழிகளாக்கும் போது, பல்வேறு சிக்கல்கள் வரத்தான் செய்யும். பெல்ஜியம்,

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [8th August 1963

கனடா ஆகிய நாடுகளில் ஒன்றிரண்டு மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கின்றன. ஐக்கிய நாட்டுச் சபையில் அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்களுடைய மொழிகளிலேதான் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறார்கள். உலக அரங்கில், வல்லமை வாய்ந்த சபையில் பல்வேறு மொழிகளில் பேசி நல்ல காரியங்களை உருவாக்க முடிகிறது என்றால், பரந்து விரிந்து, பல்வேறு பேதங்கள் மலிந்திருக்கும் நம் நாட்டில் 14 மொழிகளை ஏன் நாம் ஆட்சி மொழிகளாகக்கூடாது என்று நான் கேட்கின்றேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த கனம் உறுப்பினருக்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கிருந்து நாம் ஒரு குரல் கொடுப்போம். உண்மையிலேயே இந்தக் குரல் சரியான குரலாக இருந்து, இதை வற்புறுத்திச் சொன்னால், அதற்கு நாடு பூராவும் ஆதரவு கிடைக்க முடியும். நாம் எந்த ஜனங்களுடைய மொழியைப் பொது மொழியாக்கிக்கொள்ள சிரமப்படுகிறோமோ, அந்த ஜனங்கள்கூட என்னுடைய இந்தக் கருத்துக்கு ஆதரவு கொடுப்பார்கள். ஹிந்தியைத் தேசிய மொழியாக்கவேண்டுமென்று சொல்கிற அந்த ஜனங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய பிராந்தியத்தில் ஆட்சி மொழியாக ஹிந்தி முழுக்க முழுக்க இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் அவர்களுடைய பிரதான கோஷம். ஆனால், அரசியல் நன்கு தெரிந்தவர்கள்தான் தங்களுடைய மொழி தங்களுடைய பிராந்தியங்களில் ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வதோடு, தங்களுடைய மொழியே நாடு பூராவும் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். சாதாரண மக்கள், தங்களுடைய மொழி, தங்களுடைய ராஜ்யத்தில் ஆட்சி மொழியாக இருந்தால் போதும் என்றுதான் சொல்கிறார்கள். அந்த மாதிரி கருத்து நாட்டிலே வலுவடைந்தால், வடக்கில் இருப்பவர்கள் யாரும் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அதைப்பற்றி அஞ்சவோ, ஆத்திரப்படவோ அவசியம் இல்லை. உத்தரப் பிரதேசம், மத்தியப் பிரதேசம் ஆகிய ராஜ்யங்களில் ஆத்திரப்பட்டுப் பல்வேறு காரியங்கள் செய்கிறார்கள். தீர்மானம் பிரேரேபித்தவர்கள் இன்னொன்றையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு ஆட்சி மொழியாக இருக்கும் ஒரு மொழி தொடர்ந்திருப்பதற்கு ஒரு காலம் தேவை என்று சொல்வதைவிட, இந்த நாட்டின் 14 மொழிகளும் இன்றே தேசிய மொழியாகவேண்டுமென்று ஏன் அதற்காக ஒரு போராட்டம் நடத்தக்கூடாது? அப்படி ஒரு போராட்டம் வந்தால், அதற்கு எங்களுடைய சோஷலிஸ்டுக் கட்சி, அகில இந்திய அடிப்படையில், முழு ஆதரவு அளிக்கும் என்று என்னைப் பொறுத்த வரையில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வெறும் வாய்ச்சொல்லாக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. அதிகாரபூர்வமாகத் தெரிந்து கொண்டதற்குப் பின்னால் சொல்கிறேன். 14 மொழிகளும்தான் தேசிய மொழிகளாகவேண்டுமென்று ஒரு போராட்டத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் துவக்குமானால், நிச்சயமாக அகில இந்திய அடிப்படையில் சோஷலிஸ்டுக் கட்சி பரிபூரணமான ஆதரவு கொடுக்கும்.

8th August 1963] [திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

"மூப்பது கோடி முகமுடை யாள்உயிர்
மொய்ம்புற வொன்றுடை யாள்-இவள்

செப்பு மொழிபதி னெட்டுடை யாள், எனிற்
சிந்தனை ஒன்றுடை யாள்."

என்று பாரதி பாடினான். ஹிந்தியைப் பொறுத்தோ, வேறு எதைப் பொறுத்தோ அவன் எண்ணிப் பாடவில்லை. இந்தத் தேசத்திற்கு ஒரே உயிர்; ஒரே சிந்தனை தான். '18 மொழிகள்' என்று பாடியிருக்கிறார் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்கு வரும் தொல்லையை வைத்துக்கொண்டு அன்றைக்கே இதைப் பாடினாரோ என்று நினைக்க வேண்டிய சூழ் நிலையில் இருக்கிறோம். 14 மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாகி விட்டால், இன்றைக்கிருக்கும் தொல்லையைவிடக் குறைந்த தொல்லையாகத்தான் இருக்கும். இந்தத் தொல்லை இருக்காது. ஆகவே, நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், நம்முடைய தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், வேறு பிரதேசத்தைப்பற்றிக் கவலை இல்லை—தமிழக சர்க்கார் இந்தத் தீர்மானத்தை கவனிக்க வேண்டும். நீர்மானத்தைக் கொடுத்தவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்கிறேன். ஆங்கிலம் இந்த நாட்டில் ஆட்சிமொழியாக இருக்கும் வரையில் 14 மொழிகளும் நிச்சயமாக முன்னேறப்போவதில்லை. ஆங்கிலம் இருக்கும் வரை, ஹிந்தியோ, தமிழோ இன்னும் மற்றமுள்ள அத்தனை மொழிகளும் நல்ல முறையில் வாழ முடியாது. ஆற்றில் இறங்காமல் நீச்சல் கற்றுக்கொள்ள முடியாது. பொறுப்பிலே கொண்டுவந்து மொழியை வைக்காமல், அதற்கு 'இந்த வார்த்தை கிடையாது, அந்த வார்த்தை கிடையாது' என்று சொல்லிக்கொள்வதில் பயன் இல்லை. 'போகம்', 'யோகம்' என்கிற தமிழ் வார்த்தைகளுக்கு ஆங்கிலத்தில் சரியான வார்த்தைகள் இல்லை என்று அறிஞர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்த வார்த்தைகள் அனுபவத்தில் இருக்கின்றன. ஆங்கிலத்தில் விஞ்ஞானத்துறை வார்த்தைகள் அதிகம் இருக்கின்றன. ஏனென்றால், விஞ்ஞானத் துறையில் முன்னேறி வரும் நாடுகள் ஆங்கிலம் பேசும் நாடுகளாக இருக்கின்றன. நாம் மெய்ஞானத் துறையில் முன்னேறியிருப்பதால், மெய்ஞானம் சம்பந்தமான வார்த்தைகள் நம் மொழியில் அதிகமாக இருக்கின்றன. நம் நாட்டில் விஞ்ஞானம் சம்பந்தமான அத்தனை வார்த்தைகளும் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அதேபோல், அந்த நாடுகளில் மெய்ஞான சம்பந்தமான வார்த்தைகள் அத்தனையும் இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. இப்படித்தான் நிலைமை இருக்கிறது. நம்முடைய தாய் மொழி உயர்ந்தது. அது இந்த மாநில மொழியாக மட்டுமல்ல. இந்த தேசத்தின் ஆட்சி மொழியாகி, பாராளுமன்றத்தில் ஏறுவது பற்றி எல்லோரும் பெருமை கொள்வார்களே தவிர, யாரும் சிறுமை அடையமாட்டார்கள். 'இராணுவத்திற்கு என்ன செய்வது? மத்திய சர்க்கார் நிர்வாகத்திற்கு என்ன செய்வது? என்று கேட்கக்கூடும். நான்கைந்து மொழிகளை வைத்துக்கொண்டு ஆட்சி நடக்கும் நாடுகளில் என்ன

முறையைக் கடைப்பிடிக்கிறார்களோ, அதே முறையை இங்கும் கடைப்பிடிக்கலாம். இதையெல்லாம் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு, ஒன்று—மத்திய சர்க்காருக்கு இதை அறிவிக்க வேண்டும். இரண்டாவது—14 மொழிகளும் தேசிய மொழியாக்கப் படவேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் துணிவாகக் கேட்கவேண்டும். 'ஆங்கிலம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, படிப்படியாக வரும்' என்கிற வார்த்தைகள் இருக்கிற வரையில், ஆங்கிலம் அப்படியேதான் இருந்து கொண்டிருக்கும். ஹிந்தியும் வந்துகொண்டேதான் இருக்கும் என்பதை எல்லோரும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, இன்றைக்கே, இப்பொழுதே, இந்த நிமிஷத்திலேயே 14 மொழிகளையும் ஆட்சி மொழிகளாக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்ததற்காகத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு, என் உடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

***புலவர் கா. கோவிந்தன்:** தலைவர் அவர்களே, தமிழையும் அதோடு தொடர்புடைய மற்ற மொழிகளையும் தேசிய மொழி களாக்கவேண்டும் என்று கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தத் தீர்மானத் தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்பு கிறேன்.

இந்தி ஆட்சி மொழியாகிவிடுமானால் தமிழ் அழியாது என்ற கருத்தை ஆளுங்கட்சியிலிருக்கும் தோழர்கள் அளித்து வருகிறார்கள். மொழி என்ற சொன்னால், ஏதோ ஒரு பருப் பொருள் போலவும், அந்தப் பொருள் அழித்தும் அழியாது நிலை பெற்றிருப்பது போலவும் பேசி வருகிறார்கள். காரணம், மொழி யினுடைய இயல்பை அறியாத காரணத்தால் என்று நான் கருது கிறேன்.

சங்க காலத்தில் 'குறிஞ்சிப் பண்' என்று ஒரு பாட்டு இருந்தது என்று சொல்வார்கள். கடும் வேகத்தோடும் பசியோடும் வரும் யானையை அடித்து விரட்ட முடியாது ஆடவர்கள் இருக்கும் நேரத்தில், தினைப் புனத்தைக் காக்கும் மகளிர், குறிஞ்சிப் பண்ணைப் பாடினால், அந்த யானை, பசியை மறந்து அடங்கி ஒடுங்கி விடும் என்று கூறும் காட்சியைச் சங்க நூல்களில் காண்கிறோம். அந்தக் குறிஞ்சிப் பண் இப்பொழுது இருக்கிறதா? அழிந்து விட்டது. காரணம், அப்பண்ணைப் பாடுவார் இல்லை. பாட்டு அழிந்து விட்டது. அதைப்போல், மொழியை வழங்குகிறவர்கள் அழிந்துவிட்டால் மொழி இல்லை. ஆகவே, மொழியினுடைய அழிவும் வாழ்வும் மொழி வழங்குகின்றவர்களுடைய அழிவிலும் வாழ்விலும் இருக்கிறது என்பதை ஆளுங் கட்சித் தோழர்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும்.

8th August 1963] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

இரண்டு நாட்களுக்குமுன், இந்த மன்றத்தில் ஆளுங் கட்சியில் உள்ள ஒரு பெரியவர் ஒரு பாட்டைத் தங்களுக்கு ஆதரவாக எடுத்துக் காட்டினார்கள். இந்திய நாட்டினுடைய ஒருமைப் பாட்டை உணர்த்துவதற்காக—

"வடாஅது பனிபடு நெடு வரை வடக்கும்
தெனாஅது உருகெழு குமரியின் தெற்கும்"

என்ற பாட்டை எடுத்து, இமயம் முதல் குமரி வரையிலும் ஓர் ஆட்சி நிலவப் பாடுபட்டார்கள் என்று கூறினார்கள். அதை எதற்குக் காட்ட வேண்டுமோ, அது எதற்காகப் பாடப்பட்டதோ, அதற்கு மாறான நிலையில் காட்டப்பட்டதாகும். அந்தக் காலத்தில், தமிழ் வழங்குகின்ற ஆட்சி, தமிழ் வழங்குகின்ற முறை இமயம் முதல் குமரி வரையிலும் இருந்தது. இதைப் இப்பொழுது சொல்வதாக நீங்கள் நினைக்க வேண்டாம். சங்க இலக்கியங்களில் கூறியதாக மட்டும் நினைக்க வேண்டாம். இது உலகத்தில் உள்ள எல்லா மொழிகளின் இலக்கணத்தையும் ஒப்பிட்டிருக்கும் மொழி வல்லுநர்கள் கண்ட முடிவாகும். பஞ்சிஸ்தானத்தில் இமய மலைச் சாரலில் வழங்கப்படுகின்ற ஒரு மொழியானது தமிழ் மொழியின் அடிப்படையில் தோன்றிய மொழி என்று மொழி நூல் வல்லுநர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

சேரன் செங்குட்டுவன் தந்தை, "குமரியொடு வட இமயத்து ஒரு மொழி வைத்து உலகாண்ட சேரலாதன்" எனப் பாராட்டப் பெறுவதை நோக்க, சங்க காலத்தில் இமயம் முதல் குமரி வரை தமிழ் வழங்கியது என்பது இலக்கியங்களில் காணப்படுகிறதே, அந்த நிலை இப்போது இருக்கிறதா? தொல்காப்பியர் சொல்கிறார்

"வடவேங்கடத் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ் கூறு நல்லுலகம்",

என்று. அந்த நிலையாவது இருக்கிறதா? அது வேண்டாம். நம் காலத்தில் நம்மோடு வாழ்ந்த பாரதியார்

நீலத் திரைக்கட லோரத்திலே—நின்று
நித்தம் தவஞ்செய் குமரிஎல்லை—வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே—புகழ்
மண்டிக் கிடக்குந் தமிழ்நாடு

என்று தமிழ்நாட்டின் எல்லையாக வரையறுத்திருக்கிறாரே. அது இப்போது இருக்கிறதா? வடவேங்கடத்தை விடமாட்டோம் என்று போராடினோம். திருத்தணியைக்கூட விட்டுவிட்டு அதைத் திருப்பிப் பெறுவதற்கு நாம்பட்ட பாடு நமக்குத்தான் தெரியும். ஆகவே, இன்றைக்கு நம்முடைய வட எல்லையாக திருத்தணியோடு திருப்தி அடைய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். அது போகட்டும்.

நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதி காரமென்றோர்—மணி
யாரம் படைத்த தமிழ்நாடு

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [8th August 1963

என்று பாரதியார் பாட்டிலே. அந்தச் சிலப்பதிகாரத்தைப் படைத்த இளங்கோவடிகள் வாழ்ந்த நாடு இன்றைக்குத் தமிழ் எல்லைக்குள் இருக்கிறதா ? இல்லையே. இவை எல்லாம் வேண்டாம். இப்போது தமிழ்நாடு என்று சொல்கிறோமே, அந்தத் தமிழ் நாட்டின் எல்லைக்குள்ளேயாவது முழுவதும் தமிழ் வழங்கப் படுகிறதா ? தமிழர்கள் என்று இருக்கிறார்கள். வீட்டிற்குள் தெலுங்கு பேசுகிறார்கள். தமிழர்கள் என்று எத்தனை மராட்டியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீட்டுக்குச் சென்று பார்த்தால் மராட்டிதான் பேசுகிறார்கள். உருது பேசுகின்றவர்கள் எத்தனை பேர் தமிழர்கள் என்று தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறார்கள். இன்னும் தமிழ்நாட்டிலேயே பிறந்து வளர்ந்து ஆங்கிலம் பேசுகின்றவர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை எல்லாம் எப்படி உண்டாயிற்று? ஆட்சி பீடத்தில் எந்த மொழி அமர்கிறதோ அந்த மொழியே மற்ற மொழிகளை எல்லாம் கட்டாயம் அழித்துவிடும் என்பதை உறுதிசெய்ய இவற்றையெல்லாம்விட வேறு சான்றுகள் எதுவுமே வேண்டாம்.

குமரி முதல் இமயம் வரை தமிழ் ஆட்சி நடைபெற்றது ஒரு காலம் என்றால் பிற்காலத்தில் தமிழோடு சமஸ்கிருதம் கலந்து தமிழ் ஆட்சி குன்றியது. தமிழ் மொழியோடு சமஸ்கிருதம் கலந்து தெலுங்கு தோன்றியது. மலையாளம் தோன்றியது. விஜய நகர மன்னர்களின் சாம்ராஜ்யம் செல்வாக்கு பெற்றிருந்த காலத்தில் இங்கே தெலுங்குமொழி அதிகம் பாவிற்று. மராட்டிய மன்னர்கள் ஆண்ட காலத்திலே மராட்டி வந்து ஆதிக்கம் பெற்றது. முஸ்லிம் ஆட்சியின் விளைவாக உருதுமொழி ஊடுருவிற்று. ஆங்கிலேயர்கள் காலத்தில் தமிழிடையே ஆங்கிலம் ஆதிக்கம் பெற்றது. இனி வருகிறது இந்தி மொழி என்று சொன்னால், அதுவும் அது ஆட்சிமொழியாகிவிட்டால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் ? இதைத்தான் வரலாற்று உண்மையை மறந்து விடாமல் அறிஞர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்ற அரசுகளுக்குத் தமிழ் அரசு அடி பணியாத நிலையாவது இப்போது இருக்கிறது. இந்த நிலையே கூடப் போதும். ஆனால் வட அரசு இந்தி மொழியையே நிர்வாக மொழி யாகக்கொண்டு இயங்குகிற அளவுக்கு மாறிவிட்டால் இந்தி மட்டுமே ஆட்சி மொழி என்றாகிவிட்டால் நம்முடைய தமிழ் அழிந்தேவிடும் என்பதை நம்முடைய பெரியவர்கள் நன்றாக உணர வேண்டும். அதை உணராத ஒரு காரணத்தினால்தான் எனை என்னவோ நிலைகள் ஏற்படுகின்றன. திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் பேசும்போது, கோட்டம், வட்டம் என்றெல்லாம் போடுகிறார்கள், ஒன்றுமே புரியவில்லை என்று சொன்னார். அந்தச் சொல்லே தெரிய வில்லையென்றால் தமிழின் நிலை எப்படியாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்று பாருங்கள். அந்தச் சொல் நாமே உருவாக்கிக்கொண்ட சொல்லா ? இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னால் வழங்கப் பட்ட சொல் என்று கூடச் சொல்லவேண்டாம். ராஜராஜ சோழன் காலத்துக் கல்வெட்டுக்களை எடுத்துப் பார்த்தால் போதும்

8th August 1963] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

கோட்டம், வட்டம் என்கிற சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நமக்கு இப்போது டிஸ்ட்ரிக்ட் என்று சொல்ல வேண்டும், இல்லையானால் ஜில்லா என்று சொல்ல வேண்டும். தாலுக் என்று சொல்ல வேண்டும், இல்லையானால் தாலுக்கா என்று சொல்ல வேண்டும். மாவட்டம், கோட்டம் என்று சொன்னால் அதை அவர்கள் விரும்பவில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட நிலை இப்பொழுதே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்தி ஆட்சி மொழியாக இடம் பெற்றுவிட்டால்—நம்முடைய நண்பர்கள் நன்றாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும், நிச்சயமாகத் தமிழ் அழிந்தே போகும். அதற்காகத்தான் தமிழுக்கு மட்டும் அல்ல தேசிய மொழியாகிய பதினான்கு மொழிகளுக்குமே இந்தியோடு ஆட்சி மொழியாக இருக்கும் தகுதியைக் கொடுங்கள் என்று வேண்டுகிறோம். அந்த நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் இந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோமேதவிர வேறு ஒரு சிக்கல் ஏற்படுத்துவதற்காக அல்ல என்று கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை இம்மன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லோரும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேடைப் பேச்சுபோல இல்லாமல் பல கருத்துக்களைச் சுருக்கமாகச் சொன்னேன். தமிழ் வரலாற்றுச் சான்றுகளை எண்ணிப் பார்த்த தமிழ் பேசுபவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைந்தால் தமிழ் மொழி அழிந்து போகும், இந்தி மொழி ஆட்சிமொழியாகிவிட்டால் இந்தி பேசுபவர்களுடைய எண்ணிக்கைதான் அதிகமாகும். தமிழ் பேசுபவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறையும். அது நமது தமிழ் மொழியையே அழிப்பதற்குக் காரணமாகிவிடும். ஆகவே தமிழ் மொழி அழியாதிருக்க, தமிழ் பேசுபவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறையாமல் இருக்க இந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஆக்கம் தரவேண்டுமென்று கோரி என் கருத்துக்களை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் உதவி சபாநாயகர்: அநேக அங்கத்தினர்கள் இந்த விவாதத்தில் பேசவேண்டுமென்று பெயர் கொடுத்திருப்பதினால், ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் சிக்கிரமாக முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கோரி என் கருத்துக்களை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மதியழகன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய தீர்மானம் அவசியம் இல்லாத ஒன்று என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இந்த நாட்டின் தேசிய மொழி என்று குறிப்பிடத்தகுந்த மரியாதைக்குரிய மொழிகளாக அரசியல் அமைப்பிலேயே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ள மொழிகள் 14. அதிலே நாம் இன்பமாகக் கருதும் தமிழும் ஒன்று. மேலும் ராஜ்ய புனருத்தாரணம் செய்தபோது தமிழர்களாகிய நாம் பெரும்பாலும் இருக்கிற நம்முடைய ராஜாங்க மொழி தமிழகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று நாம் எப்படி விரும்பினோமோ அப்படியே இன்றைக்குத் தமிழ் மொழி நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசாங்க மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய இந்திய

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [8th August 1963

அரசியல் அமைப்பிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற 14 மொழிகள் மட்டும்தான் இந்த நாட்டில் இருப்பதாக எண்ணக் கூடாது. பாரதியார் கண்ட பதினெட்டு மொழிகள் மாத்திரம் அல்ல. இன்னும் வரிவடிவம் காணப்படாது, மக்களால் பேசப்பட்டு வழக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய மொழி ஏறக்குறைய 200 உண்டு. நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலேயே சௌராஷ்டிர பெருமக்கள் வழக்கத்தில் பேசி வருகிற மொழியும், கொங்கணம் போன்ற மொழியும் வரிவடிவம் இல்லாமல் பேச்சு வழக்கில் இருக்கக்கூடிய மொழியாக இருக்கிறது. இப்படி இந்த தேசத்தில் உள்ள அத்தனை மொழிக்காரர்களும் தங்கள் தங்கள் மொழி இந்திய அரசின் நிர்வாக மொழிகளாக ஆகவேண்டும் என்று கருதக் கூடிய நிலைமை வந்துவிட்டால் இந்த நாட்டின் சிதைவைத் தவிர வேறேதேனும் உண்டா என்று கருதிப் பார்க்கவேண்டும். நண்பர் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானம் தேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு வழி அளிக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழுக்கு ஒரு பெரிய முக்கியத்துவம் காட்டுவது ஒன்றுதான் இந்தத் தீர்மானம் என்று இதை சிலாக்கித்து பேசிய புலவர் கோவிந்தன் குறிப்பிட்டார் நம்முடைய தமிழ் மொழியை ஒட்டிய தொடர்புடைய மொழிகளாகவே 14 மொழிகளும் இருக்கின்றன என்பதையும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதை அவர்கள் பலமுறை உச்சரிக்க வேண்டுமென்று நான் விரும்பினேன். இந்த மாநிலத்தில் வழங்கக்கூடிய மொழிகள் வேறு நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மொழிகள் அல்ல. நம்முடைய தேச மொழிகள்தான் . அவற்றை ஒன்றொடொன்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இலக்கண அமைப்பைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் அவை ஒவ்வொன்றுக்குமிடையே உள்ள ஒற்றுமை புலப்படும். இவை எல்லாம் இந்த மாநிலத்தில் நிர்வாக மொழி என்று கொண்டால் நிர்வாகத்தை அத்தனை மொழிகளிலும் நடத்த முடியுமா? ஆகவே தான் இவை எல்லாவற்றையும் கருத்தில் கொண்டுதான்—நம்முடைய அரசியல் அமைப்பில் 14 மொழிகள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. தமிழ் மொழிக்கு எல்லா விதமான மரியாதையும் கொடுக்கப்பட்டு, நம்முடைய மாநில நிர்வாக மொழியாகவும் செயல்படுவதற்கு எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது. திராவிட நாட்டு அமைப்பிலே நம்பிக்கை வைக்கக்கூடிய நண்பர்கள் திராவிட நாடு என்று அவர்கள் கோரக்கூடிய பகுதியில் தமிழ் மொழி மட்டும் வழங்கவில்லை. தளுவும் சேர்ந்து ஐந்து மொழிகள் வழங்கக்கூடிய பகுதியே திராவிட நாடு என்ற அமைப்பில் வருகிறது. ஆகையால் இந்த ஐந்து மொழிகளுமே இங்கே ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்றால் அப்போது எந்த ஒருவகையான சமரசமும் ஏற்படாது என்பதை உணர வேண்டும். இதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து அத்தகைய ஒரு நிலை ஏற்படுமானால் அப்போது அவர்கள் எத்தகைய ஒரு முடிவை எடுப்பார்கள் என்பதற்கான பதிலை இந்தச் சபைக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

8th August 1963] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

தேசீயத்தில் நம்பிக்கையுள்ள நாங்கள், காங்கிரஸ் கட்சியினர் இந்த நாட்டிலுள்ள எல்லா மொழிகளும் ஆங்காங்கே அதற்குரிய வளத்தைப் பெறவேண்டும் என்றும், நாட்டுக்கு என்று பொது மொழி தேவை என்பதையும் வெகு காலத்திற்கு சுதந்திரத்திற்கு முன்பே உணர்ந்திருந்தோம். எற்கனவே பொது மொழியாக இருக்கக் கூடிய ஆங்கிலம் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய ஒருசில பட்டதாரிகளால்தான் கையாளப்பட்டு வந்தது. இன்றையதினம் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானத்தில் தமிழ் மொழியும் இந்தியாவின் பொது மொழியாக ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று இருந்தாலும் அவர் களுடைய உள்ளார்ந்த எண்ணம் தமிழ் மொழி என்பதல்ல, இந்திக்குப் பதிலாக ஆங்கிலமேதான் நீடிக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தக் கூடிய ஒன்றுகத்தான் இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இந்த தேசத்தைப் பொறுத்தமட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குத் துணை நிற்கக் கூடிய சுதந்திரக் கட்சியினரில் பெரும் பாலோர் படித்தவர்கள், எல்லா விதமான வசதிகளோடும் இருக்கக் கூடியவர்கள். அந்தக் கட்சியினர் ஆங்கிலம் மாத்திரம் இருந்தால் போதும் என்று நினைக்கலாம். ஆனால், இந்த நாட்டில் ஏறத்தாழ 75, 80 சதவிகிதம் மக்களால் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதும் சுலப மாக, ஐந்தாறு, மாதங்களில் கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பாஷை இந்தியாகும். இது சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் சிறை சென்ற எல்லோருமே அறிந்த ஒன்றுகும். இந்திதான் இந்த நாட்டின் பொது மொழியாக வேண்டுமா என்ற சர்ச்சை அரசியல் சட்டத்தை வகுக்கும்போது எற்பட்டது. மெஜாரிடியினர் தீர்ப்பை மதிக்கும் ஜனநாயகம் இருக்கும் வரையில், மெஜாரிடி மக்களால் பேசப்படுகிற, பெரும்பாலோரால் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய இந்தி மொழிதான் இந்தியாவின் பொதுமொழியாக வேண்டு மென்று எல்லோராலும் அன்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. புனித விவிலிய நூலில் கூறப்பட்டுள்ள டவர் ஆப் பேபல் போல எல்லோரும் சேர்ந்து பேசக்கூடிய மன்றங்களில் பல பாஷைகளில் பேசினால் யாருக்கும் புரியாத நிலைமைதான் ஏற்படும் என்பதை உணர வேண்டும். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தேசங்களின் சபையான ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் கூட 4, 5 மொழிகள்தான் கையாளப் படுகின்றன. பாராளுமன்றத்திலும் அவரவர்கள் மொழியிலே பேசுவதில் தடை ஒன்றும் கிடையாது. நூற்றுக் கணக்கான் மொழிகள் பேசப்படும் இந்த நாட்டில் பாராளுமன்றத்தில் பேசப் படுபவைகளில் அப்படியே பாராளுமன்ற ஏடுகளில் பதிவு போடு வதற்கென்று தேசிய மொழிகளாக உள்ள 14 மொழிகளிலும் அச்சடிக்கவேண்டுமென்ற நிலை வருமானால் அது எளிய வளருகின்ற தேசத்திற்கு உரியதா என்பதைத் தீர்க்கமாகச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய தமிழ் மொழி பழமையானது, தொன்மை யானது, ஆகவே தமிழுக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், சமஸ்கிருதம் தமிழைவிடப் பழமை யானதாயிற்றே, அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டாமா என்று கேட்கலாம். ஆகவே, நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைக் காக்க ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுள்ள காலம் வரை பெரும்பாலோரால்

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [8th August 1963

பேசக்கூடிய, சுலபமாகக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய இந்தி மொழி தான் பொது மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். இன்று பி. ஏ. பட்டதாரிகள் கூட ஆங்கிலத்தைச் சரியான முறையில் கையாளுவதற்கு முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆங்கிலமே அரசாங்க மொழி எனில் சிறு பான்மையோர் பெரும்பான்மையோரை ஆளும் நிலை ஏற்படும். அது ஜனநாயகமாகுமா? அதே சமயத்தில் இந்தியைச் சுலப மாகக் கற்றுக் கொள்ள முடிகிறது. ஆகவே, போராட்ட காலத் திலிருந்தே காங்கிரஸ் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கைக்கு இணங்க தமிழுக்கு வேண்டிய அளவுக்குப் பாதுகாப்பை அரசாங்கம் அளித்து வருகிறது. தமிழுக்கு எந்தவிதமான ஆபத்தும் ஏற்பட்டுவிட முடியாது. ஆகவே, இது போன்ற தீர்மானங்கள் எல்லாம் நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டைச் சிதைவுபடுத்தும் என்று, கூறி, இது போன்ற தீர்மானம் இப்போது அவசியமில்லை என்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எங்கள் கட்சிச் செயலாளர் கொடுத்துள்ள தீர்மானத் தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் தீர்மானம் அரசாங்கத் தரப்பில் இருந்து வந்திருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தார் இந்தக் காரியத்தைச் செய்யத் தவறி யிருந்தபோதிலும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய நாங்கள் இதிலே அக்கறை காட்டக்கூடிய முறையில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத் திருக்கிறோம். அரசாங்கத் தரப்பிலே இருந்து இந்தத் தீர்மானத் தைக் கொடுத்திருந்தால் நாங்கள் இருக்கின்ற குறைபாடுகளை யெல்லாம் எடுத்துத் தெள்ளத் தெளிவாக வைத்திருப்போம். ஆனால் இப்போது எங்கள் கட்சியிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட இந்தத் தீர்மானத்தின் நல்ல நோக்கங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி எல்லோருடைய ஆதரவையும் தேடுகின்ற முயற்சியிலே நான் இங்கே ஈடுபட இருக்கிறேன்.

மொழியானது அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டது. அது இந்த மன்றத்திலேயே பலராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. திராவிட நாடு வேண்டுமா, வேண்டாமா, நிலத்தைப் பங்கு வைக்க வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதெல்லாம் அரசியல். ஆனால் மொழி என்று சொல்லுகின்ற சமயத்தில், எந்த மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும், எந்த மொழி அதிகார மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை விவாதிக்கின்ற சமயத்தில் எல்லாம் இந்த மாமன்றம் எப்பொழுதுமே ஒரு நிலையான கொள்கையைத் தான் இதுவரை கடைப்பிடித்து வந்திருக்கின்றது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். மொழியானது அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டது. கட்சிப் பூசல்களுக்கும், தகராறுகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது. என்னுடைய அருமை நண்பர்கள்கூட சென்ற ஆண்டுக்கு முன்ன தாக இந்தச் சபையிலே இந்தப் பிரச்னையை விவாதித்த சமயத் தில் நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டு

க்கு ஒரு பொது மொழி தேவைதான். அகில இந்திய மொழி தேவை தான. ஆனால் அது எந்த மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்ருல் யாருடைய மனத்தையும் புண்படுத்தாத வகையிலே இருக்க வேண்டும். அந்த வகையிலே இரண்டு மொழிகளை இந்திய யூனியன் அபிஷியல் லாங்வேஜ் ஆக இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறோம். மொழிக் கமிஷன் ஏற் படுத்திய சமயத்தில் இந்த மாமன்றத்தில் விவாதிக்கப்பட்டு அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்தோம். அந்த அறிக்கையில் கொடுத்த மெமோராண்டத்தை லாங்வேஜ் கமிஷன் ஏற்காத காரணத்தால் மீண்டும் பாராளுமன்றக் கமிட்டி ஏற்படுத்தினுர்கள். இரண்டா வது மெமோராண்டமும் கொடுத்தோம். நாம் கொடுத்த அத்தனை யோசனைகளையும் அந்தக் கமிட்டி ஏற்றுக்கொண்டது. அதனை ஏற்றுக்கொண்டதோடு மட்டுமல்லாமல் பாராளுமன்றத்தில் நம் முடைய பண்டித நேரு அவர்கள் ஒரு உறுதி மொழி கொடுத்தார் கள். நம்முடைய மாமன்றத்திலே எல்லாக் கட்சியினரும், சுதந் திரக் கட்சியினரும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும், அதே போன்று எங்களுடைய பகுதியிலே இருக்கின்றவர்களும், காங்கிரஸ் சார்பி லும் முன்னாள் நிதியமைச்சர் சுப்பிரமணியம் கொடுத்த தீர் மானத்தை ஆதரித்தோம். அதற்கு ஒரு திருத்தத்தை திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் கொடுக்க அதன் பேரில் அனைவரும் சேர்ந்து ஏகோபித்த ஒரு தீர்மானம் இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்த முறையில் இப்போது நாங்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானம் அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து வந்திருக்கவேண்டும். இன்றைக்கு நிலைமைகள் மாறியிருக்கலாம். இன்றைக்கு முன்பு இருந்த அமைச்சர் இங்கு இல்லாமல் இருக்கலாம். டாக்டர் பி. சுப்ப 12-00 noon
ராயன் இன்று இல்லாமல் இருக்கலாம். மறைந்த டாக்டர் சுப்ப ராயன் அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்கள் எல்லாம், இந்த மன்றத்தில் விவாதித்த விவாதங்கள் எல்லாம் இந்த மன்றத்தில் இருக்கிறது. இப்படியிருக்கிற நிலையில்தான் நாங்கள் எங்கள் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். அரசாங்கம் ஏற்கெனவே என்ன தீர்மானம் நிறைவேற்றிற்றோ ஏறக்குறைய அதே அளவில்தான் எங்கள் தீர் மானமும் இருக்கிறது. தவிர எந்தவிதத்திலும் எங்கள் தீர்மானம் அதற்கு மாறுபட்டதாக இல்லை என்பதை தெளிவாகக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தின் கௌரவத்தைக் காப் பாற்ற வேண்டியது இந்த மன்றத்திலுள்ள அத்தனை பேர்களுடைய கடமையாகும். இங்கு விவாதித்து முடிவு எடுக்கப்பட்டதை இம்மன்றத்தில் இருக்கிறவர்களும் ஏற்கனவே இது குறித்து விவா தித்தவர்களும் சேர்ந்து அதை ஆதரிக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். *5—9—1960-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் என்ன ?*

" This House recommends to the State Government that the Central Government be requested to undertake appropriate legislation in order to implement the Prime Minister's assurances regarding the continuous use of the English Language for the official purposes of the Indian Union."

என்பதுதான்.

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [8th August 1963

பண்டித நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி காப்பாற்றப் பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சாதுரியம் மிக்கவர்கள். ப்ரைம் மினிஸ்டர் அவர்கள் கொடுத்த அஷ்யூரன்ஸ் இந்தச் சட்டத்திலேயே இருக்கிறது என்று வாதாடக்கூடிய திறன் படைத்தவர்கள் என்பதை நான் அறிவேன். இந்தச் சட்டத்தின் பதிப்பை மன்றத்தில் வைத்திருந்தால் நன்றாகயிருந்திருக்கும். பண்டித நேரு அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலும் சரி, பாராளுமன்றத்திலும் சரி என்ன சொன்னார்கள்? பாராளுமன்ற விவாதத்தின்போது ப்ராங் ஆன்தனி அவர்கள் ஆங்கிலத்தை எட்டாவது ஷெட்யூலில் ஒரு மொழியாக சேர்க்க வேண்டுமென்று கூறியபோது பண்டித நேரு அவர்கள் ஒரு அஷ்யூரன்ஸ் கொடுத்தார்கள். அதுபற்றி சொல்லிக் கொண்டு வரும்போது சொல்கிறார்கள். . .

"So I would have it as an alternate language as long as people require it and the decision for that I would leave not to the Hindi-knowing people but to the non-Hindi knowing people."

அதோடு நின்று விட்டார்களா? அடுத்த மொழிப் பிரச்னை வந்தபோது மீண்டும் அதுபற்றி விவாதித்தார்கள். அப்போது பண்டித நேரு அவர்கள் சொன்னார்கள். . .

"Whatever I said then, of course, I hold by it completely."

என்று. நான் கூறுவது என்னவெனில் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றியிருக்கிறாரா? அதை சட்டத்தில் கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறார்களா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். வேறு எதுவும் இல்லை. நாங்கள் கொடுத்திருக்கிற தீர்மானம் அரசாங்கத்தை ஆதரிக்கிற தீர்மானம்தான். எதிர்க்கிற தீர்மானம் அல்ல. நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி பற்றி விவாதிக்கும்போது இம்மன்றத்தில் 1960-ல் முன்னாள் தலைவராக இருந்த திரு. சுப்ரமண்யம் அவர்கள் கூறினார்கள், "1965-க்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் நமக்கு நிர்வாக மொழியாக இருந்து வரவேண்டுமென்று". அதோடு "பை லிங்வல் பார்முலா எவ்வளவு காலத்திற்கு அவசியமோ அவ்வளவு காலத்திற்கு இது நீடித்திருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தைத்தான் நான் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறேன். அந்தக் கருத்தை என்னுடைய சார்பாக மட்டுமல்லாமல் இந்த சபையில் செய்த முடிவின் அடிப்படையில் தமிழ் மக்களின் சார்பாகத் தெரிவித்திருக்கிறேன்" என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. அவர்கள் மேலும் சொன்னார்கள், "நம்முடைய முடிவை செயல்படுத்துவதற்கு அரசியல் சட்டம் தடையாக இருந்தால் அந்தக் காலத்தில் அரசியல் சட்டத்தை திருத்தியாக வேண்டும் என்று நாங்கள் வலியுறுத்த தயாராக இருக்கிறோம்" என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். பின்னர் கடைசியாக சொன்னார்கள், "இப்போதே உறுதி கொடுக்கிறேன், சென்னை சர்க்காரே முன்வந்து ஏற்றுக் கொண்ட முடிவுகளை நிலைநிறுத்தும் முறையில் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டுமென்று ஏகோபித்துச் சொல்வதற்கு நாங்களும் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்பு

8th August 1963] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கிறோம்" என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் இப்போ துள்ள நிதியமைச்சர் என்ன பதிலளிக்கிறார்கள்? இத் தீர்மானம் மூலம் ஸ்டாட்டஸ் கோ நீடிக்கட்டும் என்றுதான் கூறுகிறோம். முதல் கோணல் முற்றும் கோணல் என்பார்களே, இந்த மொழி விவகாரம் சர்ச்சைக்குரிய விவாதமாகவே இருக்கிறது. நான் உங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், நாட்டிற்காக உழைக்கிற முறையில், நாட்டுக்காக நன்மை தேடுகிற முறையில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற நாங்கள் உங்களோடு பாடுபட தயாராயிருக்கிறோம் என்று அரசாங்கத்திற்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாமன்றம் மட்டும் அந்த முடிவை எடுக்க வில்லை. வங்காளத்திலுள்ள இரண்டு சபைகளும் அந்த முடிவை எடுத்தார்கள். அப்போது வங்காளத்தில் முதல் அமைச்சராக இருந்த டாக்டர் பி. சி. ராய் அவர்கள் மூலம் தீர்மானம் என்ன வென்றால்,

"If Hindi was to be made the sole official language, Bengali must be given equal status."

என்றுதான். தமிழுக்கும் அதேபோல் "ஈக்வல் ஸ்டாட்டஸ்" இருக்கவேண்டும். நாங்கள் 14 மொழிகளையும் யூனியன் ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வது வங்காள காங்கிரஸ் கட்சி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர் மானத்திற்கு மாறுபட்டதாக இல்லை. அதைப்போன்றுதான் இதுவும் இருக்கிறது. போராட்டம் நடத்தப் போகிறோம், அதற் காகத்தான் இத்தீர்மானத்தை இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் தயவு செய்து நினைக்க வேண்டாம் எங்கள் போராட்டம் வேறு, அது வேண்டுமா வேண் டாமா என்று முடிவு செய்யும் பொறுப்பு அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டுமென்று அரசி யல் சட்டத்தை திருத்துங்கள், கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப் பாற்றுங்கள். கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறி இப்போது ஒப்படி சட்டம் செய்வது முறையா? பதில் அளிக்கையில், பண்டித நேரு அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதி இச்சட்டத்தில் இருக்கிறது என்று சாதுரியமாகச் சொல்வார்கள். அவர்கள் வாதத்தில் நான் மிகுந்த பற்றுள்ளவன். அவரது வாதத் திறமையை நான் படித்துப் படித்து பாராட்டியவன். இந்தச் சட்டத்தில் மூன்றாவது பிரிவில்

"Notwithstanding the expiration of the period of fifteen years from the commencement of the constitution, the English language may, as from the appointed day, continue to be used, in addition to Hindi."

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. "மே" க்கும் "ஷால்" க்கும் உள்ள வித்தியாசம் பற்றி மதியழகன் அவர்கள் திறமையாக எடுத் துக் காட்டினார்கள். இந்தியாவில் இந்தி தெரியாதவர்கள் எறக் குறைய 50 சதவிகிதம் இருக்கிறார்கள். இந்திதான் ஆட்சி மொழி யாக வந்து தீரும் என்று சொன்னால் பிரிந்து போய் விடுவோம் என்று அன்று டாக்டர் ராய் அவர்கள் சொன்னார்கள். கனம்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [8th August 1963

சுப்ரமணியம் அவர்கள் "இந்திதான் ஆட்சிமொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நாட்டை ஆண்டவன்தான் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று" சொன்னார்கள். அதற்கு என்ன சொல்கிறார்கள் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள்? டாக்டர் ராய் அவர்களே நாங்கள் அப்படிச் சொல்லச் சொன்னோமா? ஆக இம்மன்றம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை, எடுத்த முடிவை செயல்படுத்தவேண்டியது இந்த மன்றத்தில் உள்ளவர்களாகிய நம் கடமையாகும். இதில் கட்சி பாகுபாடு ஒன்றும் கிடையாது. காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட் என்ற அமைப்புக்களைப் பற்றி பேசவேண்டியதில்லை. திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள்கூட ஒரு அமெண்ட்மெண்ட் முன்னர் கொடுத்திருந்தார்கள்.

Add—

"Legislative measures under Article 343 (3) of the Constitution for the use of English as subsidiary official language of the Union Government without fixing time-limit."

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலம்தான் இந்தியாவின் அபிஷியல் லாங்குவேஜ் ஆக அசோஷியேட் லாங்குவேஜாக சம அந்தஸ்துடன் காலவரையறை நிர்ணயிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அத்தீர்மானம் எல்லாக் கட்சியினராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. நாம் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தின் போரில்தான் சொல்கிறேனே அல்லாது இந்தியை வைத்துத்தான் எங்கள் கழகம் வளரவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. நாங்கள் இந்திப் போராட்டத்தை ஆரம்பிக்கிறோம். எதற்காக? உங்கள் உறுதிமொழியை நீங்கள் நிறைவேற்றிவிடுங்கள், அதை நிறைவேற்றிவிட்டால் ஏன் போராட்டம்? எங்களுக்கென்ன உங்களைப் பார்த்தால் பிடிக்கவில்லையா? அல்லது அமைச்சர்களாக இருக்கிற உங்களைப் பார்த்தால் எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லையா? நீங்கள் கொடுத்த உறுதி மொழிகளை நீங்களே காப்பாற்ற மறுக்கிறீர்களே? அமைச்சர்களெல்லாம் உறுதிமொழி கொடுத்தார்களே? பாராளுமன்றத்தில் நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள் கொடுத்த உறுதி மொழியைக் காப்பாற்றாமல் காற்றில் பறக்க விட்டு, தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழியை அடக்குகிற வகையில் இந்தியை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்டுவருவது எந்த அளவுக்கு நியாயம்? இந்தி ஆட்சி மொழியாக வந்தால், ஹைகோர்டில் இந்தி வரும். சுப்ரீம் கோர்டில் இந்தி வரும். சட்டங்களெல்லாம் இந்தியில் வரும். மற்ற துறைகளிலும் இந்தி வரும். அத்தனை துறைகளிலும் இந்தி புகுந்துவிடுமேயானால், நாம் எப்பேர்ப்பட்டவர்களாக இருப்போம்? 'ஸெகண்டு கிளாஸ் சிடிஸன்' என்ற நிலை கூட இல்லாமல் போய்விடுமே? இந்தச் சபையில் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்துத்தான் ஏற்கனவே அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டிருக்கிற கருத்தை ஆதரித்துத்தான், ஏற்கனவே கொண்டிருக்கிற அத்தனை முறைகளையும் பின் பற்றித்தான் நாங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருக்

8th August 1963] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கிரேமே தவிர, வேறு முறையில் அல்ல என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது இருக்கிற நிதி அமைச்சர் ஏற்கனவே நிதி அமைச்சராக இருந்தவருடன்கூட பணியாற்றிய வர். அவர் எல்லாம் தெரிந்த வல்லுநர். அரசாங்கத் தரப்பில் ஏற்கனவே கொடுத்த தீர்மானத்தை வலியுறுத்துகிறேம் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லட்டும். அரசியல் சட்டத்தை அமெண்டு செய்கிறேம் என்று சொல்லட்டும். இந்தத் தீர்மானமே தேவையில்லே. அரசியல் திட்டம் திருத்தப்பட்டால், இந்தத் தீர் மானத்திற்கோ அல்லது இந்திப் போராட்டத்திற்கோ அவசியம் கிடையாது. நாம் எல்லோரும் ஒரு சேர வடக்கே பார்க்கவேண் டியவர்களாக இருக்கிறேம். சீனன் நம்மிடையே வருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறான். எல்லேயில் அத்தகைய பயங்கரத்தை மனதிலே வைத்துக்கொண்டு, டெல்லியில் இருப்பவர்கள் தென்ன கத்தைப் பார்த்து முறைக்கவேண்டுமா? நாம் அனேவரும் வடக்கே சீனனைப் பார்த்து முறைப்போம் என்று சொல்லி, எமர்ஜென்ஸி என்று கூறிவிட்டு, தமிழ் மக்களேப் பார்த்து 'இந்தி வருகிறது' என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்தி வெறியை நிலைநிறுத்துவதற்கு, இந்தி ஆதிக்க உரிமையை நிலைநிறுத்துவதற்கு முயற்சி நடக்கிறது. எப்படி வெள்ளேக்காரன் அன்று அங்கு இருந்தானே, அதைப்போல 'நாங்கள் அங்கு இருக்கிறேம். எங்கள் மொழியை படித்துத் தான் நீங்கள் உத்தியோகத்திற்கு வரவேண்டும். நீங்கள் இந்தியில் சட்டம் படித்துத்தான் தொழில் நடத்தவேண்டும். இந்தி மொழியை நீங்கள் கற்றுத்தான் தீரவேண்டும்' என்று சொல்லுகிற முறையில் இருக்கிறதே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லே. இதைத்தவிர வேறு என்ன பெருங்குறை இருக்க முடியும்? ஆகவே, இந்தச் சபையின் மானத்தைக் காப்பாற்றவேண்டியது நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கடமையாகும். இந்தச் சபையின் தீர்மானத்தை நிலைநிறுத்தவேண்டியது அவருடைய கடமையாகும். ஏற்கனவே கொடுக்கப்பட்ட உறுதி மொழியை, ஏற்கனவே இருந்த அமைச்சர் கள் கூறிய அஷ்யூரன்ஸ் எல்லாவற்றையும் எப்படி நீங்கள் நிறை வேற்றப் போகிறீர்கள் என்று தெட்டத்தெளிவாகச் சொல்லி விடுங்கள். என்னுடைய எதிரிலே இருக்கிற காங்கிரஸ் அங்கத் தினர்கள் என்னுடைய விரோதிகள் அல்ல. என்னுடன் உடன் பிறந்தவர்கள் போலத்தான் இருக்கிறார்கள். மொழி விஷயத்திலே எந்தவிதமான அவேசத்திற்கும் அவசியம் கிடையாது. அனே வரும் நீங்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்தோம். அப் பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலேவராக இருந்த திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்களின் திருத்தத்தை நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக் கிறீர்கள். கனம் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் கருத்தை உள்ளடக் கிய தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறீர்கள். ஒருமுகமாக இருந்து போராடி சொன்னல்தான் நம்முடைய மொழி அழிக்கப் படுவதைத் தடுக்கமுடியும். இந்தி மொழி இந்த நாட்டில் வந்து அமுல்படுத்தப்பட்டால், நாட்டின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஏற்கனவே இருந்த நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்தியாவினுடைய ஒருமையை ஆண்டவன்

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [8th August 1963

தான் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று சொன்னார். அவர் வாயின் மூலம் சொன்னது போலவே இந்த நாட்டின் எதிர் காலம் இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தீர்மானங்களை ஆதரிக்க வேண்டியது தமிழ் மகனுக்குப் பிறந்த ஒவ்வொருவனுடைய கடமையும் ஆகும். இந்த மன்றத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்ட விஷயத்தை ஆதரிக்க வேண்டியது இந்த மன்றத்திலுள்ள அத்தனை அங்கத்தினர்களுடைய கடமையும் ஆகும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, அதை வற்புறுத்தி, இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய திரு. மதியழகன் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானம் இப்பொழுது அவசியமில்லை என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லுகிறேன். பாரத நாடு, பாரத மக்கள் என்று சொல்லுகிறோம். ஆனால், பாரத மக்களுக்கு ஒரு பொது மொழி வேண்டுமென்றால், அந்த மொழி ஆங்கிலமா இந்தியா என்ற நிலையை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆங்கிலேயர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கும்பொழுது ஆங்கிலத்தைப் புகுத்த வேண்டுமென்று நினைத்தார்கள், ஆங்கிலம் வந்ததன் காரணமாக தமிழ் அழிந்துவிடுகிறது என்றெல்லாம் பேசிய நண்பர் தற்சமயம் நாட்டினுடைய நிலைமையை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். பாரத மகன் என்று ஒருவன் இருந்தால் பாரதத்திற்கு என்று ஒரு மொழி தனியாக வேண்டாமா? அது எந்த மொழி? அது தமிழ் மொழியாக இருக்கவேண்டுமா அல்லது இந்தி மொழியாக இருக்க வேண்டுமா? பாரதம் என்ற நாடு இருக்கிறது. பாரத தேசத்தில் நாம் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், பாரத மகன் அன்னிய நாட்டில் தலைநிமிர்ந்து பேசவேண்டுமென்று சொன்னால், பாரத நாட்டினுடைய மொழி, உனது பொது மொழி என்ன என்று கேட்டால், ஆங்கிலம் என்று சொல்லுவதற்கு வெட்கமாக இருக்காதா? அந்தப் பொது மொழி இந்தி என்று நாம் சொல்லவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். முன்பு இங்கு இருந்த நிதி அமைச்சர் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தைப் பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள். அந்தத் தீர்மானம் அமுல் நடத்தப்படவில்லை என்று குறை கூறினார்கள். இந்த மன்றத்தில் நாங்கள் என்ன தீர்மானம் கொண்டு வந்தோம்? ஆங்கிலம் நீடிக்கும் என்று சொன்னோம். ஆங்கிலம் தான் இருக்கும் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. பிரதம மந்திரி வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள், அதையெல்லாம் எதோ காற்றில் பறக்கவிட்டுவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். என்ன வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள்? ஆங்கிலமும் நீடிக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்று அரசியல் நிர்ணய சபையில் 15 ஆண்டுகள் வரையில் ஆங்கிலம் இருக்கும். பிறகு இந்தி ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன்படி பார்த்தால் 1965-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு ஆங்கிலம் இருக்க முடியாது

8th August 1963] [திரு. ஜே மாதா கவுடர்]

என்று ஏற்படும். ஆங்கிலம் மறுபடியும் தொடரத்து இருக்க வேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறோம். ஆங்கிலத்திற்கு பாதுகாப்பு கொடுத்திருக்கிறோமா, இல்லையா? அதே நேரத்தில் இந்தி மொழி வளர்ச்சி அடையவேண்டும். வளர்ச்சி அடையும் வரையில், 1965-ம் ஆண்டுக்கு மேலும்கூட ஆங்கில மொழி நீடிக்கும் என்று அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறோம். நாம் எதை காற்றில் பறக்கவிட்டிருக்கிறோம்? தமிழ் நாட்டில் இந்தி அரக்கி வருகிறாள் என்றெல்லாம் குழந்தைகளுக்கு பூச்சாண்டி காட்டுவதுபோல், "இந்தி அரக்கி, இந்தி அரக்கி" என்று பூச்சாண்டி காட்டுகிறார்கள். படித்தவர்கள், உலகம் தெரிந்தவர்கள் இப்படி பேசுவார்களா என்பதைப்பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாம் எந்த விதமான தீர்மானத்தையும் போட்டு ஆங்கிலம்தான் இருக்கவேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லவில்லை. சென்ற ஐந்து ஆண்டுகளிலும் நான் இங்கு அங்கத்தினராக இருக்கிறேன். 1957-ம் ஆண்டிலிருந்து இருக்கிறேன். அதுமாதிரி ஒரு தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆங்கிலமும் இருக்கும், இந்தியும் இருக்கும், அதற்காகப் போராடுகிறோம். ஆங்கிலத்தை நீடிப்பதற்கு சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டியிருந்தாலும் திருத்தலாம் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திடீரென்று ஆங்கிலத்தை அழித்துவிட்டு இந்தி வந்துவிடுகிறது என்று சொன்னால் அதைத் திருத்துவதற்குக்கூட நாங்கள் முற்படுவோம் என்று சொல்லவில்லையா? நாங்கள் சொன்ன வார்த்தையை எதை காற்றில் பறக்கவிட்டோம்? தாளமுத்து அவர்கள் இந்திப் போராட்டத்தில் செத்துவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆசாரியார் உங்களைக் காலே வாரிவிட்டுவிடுவார். சோஷலிஸ்டு அங்கத்தினர் திரு. நல்லசிவம் அவர்கள்கூட உங்கள் பக்கத்தில் வருகிறார் என்று சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு நான் எச்சரிக்கிறேன். ஆசாரியார் எத்தக் கட்சிக்கு வந்தாலும் காலே வாரிவிட்டு விடுவார்கள். ஆசாரியார் ஒரு காலையும், திரு நல்லசிவம் அவர்கள் ஒரு காலையும், ஆக உங்கள் இரண்டு கால்களையும் வாரிவிட்டுவிடுவார்கள். ஆச்சாரியார் வந்து உங்களுக்கு உதவி செய்வார் என்று நீங்கள் நினைக்கவே வேண்டாம் என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆசாரியார் உறவு செய்து, உங்கள் காலே வாரிவிட்டுவிடுவார். நாட்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அழித்துவிடுவார். ஆசாரியார் நிச்சயம் உங்களை அழித்துவிடுவார், அதற்காக உங்களிடம் சேர்ந்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பதினைந்து மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக வரவேண்டும் என்று தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். பதினைந்து மொழிகளும் மத்திய ஆட்சி மொழியாக வரவேண்டுமென்றால், அந்த வாதத்தை ஒப்புக் கொண்டால் இந்த மாநிலத்தின் நிலை என்ன? மாநிலத்திற்கு வாருங்கள். தமிழ் நாட்டில், தமிழ் மாநிலத்தில் தமிழ் மட்டும்

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [8th August 1963

ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று கூக்குரல் போட்டீர்களே? தமிழ் நாட்டில் கன்னடியர்கள் இல்லையா? மலையாளிகள் இல்லையா? தெலுங்கர்கள் இல்லையா? அந்த மொழிகளையெல்லாம் தமிழ் நாட்டில் ஆட்சி மொழிகளாகக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்லவில்லையே? தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மொழிதான் ஆட்சி மொழியாக வரவேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்லவில்லையா? மத்திய ஆட்சிக்கு மட்டும் 14 மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக வரவேண்டும் என்று கேட்கிறீர்களே? பாரதத்தில் 14 மொழிகள் பேசக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள், அதனால் அங்கே 14 மொழிகளையும் வைத்துவிடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறீர்களே? தமிழ் நாட்டில் பல மொழிகள் பேசக்கூடியவர்கள் இல்லையா? ஆகவே, தமிழ் நாட்டில் அந்த மொழிகள் எல்லாம் ஆட்சி மொழிகளாக வரவேண்டும் என்று நீங்கள் என்றைக்காவது சொல்லியிருக்கிறீர்களா? உங்களுக்கு அம்மாதிரி சொல்ல தைரியம் இருக்கிறதா? அப்படிச் செய்தால் தமிழர்கள் உங்களை சும்மா விடுவார்களா? இதையெல்லாம் அரசியல் நோக்கத்திற்காகத்தான் நீங்கள் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இடையம் முதல் குமரி வரை தமிழ் இருந்தது, இல்லை என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. தமிழ் பண்பாடு இருந்தது, தமிழ் செல்வாக்கு இருந்தது. இன்றைக்கும் இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரில் இருக்கக்கூடியவர்களில் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு செல்வாக்கை நாங்கள் வைத்திருக்கிறோம். அதைக் குறைத்தது யார்? தமிழ் பகுதி செல்வாக்கை குறைத்தது யார்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான். 4 மாகாணங்கள் போதும் என்று சொல்லி செல்வாக்கைக் குறைத்திருக்கிறது. அப்படி செல்வாக்கைக் குறைத்து குண்டுசட்டியில் குதிரை ஓட்ட நீங்கள் வந்துவிட்டீர்களே அல்லாது, காங்கிரஸ் காரர்கள் வரவில்லையே? இமயம் முதல் கன்னியாகுமரி வரை தமிழர்கள் ஆண்டுதான் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களாலும் அங்கே போக முடியவில்லை, போகின்றவர்களையும் காலைப் பிடித்து இழுத்தால் என்ன அர்த்தம்?

"பேருந்து நிலையம்" என்று நான் குறிப்பிட்டதை புலவர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பள்ளியிலே படிக்கும் மாணவர்களிடம் "பேருந்து நிலையம், கோட்டப் பொறியாளர் நிலையம்" என்றெல்லாம் சொன்னால், அவர்களுக்குப் புரியுமா? ரஷ்யாவிலும், மற்ற அயல் நாடுகளிலும் மக்கள் சந்திர மண்டலத்தை சுற்றி வருகின்ற நேரத்திலே, கரையான் தின்ற ஓலைச் சுவடிகளைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்தால் எப்படி நாம் முன்னேற முடியும்? விஞ்ஞானத் துறையில் நாம் முன்னேற வேண்டாமா? "கோட்டப் பொறியாளர் நிலையம்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் போதுமா? கல்வெட்டுக்களில் இருப்பதையெல்லாம் மொழி பெயர்த்துக் கொண்டிருந்தால் போதுமா? அந்நிய நாட்டார்க்குச் சமமாக நாமும் முன்னேற வேண்டாமா? ஆகவே இந்த ஆராய்ச்சியை எல்லாம் விட்டு விட்டு, கரையான் தின்ற ஓலைச் சுவடிகளையெல்லாம் விட்டு விட்டு, நாம் முன்னேற்றப்

8th August 1963] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

பாதையில் செல்வதற்கு இந்தத் தீர்மானம் அவசியமில்லை, ஆகவே இதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு—தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த திரு. மதியழகன் அவர்கள் இப்பொழுது இங்கே இல்லை, அதை வாபஸ் வாங்குவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது—என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. மு. கருணாநிதி: அன்புமிக்க சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் செயலாளர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் வைத்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து, எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற குறைந்த நேரத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே கூறுவதற்கு நான் விழைகிறேன். நாங்கள் மொழிப் பிரச்சனையைப் பற்றி பேசுகிற நேரத்திலும், தமிழ் மொழிக்கு நாங்கள் காட்டுகிற அன்பையும், மரியாதையையும் செலுத்துகின்ற வேளையிலும், தமிழ் அன்னையின் பால் நாங்கள் செலுத்துகிற நன்றி உணர்ச்சியை விளக்குகின்ற நேரத்திலும், ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்க்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தோடு, அவர்களையும் அறியாமல் உத்வேகத்தில் அவர்களையும் மறந்து, தமிழையும், தமிழ் அன்னையையும், தமிழ் அன்னை நமக்குத் தந்திருக்கிற பல வேறு இலக்கியங்களையும், காப்பியங்களையும் இழித்துக் கூறுகிற அளவுக்கு முன்னேறி இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் எண்ணி நான் மனம் உடைந்துள்ளேன். நேற்றைய தினம் புலவர் படிப்புப் படித்த அம்மையார் திருமதி குழந்தையம்மாள்கூட சேரர் காலத்திலும், பாண்டியர் காலத்திலும், சோழர் காலத்திலும் நிலையற்ற ஆட்சி இருந்தது, அவர்கள் மண்ணுக்கும், பெண்ணுக்கும், பொன்னுக்கும் போராடினவர்கள் அல்லவா, அப்படிப்பட்ட கொடிய மிருகத்தனமான ஆட்சியா நமக்கு வேண்டும் என்று கேட்டு, அவர்கள் பேச்சைத் துவக்கினார்கள். நான் இன்று காலை சர்க்கார் அங்கீகாரம் பெற்ற ஒரு பள்ளிக்கூடப் புத்தகத்தைப் படித்தேன். அண்மையில் எழுதப்பட்டது. அதிலே ஒரு அழகான குறிப்பு என்னுடைய உள்ளத்தைத் தொட்டது. அதிலே ஒரு இடத்திலே பொற்கைப் பாண்டியனின் நீதி நெறியைக் கண்டு மக்கள் அவனைப் போற்றினார்கள், இயற்கைக் கையைத் துண்டித்துக் கொண்ட பாண்டியன் பொன்னால் கை செய்து வைத்துக் கொண்டான், அதனால் அம்மன்னன் பொற்கைப் பாண்டியன் என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றான் என்றும், இன்னொரு இடத்தில் சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் பெரும் புகழ் பெற்று விளங்கினார்கள் என்றும் அந்த மன்னர்கள் வழி வந்த பேகன் வீரம் மிகுந்த மன்னனாக விளங்கினான் என்றும், அவன் சிறந்த படைகளைப் பெற்று வீரத்திற் சிறந்தவன் என்றும், மயிலுக்குப் போர்வைப் போர்த்தினான் என்ற சம்பவத்தைக் குறிப்பிட்டு, அவன் ஈகையிலும் சிறந்து விளங்கினான், புலவர்களுக்கும் ஏழை எளியவர்களுக்கும் அளவற்ற செல்வத்தை வாரி வழங்கும் பண்பு படைத்தவன் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இதை யார் எழுதினார்கள்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [8th August 1963

என்றால், நேற்றைய தினம் சேரன் காலமும், பாண்டிய மன்னன் காலமும், சோழ மன்னன் காலமும் மிருகத்தனமான காலம் என்று சொன்ன அதே குழந்தை அம்மாள் தான் இந்தப் புத்தகத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் புத்தகத்தின் பெயர் "திராவிட மணி மலர்". அம்மையார் அவர்கள் இதைப் படித்துப் பார்த்தால், முன்னுக்குப் பின் முரணான வாசகங்களை எடுத்துக் கூறுகிறார்கள் என்பதை அவர்களே உணர முடியும்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நண்பர் மதியழகன் தந்திருக்கிற தீர்மானத்தின் அடிப்படைக் கருத்தை அவர் முன் மொழிந்த நேரத்திலும், அதை ஒட்டி பின்னர் பேசிய நண்பர்களும், அந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நல்ல விளக்கங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். மொழிப் போராட்டம் தமிழகத்திலே 1938-ம் ஆண்டு தொடங்கியது என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே அமைச்சராக வீற்றிருந்த காலை, கட்டாய இந்தியை தமிழ் சிறார்கள் மீது திணித்த காலத்திலே அதனை எதிர்த்து 1,300 பேர்கள் சிறைச்சாலைக்குச் செல்லவும், நான் இல்லையென்றால் காங்கிரஸ் காரர்கள் ஜெயிக்க முடியாது என்று வெற்றிக் களிப்பையும் பெரியார் ராமசாமி அன்றையதினம் இந்தியை எதிர்த்து பெல்லாரிச் சிறைச்சாலைக்குச் செல்லவும், கருக்கொண்ட தாய்மார்கள் காராக்கிருகங்களில் அடைபடவும், இரு இளம் வாலிபர்கள் பிணமாக தள்ளப்படவும் போன்ற நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. அதற்குப் பிறகு கட்டாய இந்தி திரும்பப் பெறப் பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து 1948-ல் கல்வி அமைச்சராக திரு. அவினாசிலிங்கனார் வீற்றிருந்த காலை மீண்டும் கட்டாய இந்தி திணிக்கப்பட்டு, அதனை எதிர்த்து தமிழகம் போர்க் கோலம் பூண்டதும், மறைமலையடிகள், தமிழ்த் தென்றல் திரு. வி. க. அவர்கள், நாவலர் சோமசுந்தர பாரதி, உமாமகேஸ்வரன் பிள்ளை, இவர்கள் ஈடுபட்டு நாட்டிற்கு ஒரு பொது மொழி தேவை யென்றால் அது ஆங்கிலமாக இருக்கட்டும் என்று அப்படிப்பட்ட சான்றோர்களைக்கூட தங்களுடைய பொன் மொழிகளை தந்திருக்கிறார்கள். அதன் பின்னர், 1950-ம் ஆண்டு அரசியல் நிர்ணய சபைக் கூடி, இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக எதை அமைத்துக் கொள்வது என்ற எண்ணம் எழுந்த காலை, ஆங்கிலேயர்கள் வெளியேற இருந்த நேரத்திலே ஆங்கில மொழியின் மீது அப்பொழுது எற்பட்டிருந்த வெறுப்பின் காரணமாக "அவசரக்கோலம் அள்ளித் தெளி" என்பது போல, இந்தி தான் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும், பதினைந்து ஆண்டுக் காலத்திற்கு ஆங்கிலம் இருக்கலாம், அதற்குப் பிறகு அந்த இடத்தை இந்தி மொழி ஆக்கிரமித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்தை வகுத்தார்கள். அதுகண்டு தமிழகம் கொந்தளிப்பு அடைந்த நேரத்தில் மொழிப் பிரச்னைப்பற்றி ஏற்படுகின்ற குழப்பங்களைத் தீர்ப்பதற்காக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. இந்தக் குழுவிலே காலம் சென்ற டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களும், வங்கத்

8th August 1963] [திரு. மு. கருணாநிதி]

தைச் சேர்ந்த சுதீத் குமார் சாட்டர்ஜி அவர்களும் இருந்தார்கள். அந்தக் குழுவின் அபிப்பிராயங்களைக்கூட எதிர்த்து அவர்கள் தங்களுடைய மறுப்புரைகளை எழுதி உள்ளார்கள். காலம் சென்ற டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்கள் நம்முடைய மரியாதைக்குரியவர்கள். சுதீத்குமார் சாட்டர்ஜி வங்கத்துப் பெரியார். அவர்கள் மறுப்புக் குறிப்பு எழுதும்பொழுது ஒன்றை வெளியிட்டார்கள். மொழியைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அரசியல் அமைப்புப் பிரிவையே மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று மாநில சர்க்காரிடமிருந்து தமக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருப்பதாக டாக்டர் சுப்பராயன் அந்தக் குறிப்பிலே கூறியிருக்கிறார். இதைத் தொடர்ந்துதான் மதிப்பிற்குரிய பண்டித நேரு அவர்கள் ஒரு வாக்குறுதி தந்தார்கள். "இந்தி விரும்பாத மக்கள் மீது இந்தி கட்டாயமாகத் திணிக்கப்படமாட்டாது" என்ற வாக்குறுதியைத் தந்தார்கள். இது திருப்தி அளிக்காததால், 1956-ம் ஆண்டு, ஜனவரித் திங்கள், 28-ம் நாள், சென்னை நகரத்தில், திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார், பெரியார், அறிஞர் அண்ணா, நாவலர் நெடுஞ்செழியன், திரு. பி. டி. ராஜன், ராஜா முத்தையா செட்டியார், திரு. ம. பொ. சிவஞானம், திரு. விஸ்வநாதன், ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, மு. வரதராசனர், தியாகராஜ முதலியார் ஆகியவர்கள் அடங்கிய குழு, "இந்த நாட்டுக்கு ஆட்சி மொழி ஆங்கிலமாகவே இருக்கட்டும், இந்தி தேவையில்லை" என்ற தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. அந்தத் தீர்மானத்திற்குப் பிறகு, 1959-ம் ஆண்டு, செப்டம்பர் திங்கள், நாலாம் நாள், பாராளுமன்றத்திலே, இந்திய பிரதமர் நேரு இன்னொரு அழுத்தம் திருத்தமான வாக்குறுதியை, நம்பிக்கைக்கு பொருத்தமான வகையில், தந்தார்கள்: "1965-க்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் கூட்டு ஆட்சி மொழியாக Associate Official Language) இருக்கும். எவ்வளவு காலம் ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டுமென்பதை இந்தி தெரியாத மக்களே தீர்மானிக்க வேண்டும்" என்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஆனாலும் அந்த உறுதி பட்டுப்போய் விடுமோ என்ற அச்சமும் இருந்தது. 1960-ம் ஆண்டு இந்திய ஜனாதிபதி, மறைந்த டாக்டர் ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள், மாநில சர்க்கார்களுக்கு ஒரு தாக்கீதினைக் கொடுத்திருந்தார். தாக்கீதில் குறிப்பிட்டிருந்தது என்ன? "1965-க்குப் பிறகு இந்தி ஆட்சி மொழியாக, அதிக வேகமாக இந்தி பிரசாரம் நடைபெற்றுக வேண்டும்" என்பதுதான். அதைக் கண்டு தமிழகம் கொதிப்படைந்தது. நான் சேர்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போர்க் கொடி உயர்த்தி, தாக்கீது அனுப்பிய டாக்டர் பிரசாத் தமிழகத்தில் ஆகஸ்ட் 15-ம் நாள் உலா வரும்பொழுது, கருங்கொடி காட்டுவது என்ற தீர்மானம் எடுத்தது. இதற்கிடையில் பிரசாத் ஹைதராபாத்தில், இந்தி பிரசார கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டார்: "எதிர்காலத்தில் மொழிக் கொள்கை விவாதிக்கப் படும்போதும், பரிசீலிக்கப்படும் போதும், இந்தி பேசாத மக்களின் உணர்ச்சிகளையும், கஷ்டங்களையும் நாங்கள் மனதில் கொள்வோம், அசட்டை செய்ய மாட்டோம் என்று உறுதி கூறுகிறேன்" என்று, ஆகஸ்ட் திங்கள் மூன்றும் நாள் வெளியிட்டார்கள். இந்த உறுதிமொழி பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இதன் பின்னர் பாராளுமன்றத்

12–30 p.m.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [8th August 1963

இலே, ப்ராங்க் அந்தோணி அவர்கள் கேட்டார், தலேமை அமைச்சர் நேரு கொடுத்த வாக்குறுதி குடியரசுத் தலேவரின் உத்தரவில் இருக்கிறதா என்று. அதற்கு மறைந்த மாவீரர் கோவிந்தபல்லப் பந்த் அவர்கள், "பிரதமர் வாக்குறுதியிலிருந்து மாறுபடும் எண்ணம் சிறிதும் இல்லே. அந்த உறுதி மொழிகளுக்கேற்பவே அரசின் நடவடிக்கைகளும் இருக்கும் என்று குடியரசுத் தலேவரின் உத்தரவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது" என்று பதிலுரைத்தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து, பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு மதிப்பிற்குரிய, மூன்னாள் நிதி அமைச்சர், திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் அளித்த பேட்டியில், நிருபர்களிடம், "இப்போது ஆங்கிலம் இருந்து வருகிறது. 1965-க்குப் பிறகு ஆங்கிலத்துக்குப் பதில் இந்தி வரவேண்டும் என்று இருந்தது. இங்குள்ள கட்சித் தலேவர்களேக் கலந்து கொண்டு 1965-ம் ஆண்டு வரைதான் ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டுமென்ற தேதி நிர்ணயம் போக வேண்டும். அதற்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் நீடித்து இருக்க வேண்டும் என்பதுடன் தேதி நிர்ணயமின்றி இந்திய சர்க்காரில் ஒரு மொழிகளும் இருக்க வேண்டும் என்று நாம் சொன்னேம். கௌஹத்தி காங்கிரசில் அதை நான் வற்புறுத்தினேன். இந்தக் கருத்தை மத்திய அரசும், பிரதமரும், பார்லிமென்டரி கமிட்டியிலுள்ள அங்கத்தினர் அனேவரும் ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர்" என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இவைகளுக்கு எல்லாம் பிறகு, இந்திய மண்ணே கம்யூனிஸ்ட் சீன வெறியர்கள் ஆக்ரமித்த நேரத்தில், பண்டித நேரு அவர்கள் தான் கொடுத்த உறுதி மொழிகள் போதாது என்றே என்னவோ, ஒரு விளம்பரத்தை, இந்தி பேசாத மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுகிற வகையில் எல்லா ஏடுகளுக்கும், என்ன காரணத்தாலோ என்னவோ, இது வரை எதிர்க் கட்சி ஏடுகளுக்கு பணம் தந்து னிந்த விளம்பரத்தையும் அளிக்காதவர்கள், இந்த விளம்பரத்தை எதிர்க்கட்சி ஏடுகளுக்கும் தந்து இருக்கிறார்கள். ஆட்சி மொழி சட்டத்தின் நீழ் என்ன ஆகிறது? பண்டித நேரு அவர்களே தெரிவித்திருக்கிறார்கள், நான் கொடுத்த உறுதி மொழிகள் இந்த சட்டத்திலே இணேக்கப் படமுடியவில்லே என்று. ஆனலும், நம் அமைச்சரவர்கள், கடற்கரைக் கூட்டத்தில், "இந்த சட்டம் இல்லாவிட்டால் இந்தி அல்லவா ஆட்சி மொழியாகி விடும்; அங்கிலத்தை நீடிக்கச் செய்யவே இந்த சட்டத்தை பாராளுமன்றத்திலே செய்திருக்கிறார்கள்" என்று கூறி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்வது உண்மையாக இருந்தால், சந்தேகம் தீருவதற்காகக் கேட்க விரும்புகிறேன். இதுவரையிலும் ஆங்கிலம் தான் காரியாம்சத்தில் ஆட்சி மொழியாக இருந்து வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது இந்தி இருக்கலாம் என்று இருப்பதால், இதுவரை இருந்த தன்மை தொடர்ந்து ஆங்கிலத்திற்கு நீடிக்குமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்த நிலே இருக்கிறதா? இல்லே. இந்தி தான் ஆட்சி மொழியாக இருக்கும்; உபகரணமாக, உதவியாக ஆங்கிலம் இருக்கலாம் என்பதுதான் இன்றைய நினம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு ஆங்கிலம் போய் இருக்கிறது.

8th August 1963] [திரு. மு. கருணாநிதி]

என்பதைப் பற்றிப் பேசும் நேரத்தில், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஆங்கிலத்தின் மேல் மோகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்கிறார்கள். குறிப்பாக, திரு. செல்வராஜ் அவர்கள், ஆங்கிலம் கற்பது கடினம், இந்தி கற்பது சுலபம், அதனால்தான் ஆங்கிலத்தை விட இந்தி வெகு வேகமாக பரவுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கனம் நிதி அமைச்சரே அதை மறுக்கிறார்கள். நிதி அமைச்சர் "பயிற்சி மொழிப் பிரச்சினை," என்ற நூலில் "பல மொழிகள் பேசப்படுகின்ற நம் நாட்டில், மத்திய ஆட்சி மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுள்ள இந்தி மொழியைத் தென்னிந்தியாவில் உள்ளவர்கள் பல வருஷங்களாகக் கற்றுக் கொண்டு வந்திருந்தாலும், இன்று கூட அந்த மொழியை நம்மால் சரியாகக் கையாளமுடியவில்லை. அதற்குப் பதிலாக ஆங்கிலத்தைத்தான் நாம் பயன் படுத்திக் கொள்ள முடியும். வேறு வழி எதுவும் கிடையாது. தேச ஒற்றுமையிலும், ஒன்று பட்ட முன்னேற்றத்திலும் அக்கறை கொண்ட எல்லா அறிஞர்களும் இதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தை மகிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அந்த நூலில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதோடு இணைந்து நிதி அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள், "இந்தி மொழியின் உற்சாகிகளுக்கு ஆங்கிலத்தின் மீது அறியாமையினால் எற்பட்ட வெறுப்பினால் போர் தொடுக்கிறார்கள் என்றால், நம்மிலே சிலரும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொள்வது விவேகம் அல்ல" என்று.

நேற்றையதினம் கனம் நிதி அமைச்சர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர் உபதேசம் செய்த யோசனையைக் கேளுங்கள் என்று எங்களுக்குச் சொன்னார்கள். நேற்று இரவெல்லாம், "கேட்கலாமா, கேட்கலாமா" என்று யோசித்து யோசித்துப் பார்த்தேன், ஏதோ ஒரு சூறிப்பைப் பார்க்கப் போன சமயத்தில், இந்த நூலில் நிதி அமைச்சரவர்களே சொல்கிறார்கள், கம்யூனிஸ்ட்கள் ஆபத்தானவர்கள் என்று. "கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலரின் நாட்டுப் பற்றை நாம் எல்லோரும் நன்றாக அறிந்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு மொழிப் பற்றும் கிடையாது. நாட்டுப் பற்றும் கிடையாது" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது கேட்கிறேன்; நிதி மந்திரியாரே! நிதி மந்திரியாரே! அப்படிப்பட்டவர்களின் யோசனையையா எங்களைக் கேட்கச் சொல்கிறீர்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவர்களுக்கு அரசியல் அறிவு அதிகமாக உண்டு என்பதற்காகச் சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: அது இல்லாத காரணத்தினாலோ என்னவோ அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்! அல்லது கம்யூனிஸ்டுகளைப் பற்றி எழுதி இருக்கிறீர்கள்.

மொழிச் சட்டம் பற்றிய இந்த நிலை 1975-ம் ஆண்டு மேலும் புனராலோசனை செய்யப்படும். பாராளுமன்றத்திலும் மாநிலங்கள் அமையிலும் இருந்து 30 பேர்கள் கொண்ட ஒரு குழு மறுபடி

யும் மொழியைப் பற்றி கூடி உட்கார்ந்து பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, புனராலோசனை செய்யும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு போன்ற ஜனநாயக வாதிகளும், நல்ல நீதிமான்களும் இருக்கிற இந்த நேரத்திலேயே பெற வேண்டிய நீதியைப் பெறவில்லையென்றால், 1975-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகும் நேரு அவர்கள் வாழட்டும், வாழவேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன். ஒருவேளை இயற்கை கொடுமை செய்து விட்டால் நான் மிக உருக்கத்தோடு, தமிழ்த்தாயின் மீது உள்ள அக்கறை காரணமாக, நம் நாட்டின் மீது வைத்திருக்கிற விஸ்வாசம் காரணமாகக் கேட்கிறேன். இப்போதே பண்டித நேரு அவர்களால் இந்தி வெறியர்களின் கூச்சல் காரணமாக தன்னுடைய வாக்கையே காப்பாற்ற முடியவில்லையானால், அவருக்குப் பிறகு நாதி யார்? 1975-ல் இதை விட இந்தி வெறியர்கள் அதிகமாகி, இன்னும் அவர்கள் பலம் பெற்று, வலிவு பெற்று, மூர்க்கத்தனமாக அந்த வெறியர்கள் ஒரு தீர்மானத்தை நிறை வேற்றுவார்களானால் இந்த நாட்டுக்கு நாதி யார்? நம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் குழு எல்லோரையும் கலந்து தான் எந்த முடிவினையும் எடுக்கும் என்று சொல்லக் கூடும். ஒருமைப்பாட்டுக் குழு என் எங்களை அழைத்துக் கேட்கவில்லை என்று நேற்று கேட்டேன். அதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், சூதாட்டத்தைக் தடுக்கிற சட்டம் கொண்டுவரும்போது சூதாடிகளைக் கேட்டுக்கொண்டு செய்வதா, விபசாரத்தை ஒழிப்பதற்காகச் சட்டம் கொண்டு வரும்போது விபசாரிகளைக் கேட்டுத் தான் செய்வதா என்று கேட்டார்கள். ஆனால் செய்தி பார்த்தேன், பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களே விபசாரத் தடையினால் பாதிக்கப்பட்ட விபசாரிகளை பேட்டி கண்டார் என்று நானும் படித்திருக்கிறேன். ஒருவேளை பண்டிதருக்கு உள்ள பெருந்தன்மை நம் மாநிலத்தில் உள்ள மந்திரிகளுக்கு இல்லையோ என்னவோ . . . . .

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: பெருந்தன்மை பற்றியது அல்ல. அது வேறு விஷயம். வேறு ஒன்றும் சரியான உதாரணம் இல்லாததால் அதை விளக்குகிற முறையில் தான் சொன்னேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படியா? அந்தோ தமிழே! உன் மீது அனுதாபப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: விபசாரத்தடைச் சட்டம் பற்றி அவர்களைக் கேட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்று எதிர் கட்சி உறுப்பினர் சொன்னதால் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு வேறு யாரையும் இழுக்க வேண்டியதில்லை. நேரு அவர்களையும் இழுக்க வேண்டியதில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி: நான் அவர்களைக் கேட்டுத் தான் ஆக வேண்டும் என்றால் கேட்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று நம் நிதி அமைச்சர் கூறுகிறார். யாரைக் கேட்டுத் தான் ஆகவேண்டும் என்று அவர்கள் விளக்கவில்லை. பாதிக்கப்பட்டவர்களை நிச்சயமாகக் கேட்கத் தான் வேண்டும். அதை விட வேறு உதாரணம் தெரியவில்லை என்று சொல்லும்போது, உள்ளபடியே தமிழின் மீது அனுதாபம் காட்ட வேண்டுமே தவிர வேறு இல்லை.

தல்லே அருமையான முதிர்ந்த உதாரணங்களோ அமைச்சரிடத்தில் எதிர்பார்த்தேன். மற்றவர்கள் அவரிடமிருந்து கற்றுக்கொண்டு நடந்து கொள்ளக் கூடிய முறையில் இந்தச் சபையை நடத்திச் செல்ல வேண்டியவர் இப்படிப்பட்ட உதாரணத்தைக் கையாண்டார் என்பது உள்ளபடியே என் மனத்தை உறுத்தியது. அப்படிப் பட்டவர்களைத் தான் அமைச்சர்கள் சந்திப்பார்கள் என்றால் சந்திக்கட்டும். அதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் தட்சிக் கூட்டத்தில் பேசிய பேச்சு ஒன்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி புத்தகத்தில் வெளி வந்திருக்கிறது. 'காமராஜ் இங்கே அமைச்சராக இருக்கிற வரையில் எந்த விதமான ஆபத்தும் வராது, ஆகவே ஹிந்தி ஆதிக்கம் பற்றி கவலை வேண்டாம்' என்று பேசியிருக்கிறார். இதைத் தெரிந்துதானோ என்னவோ ஹிந்தி வெறியர்கள் காமராஜரை இங்கே இருந்தால் எங்கே ஒரு வேளை தங்களுடைய முயற்சிக்குத் தடை ஏற்படுமோ என்று அங்கே இழுக்கப் பார்க்கிறார்கள் போலும்! ஒரு வேளை அப்படிப் போய் விட்டால் அந்த இடத்தை அலங்கரிக்க எல்லாத் தகுதிகளையும் பெற்றும், பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கக் கூடிய அமைச்சர், பக்தவத்சலம் அவர்கள் என்று கூறப்படுகிறது. காமராஜர் எப்படி தமிழைக் காக்க, ஹிந்தியை ஒழிக்கப் பாடுபடுவார் என்று கனம் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் நம்புகிறாரோ, அதில் பாதியாவது பக்தவத்சலம் பாடுபடுவார் என்று நம்பிக்கை ஏற்படத் தக்க விதத்தில் கனம் மதியழகன் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற அத்தனை பேரும் ஏற்றுக்கொண்டு, ஒரு முகமாக அங்கே அனுப்பி வைத்து நம் மொழியைக் காப்பாற்ற, நம் வருங்கால உரிமைகளைக் காப்பாற்ற, தமிழகம் இருள் அடைந்து போகாமல் ஒளி பெற்றுத் திகழ அனைவரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12–40 p.m.

* திரு. சா. கணேசன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் நம் முன்னே கொண்டுவரப் பெற்று இருக்கிற கனம் உறுப்பினர் மதியழகன் அவர்களின் தீர்மானம் நன்கு சிந்திக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. எப்போதுமே நான் சொல்வதுண்டு; சபையின் முதல்வர் அவர்களும் அதைப் பாராட்டி ஏற்றுக்கொண்டதும் உண்டு. மொழி சம்பந்தப்பட்ட வரையிலே மோகமோ, வெறியோ கூடாது. அதைப் போலத்தான் உதாசீனமும் கூடாது. நடு நிலையில் நின்று எது சரி, எப்படிச் செய்வது நன்மை பயக்கும் என்பதை நன்றாக, தீர்க்கமாக ஆய்ந்து, அதன் வழியிலே முடிவு எடுப்பதுதான் பயன் தரத் தக்கது. நன்மைத் தரத் தக்கது. அதுவும் ஆட்சி மொழியிலே மொழி என்று வருகிறபோது எல்லோருமே கொஞ்சம் குழப்பத்தை உண்டாக்குகிறோம் என்று சொன்னால் யாரும் என்னை கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. தாய் மொழி என்பது ஒரு பகுதி; பொது மொழி என்பது மற்றொரு பகுதி; ஆட்சி மொழி என்பது வேறொரு பகுதி. இந்த மூன்றுக்கும் உள்ள முக்கியமான, அடிப்படையான, வேறுபாட்டை நாம் நன்றாக மனத்திலே கொண்டுவிட வேண்டும். தாய் மொழி பற்றிய

[திரு. சா. கணேசன்] [8th August 1963

அளவிலே யாருக்கும் எவ்விதமான வரையறை வேறுபாடுகளும் மனத்திலே தோன்றுது. பொது மொழியையும் ஆட்சி மொழியையும் போட்டு ஒரு குழப்பம் செய்வது இயல்பாகப் போய் விட்டது. ஹிந்துஸ்தானியைப் பொறுத்த வரையிலே அதைப் பொது மொழி என்று சொன்னால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் துளியும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆட்சி மொழி என்பதற்கு எண்ணிக்கை மட்டும் பிரதானம் இல்லை என்பதையும் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பேசுகிற போது சில கனம் உறுப்பினர்களில் ஒருவர் சொன்னதைக்கேட்ட கனம் அமைச்சர் இவர் சொல்வதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்வீர்களா என்று என்னிடம் கேட்டார்கள். மற்றவர்கள் மனதைப் புண்படுத்துதல் நல்லதல்ல. அதைவிட ஒரு மொழியினரைப் புண்படுத்துவது முற்றிலும் தவறு. அது பாபம், அதை விட கடினமான வார்த்தை சொல்ல என்னால் முடியாது. "கரையான் தின்ற ஓலைச்சுவடிகளை விட்டு விட்டு, விஞ்ஞானத்தில் வளர்ந்து வரும்படி" இங்கு அந்த கனம் உறுப்பினர் 'யோசனை கூறினார்கள். இங்கே ஒன்றை மறந்து விடப்பட்டது. பழமை இல்லாமல் புதுமை அரும்பாது. பழமையின் அடிப்படையில் தான், உரத்தில்தான் புதுமை வளர வேண்டும். கீழ்ப் பகுதியே வேண்டாம், மூன்றாவது, நான்காவது அல்லது ஐந்தாவது மாடி தான் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறவர்களுக்கு வணக்கம். அவ்வளவு தான் கூறமுடியும்; தரையில் அடிமனையைக் கட்டிய பிறகு தான் மாடிக்குச் செல்ல முடியும்; செல்லலாம். இதை மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். தனக்கு இருக்கிற ஆர்வத்தில் சொன்னார் என்னால் அப்படியே விட்டு விடலாம். அப்படிச் சொன்னபோதே என்ன பலன் என்று யோசித்தாரா என்று நான் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கரையான் தின்ற ஓலைச்சுவடிகளை விட்டு விட்டு விஞ்ஞானத்தில் வளர்ந்து வரவேண்டுமென்றால் கரையான் எது, ஓலைச்சுவடி கூட இல்லாத ஒரு மொழி ஆட்சி மொழியாக வேண்டுமென்று சொல்லும்போது விஞ்ஞானத்தில் வளர்ந்து வருகிற ஆங்கிலத்தை விட்டு விடவேண்டுமென்று எப்படிக் கருதினார் என்பது தான் புரியவில்லை. நான் ஒரு மொழிக்கும் விரோதி அல்ல. ஹிந்தி மொழி கூடாது என்று கூறுகிறவன் அல்ல. ஹிந்தி மொழியின் முக்கியத்துவத்தை உணருகிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் ஹிந்தி மொழியின் தகுதியையும் உணருகிறேன். முக்கியத்துவம் வேறு, தகுதி வேறு. இதை மறந்து விடப்படாது. முதலில் இந்தி என்றுதான் ஆரம்பமாகியது. இந்தி பிரசார சபா ஆரம்பித்த காலத்தில் அதிலே பணி செய்யும் பாக்கியம் அடியேனுக்குக் கிடைத்தது. பிறகு ஹிந்து-முஸ்லீம் பிணக்கு உண்டாகிய காரணத்தினால், ஹிந்தி, உருது என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்னால் வட நாட்டில் பெரும்பாலான அளவில் பேசப்படுகிற காரணத்தினால் பெர்ஸிய மொழிக் கலப்புடன் அரபு லிபியில் எழுதப்பட்ட உருது மொழி அதையும், சமஸ்கிருதம், ப்ராக்ருதம், எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஹிந்துஸ்தானி என்று பெயர் வைத்தார் காந்தியடிகள். அதைக் கூட ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தார்கள் இந்தி வெறியர்கள். முதலில் 'பஹலி கிதாப்' என்று இருந்தது. இப்போது கிதாப் என்பதைத் தூக்கி விட்டு 'புஸ்தக்' என்று போட்டிருக்கிறார்கள். 'கிதாப்' என்பது உருது

8th August 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

மொழியில் 'நூல்' என்பதற்குரிய சொல். 'புஸ்தக்' என்று போட்டிருக்கிறார்கள், இப்படிப் பல உதாரணங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போக முடியும். ஆனால், நேரம் இல்லை. ஆகவே, இந்த மாதிரி வெறி, மொழி விஷயத்தில் இருக்கக் கூடாது என்பதை மட்டும் வற்புறுத்துகிறேன். ஹிந்துஸ்தானி என்பதைப் பொது மொழியாக வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று ஏன் விரும்பினோம்? பேசும் பல மொழிகளுக்குள்ளே பேசுபவர்களின் எண்ணிக்கைப் பெருக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, அந்த மொழி தேசத்திற்குப் பொது மொழியாக இருக்கலாம் என்று ஏற்றுக் கொண்டோம்.

எண்ணிக்கை (ஃபிகர்ஸ்) ஆகிய "1, 2, 3" போன்றவை இந்தியாவில் வழக்கத்தில் இருந்து வருகின்றன. அவை 'இந்தியன் ஃபிகர்ஸ்' தான். இவை அரேபியா மூலமாக மேலை நாடுகளுக்குச் சென்றதால், இவற்றுக்குப் பெயர் 'அராபிய எண்' என்று வந்துவிட்டது. கர்நாடக சங்கீதம் என்று எப்படி வழங்கப்படுகிறதோ அது மாதிரி. தமிழ்நாட்டு இசை கர்நாடகம் வழியாக மற்றப் பகுதிகளுக்குப் போனதால் அந்த இசைக்குக் கர்நாடக இசை என்ற பெயர் வந்ததே தவிர, கர்நாடகத்திலே மட்டும் தோன்றி வளர்ந்த இசை அல்ல. மலையாளத்திற்கு மெட்ராஸிலிருந்து யாராவது ஒரு பெண் வந்தால், "பாண்டிச்சி வந்தது" என்று சொல்வார்கள். அப்படிப் பெயர் கொடுப்பது மரபு. 1, 2, 3 ஆகிய எண்கள் 'ஸயண்டிஃபிக்' ஆக அமைந்தவை. இந்திய விவிதவ அடிப்படையில் வந்திருக்கின்றன என்பதற்கான காரணங்கள் பழங்காலக் கல்வெட்டுகளிலிருந்து தெரியும். 1, 2, 3, ஆகியவற்றிலுள்ள கோடு ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனிப் பொருள் இருக்கிறது. இந்த எண்களை தேவநாகரி லிபி எண்களாக மாற்ற வேண்டும் என்ற பிரச்சினை வந்தபோது நான் அதிருஷ்டவசமாக அங்கே இருந்தேன். டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களைப் பார்த்து, கண்டிப்பாக எதிர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். அவர் எதிர்த்துக்கொண்டே இருந்தார். இப்பொழுது அரசியலமைப்பில் என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது? 'அராபிய எண்ணும் இருக்கலாம்' என்று இருக்கிறது. பெரும்பான்மைக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, மிகப் பெரும்பான்மையினரால் அறியப்படுகிற அராபிய எண் என்று வழங்கப்படுவதற்கு இரண்டாவது இடம்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, அரசியலமைப்பிலே. (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அப்படியல்ல.) நான் நன்றாகப் பார்த்துவிட்டு வருகிறேன். இப்பொழுது வேண்டுமானாலும் பாருங்கள். "தேவநாகரி லிபியில் எண்ணும் எழுத்தும் இருக்கும். எண் அராபி லிபியிலும் இருக்கலாம்" என்று இருக்கிறது. (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் குறுக்கிட) நான் தவறாக இருந்தாலும் கவலை இல்லை. ஆனால், இப்படி ஒரு வெறி கொண்ட நிலை இருக்குமானால், தேசிய ஒருமைப்பாட்டை எங்கே காண முடியும்? அரசியல் மொழி, அலுவல் ஆட்சி மொழி, என்பதற்கு அந்த மொழியைப் பேசுபவர்களின் எண்ணிக்கை மட்டும் பிரதானம் இல்லை. தகுதி பிரதானம் ஆகும். தகுதி இல்லாமல் எண்ணிக்கையினால் மட்டுமே காரியம்

நடக்காது. ஹிந்தி மொழி உலகம் தோன்றிய காலந்தொட்டு இதுவரையில் எங்காவது, எப்பொழுதாவது ஆட்சி மொழியாக இருந்திருக்கிறதா? எந்தக் கலை நூலையாவது பெற்றிருக்கிறதா? கேவலம், சாதாரண இலக்கியத்தையாவது அந்த மொழி பெற்றிருக்கிறதா? (கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: குறுக்கீடு) 'கேவலம்' என்ற சொல்லுக்கு 'ஒப்பற்ற' என்கிற பொருளும் இருக்கிறது. காப்பிய நூல் எது இருக்கிறது? என்று சொல்லட்டும். (கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: துளசிதாஸ் இராமாயணம்) இப்படிச் சொல்வார்கள் என்று தெரியும். அது உண்மையல்ல. அது அவதி மொழியில் எழுதப்பட்டது. நான் இராமாயணத்தில் மிகவும் ஈடுபாடுடையவன். துளசிதாஸ் இராமாயணம் அவதி மொழியில் எழுதப்பட்டது. Oudh என்கிற இடத்தில் வழங்கப்பட்ட மொழியின் பெயர் அவதி மொழி. மிதிலையில் வழங்கப்பட்ட மொழியின் பெயர் 'மைதிலி' என்பதாகும். ஹிந்தியிலே ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லிவிடுவார்களே என்பதற்காக அவதி மொழியில் துளசிதாஸ் இயற்றிய ராமாயணத்திலுள்ள எல்லாச் சொற்களையும் 'ஹிந்தி ஸப்த கோஷ்' என்பதில் சேர்த்துக் கொண்டு, இவற்றையும் ஹிந்தியாக்கிவிட்டிருக்கிறார்கள். துளசிதாஸ் இராமாயணம் அவதி மொழியில் வெளிப்பட்டது. அது ப்ராக்ருத மொழியிலிருந்து வந்தது என்பதைச் சாதாரண புத்தகங்களிலிருந்துகூடத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். ப்ராக்ருதத்தின் அடிப்படையில் எழுந்த மொழி அது. இதுதான் உண்மை நிலை.

அப்படி 'ஹிந்தி' என்று சொல்கிறார்களே, அவர்கள் அத்தனை பேரும் இந்தி பேசுகிறார்களா? நான் இந்தி விரோதி அல்ல. 'ஹிந்தி வேண்டும்' என்று சொல்கிறவன்.

பல்வேறு மொழிகளைக் கொண்டது ஹிந்தி என்பதையும் நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அவதி, மைதிலி, பஞ்சாபி, குர்முகி, உர்து, புஷ்டு ஆகியவற்றையெல்லாம் சேர்த்து 'ஹிந்தி' என்று சொல்கிறார்கள். தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய நான்கும் திராவிட மொழிகள் எனப்படும். பாஞ்ச திராவிடம் என்னும்போது, மராத்தியும் அதில் வந்துவிடும். அதையும் திராவிட மொழி என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் இப்படிச் சொல்லலாமா? நான் சொல்லியவற்றுக்கெல்லாம் 'ஹிஸ்டாரிகல், ரிகார்டெட் எவிடென்ஸ்' இருக்கின்றன. அவற்றை வைத்துத்தான் சொல்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: 'நியூமரல்ஸ்'-ஸைப்பற்றி அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 343-வது ஆர்ட்டிகிளில் (1)-வது பிரிவில் கூறப்பட்டிருப்பதாவது—

"343 (1) The Official Language of the Union shall be Hindi in Devanagari script. The form of numerals to be used for the official purposes of the union shall be the international form of Indian numerals."

இதைக் கனம் அங்கத்தினருடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகின்றேன்.

8th August 1963]

திரு. சா. கணேசன்: அந்த வாதத்தில் நான் இறங்கவில்லை. நான் கூறியதும் உண்மைதான். அது அந்த ஆர்டிக்கிளின் கடைசிப் பகுதியாக இருக்கிறது. இத்தனை பாஷைகளையும் ஒன்றுசேர்த்து, அதை 'ஹிந்தி' என்று சொல்கிறோம் இராஜாராம் மோகன் ராய் தம்முடைய மத சித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்து, அதைத் தேசம் முழுவதிலும் பிரசாரம் செய்வதற்கு ஹிந்திதான் பொது மொழியாக, 'லிங்வா ஃப்ராங்கா', அல்லது 'காமன் லாங்வேஜ்' என்றெல்லாம் சொல்கிறாகளே, அப்படிப் பொது மொழியாக அமையவேண்டும் என்பதற்காக அறிஞர்கள் சம்மேளனத்தை சிறப்புக் கூட்டத்தைக் கூட்டினார்கள். பஞ்சாப், டில்லி, ஆஜ்மீர், காசி, அலஹாபாத், நாகபுரி முதலிய இடங்களிலிருந்தும், இன்னும் பல்வேறு பிராந்தியங்களிலிருந்தும் ஹிந்தி பேசக்கூடிய பெரியோர்கள் பலரை அழைத்திருந்தார்கள். பேரறிஞர்கள் எல்லோரும் கூடினார்கள். ஒரு சோதனை போல, ஒரு அறிக்கையைக் கொடுத்து, அதை எல்லோரும் அவரவர்கள் ஹிந்தியிலே எழுதிக் கொண்டு வரும்படியாகச் சொன்னார்கள். அப்படியே எழுதிக் கொண்டுவந்தார்கள். அது எப்படியிருந்தது? காசைக்குடிக்காரன் பேசுவது மதுரைக்காரனுக்காவது புரியவேண்டுமல்லவா? அப்படிக்கூட இல்லை. அலஹாபாத்காரன் எழுதிய பனுவல் காரனுக்குப் புரியவில்லை. பஞ்சாபிக்காரனுக்குப் புரியவில்லை யென்றும் கூடப் பரவாயில்லை. பக்கத்திலிருப்பவனுக்கே காசிவாசிக்கே புரியவில்லை. உச்சரிப்பு புரியவில்லை என்றாலும் பரவாயில்லை. சொல்லே புரியவில்லை. இதை நான் சொல்லவில்லை. புஸ்தகம் இருக்கிறது. அதைப் பாருங்கள். ஆக, இராஜாராம் மோகன் ராய் அவர்கள் ஏழெட்டு வகையாக இருந்த வாசகங்களைப் பார்த்து விட்டு, தலையில் அடித்துக்கொண்டு, 'இது நமக்கு கட்டுபடி ஆகாது, இது நமக்கு பொருந்தாது," இங்கிலீஷ் மே பி அவர் லாங்வேஜ்' என்று தீர்மானித்து, தம்முடைய சித்தாந்த புத்தகங்களை எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் எழுதினார்கள். இராஜாராம் மோகன் ராய் என்ன, அறிவில் குறைந்தவரா? திறமையில் குறைந்தவரா? அல்லது இந்தி விரோதியா? இல்லையே! காரிய காரணத்தை மட்டும் வைத்து, தமக்கு அது பயன்படாது என்று முடிவு செய்தார். இவற்றையெல்லாம் நாம் மனத்திலே கொள்ள வேண்டும்.

அதற்கு மேலே, ஹிந்திக்காரர்கள் சொல்வதைப் பார்க்கும் போது, சில சமயங்களில் நமக்கு லாபம் மாதிரித் தோன்றலாம். பிராந்திய மொழிகளுக்கு அதிக ஊக்கம் கொடுப்பது போல அவர்கள் செய்வதற்குக் காரணம் என்ன? பிராந்திய மொழி வளரக் கூடாது என்று சொன்னால் இந்தியை எதிர்ப்பதற்கென்றே ஒரு கட்சி சேர்ந்துவிடும். அந்த அச்சத்தால்தான் பிராந்திய மொழிக்கு ஆக்கம் தருவது போலப் பேசுகிறார்கள். நமது அங்கத்தினர்களில் பலர் "இந்தியா" என்பது ஒரு தேசம் அல்லவா? அதற்கு ஒரு மொழி வேண்டாமா?" என்று பேசுகிறார்கள். இது ஒரு மாயாவாதம் என்றுதான் தோன்றுகிறது. இந்தியாவில் 14 மொழிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 'அஃபிஷியல் லாங்வேஜ்' என்று சொல்லப்படுவதற்கு வேண்டிய தகுதி எதற்கு உள்ளது

என்று பார்க்கவேண்டும். மொழி என்னும் அது விஷயங்களை விளக்கமாகச் சொல்லத் தகுதியுடையதாக இருக்கவேண்டும். சொற்கள் திராணி உடையதாக இருக்கவேண்டும். குழப்பம் வந்துவிடக் கூடாது. பழங்கால சாசனங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் அவை ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் எழுதப்பட்டிருக்கும். செப்புப் பட்டயங்கள், கல் வெட்டுக்கள், ஓலைச் சுவடிகள் இவற்றில் எல்லாம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளில் போட்டிருந்தார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன? 'நாற்றம்' என்ற சொல் 'நல்ல மணம்' என்ற பொருளில் வழங்கி வந்தது. இப்போது அதே சொல்லுக்குப் பொருள் 'சாக்கடை வீச்சம்' என்பதைக் குறிக்கும்படியாக வந்துவிட்டது. சில சொற்களின் பொருள் காலத்தால் மாறி விடக்கூடும். ஆனால், எண்ணுவாலுடைய எண்ணம், கருத்து மாறுபடக்கூடாது என்பதற்காகப் பல மொழிகளிலே எழுதி வைத்திருந்தார்கள். சிலோனில் பார்த்தால், அங்கு சிவ மொழி, அரபி மொழி, தமிழ் மொழி ஆகிய மூன்றிலும் ஒரு சாசனம் இருக்கிறது. அதை அச்சிட்டும் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், 'சிங்கள' மொழியில் இல்லை. இப்படி யெல்லாம் பார்க்கும்போது, ஹிந்தியிலே மொழி வளம் கிடையாது. இப்பொழுது புதிது புதிதாக, கொல்லுப் பட்டரையில் தயாரிப்பது போல, அவசரம் அவசரமாகச் சொற்களைத் தயார் செய்கிறார்கள். சில வார்த்தைகள் எல்லோருக்கும் புரிவது போல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக முயற்சி செய்கிறார்கள். ஒரு உதாரணம் தருகிறேன். 'வாட்டர்வே' என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு எப்படி ஹிந்தியில் சொல் தயாரிக்கிறார்கள் என்று பார்ப்போம். 'வாட்டர்' என்றால் 'தண்ணீர்'. அதாவது, ஜலம். 'வே' என்றால், 'வழி' அல்லது 'பாதை'. ஆகவே, 'ஜலபாதை' என்று போட்டார்கள். ரிகார்டு இருக்கிறது. அதை வைத்துப் பேசுகிறேன். 'ஜலபாதை' என்பதற்கு நம் நாட்டில் என்ன பொருள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. (சிரிப்பு). 'வாட்டர்வே' என்றால் 'ஜல பாதையா'? இப்படி, பாக்டரியில் பொருள்களைத் தயாரித்துக் குவிப்பதைப்போல், சொற்களைத் தயாரித்துவிட்டால் மொழி வளர்ந்துவிடுமா? வளமுள்ளதாகிவிடுமா? இந்தமாதிரி ஒரு குழப்பமான நிலைமையை ஏற்படுத்தி வருகிறார்கள். இது நல்லது அல்ல. இன்னும் சொல்லப்போனால் ஆங்கிலம் வந்து தமிழை அழித்து விட்டது என்று யாராவது சொன்னால் அதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொண்டு சொல்கிறேன். உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும். ஆங்கிலம் வந்ததனால் தான் அதைப் பார்த்து நன்கு உணர்ந்து ஆங்கிலத்தில் உள்ளது போலவே ஒவ்வொரு துறையிலும் தமிழை வளர்க்க வேண்டுமென்ற விழிப்பு உண்டாயிற்று. தமிழில் ஒரு பொருளுடைய பல சொற்கள் இருக்கின்றனவே, அவற்றில் உள்ள நுட்பமான வேறுபாடுகள் என்ன என்கிற ஆராய்ச்சியே பிறந்தது என்று சொல்வேன். உதாரணமாக காண், நோக்கு, பார், என்ற சொற்களை நோக்கும்போது காண் என்றால் see, நோக்கு என்றால் look, பார் என்றால் அறிவினாலே சிந்தித்துப் பார். அதனாலே தான் அறிவினாலே சிந்தித்துப் பார்க்கிறவர்களுக்கு பார்ப்பனர் என்ற

1-00 p.m.

8th August 1963] [திரு. சா. கணேசன்]

சொல் உண்டாயிற்று . . . என்பதாக எல்லாம் துணுகி ஆராய்ந்து அறிந்து தமிழை வளப்படுத்த வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருகிறது. ஆங்கிலம் வந்தாராவிட்டால் இந்தமாதிரி பல துறைகளில் ஆராய்ச்சி நடத்தி தமிழை வளப்படுத்தியிருக்க முடியாது. இதை நான் மனப்பூர்வமாக உணருகிறேன். ஆகவே சொல்லுகிறேன்.

எந்த மொழி வேண்டுமானாலும் வரட்டும். வேறு ஒரு மொழி வருவதனால் நம்முடைய தமிழ் மொழி அழிந்துவிடும் என்று யாராவது கருதினால் எனக்கு இந்தத் தமிழ் மொழியே வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடுவேன். வேறு ஒரு மொழியினால் ஒரு மொழி அழிந்துவிடும் என்று ஏற்படுமானால் அந்தச் சப்பையான, தொப்பையான ஒரு மொழியா நம்மைக் காப்பாற்றப் போகிறது? எந்த மொழி தன்னை அமுக்கினாலும், அழிக்க முயன்றாலும் தான் அழியாது எல்லா மொழிகளையும் வென்று எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நிற்குமோ அந்த மொழி தான் மொழி. அத்தகைய ஆற்றல் நிரம்பியது நம்முடைய தமிழ் மொழி என்கிற நம்பிக்கை எனக்குப் பூரணமாக உண்டு.

ஆனால் இந்தி என்ற ஒன்று ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்துவிடுமானால் இந்தி கல்லாதவர்களுடைய நிலைமை எல்லாம் என்னாகுமென்று பார்க்கவேண்டும். எல்லோரும் சம உரிமை, சம சந்தர்ப்பம் என்கிற நிலை மாறி இந்தி கற்றவர்கள் மட்டுமே ஆட்சியில் அமர்வதற்கும், இந்தி கற்காத, அல்லது பேச்சு மொழியாகக் கூடக் கொள்ளாத நம்முடைய பிராந்திய மக்களோ போன்றவர்கள் உரிமை பறிபோவதற்குமே வாய்ப்பு ஏற்பட்டுவிடும். இன்றைக்கு இந்திதான் ஆட்சி மொழி என்று இல்லாத காரணத்தினால் நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. நம்முடைய தலைமுறையினருக்கு பல இந்திய சர்விஸ்களில் சேர்ந்து பணியாற்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு இந்தி மொழி மட்டும் தான் இந்திய அரசின் ஆட்சி மொழி என்று ஏற்பட்டுவிட்டால் நம்முடைய வருங்காலச் சந்ததிகளின் நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதிலே கட்சிக் கொள்கை என்பதே இடையாது. இருதய சுத்தியுடன் ஒவ்வொருவரும் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். எது மக்கள் சமுதாயத்திற்கு நன்மை அளிக்கும், எது மக்கள் சமுதாயத்தில் எந்தப் பகுதியினருக்கும் பாதகம் இல்லாமல் சமசந்தர்ப்பத்தைத் தரக் கூடியது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால் ஆங்கிலம் இருப்பதுதான் சிறப்பு. இப்போதுள்ள நிலைமை தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமானால் எல்லா இடத்திலும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து நீடிக்கப்படுவதற்குத் தான் முதன்மையான ஆதரவைக் கொடுக்க வேண்டும். நம்முடைய மாநிலத்தில் தமிழ் வழங்கப்படுவதற்கும் இந்திய அரசியல் மற்ற பிராந்திய மொழிகளோடு ஆங்கிலம் சிறப்பாக வழங்கப்படுவதற்குமே ஆதரவு அளிக்க வேண்டும். இது தான் வருங்காலச் சந்ததிகளுக்கு நன்மை பயக்கும் என்பதில்—கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்காமல் சொந்தமான அந்தரங்க சுத்தியோடு பார்த்தாலும்—கருத்துமாறுபாட்டுக்கு இடமே கிடையாது.

[திரு. சா. கணேசன்] [8th August 1963

"அது புரியவில்லை, இது புரியவில்லை" என்று சொல்வதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. புரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்ற அக்கறையும் ஆர்வமும் இருந்தால் புரியாதது, புரிந்து கொள்ள முடியாதது எதுவும் இல்லை. ஒன்றை அறிந்து கொள்ள முடியாத தனால் அதுவே வேண்டாம் என்று சொல்வதும் அறிவுடைமையாகாது. முதன் முதலில் இந்தச் சட்ட சபைக்கு வந்தபோதும் கூட ஒன்றும்தான் புரியவில்லை. எங்கே உட்காருவது, என்ன பேசுவது, எப்படிப் பேசுவது என்று ஒன்றும் தெரியவில்லைதான். அதற்காக அப்படியே வெளியில் இருந்தபடி போய்விட்டோமா? உள்ளே நுழைந்து உட்கார்ந்தால் எல்லாம் புரிகிறது. ஆகவே புரியாது என்கிற பிரச்சினை இல்லை. இங்கே—என்னுடைய இதய பூர்வமாக நான் உணர்ந்ததைச் சொல்கிறேன். நம்முடைய தேசத்திற்கும், நம்முடைய வருங்காலச் சந்ததிகளுக்கும் இப்படிச் செய்வது தான் நன்மை பயக்கும் என்று நான் உணர்கிற காரணத்தினால்—இந்த அடிப்படையான தாய, உண்மையான நம்பிக்கையிலே நான் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கின்றேன்.

*திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மதிப்பிற்குரிய துணை அவைத் தலைவர் அவர்களே! திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சட்ட மன்றச் செயலாளர் கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த ஆட்சிமொழித் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கும் வகையில், சில கருத்துக்களை வழங்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சிமொழி தீர்மானத்தைப் பற்றிய கருத்துக்களை ஆளும் கட்சியினரும், எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் எடுத்து இந்த மன்றத்தின் முன் வழங்கி இருக்கிறார்கள். இந்தியா ஒரே ஒரு அரசியல் அமைப்பின் கீழ் இருக்கிற காலம் வரையில், அதனுடைய ஆட்சிமொழிப் பிரச்சினை திட்டவட்டமாகத் தீர்க்கப்படவேண்டிய பிரச்சனையாகும். அந்த அடிப்படையில் தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாரும் இந்த பிரச்சினையை அணுகுகிறார்கள். வீட்டு மொழியைப் பற்றி இப்போது நாட்டிலே எத்தகைய தகராறும், பிரச்சினையும் இல்லை. அந்த அந்த மாநில நிர்வாகங்களைப் பொறுத்த வரையிலும் அந்த அந்த மாநில மொழியே நிர்வாக மொழியாக—ஆட்சி மொழியாகவேண்டுமென்ற அளவுக்கு கொள்கை ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இப்படிப் பார்த்தால் பன்னிரண்டு வட்டாரங்களில் பன்னிரண்டு மாநில மொழிகள் நிர்வாக மொழியாக இருந்து வருகின்றன. இப்போது நம்முடைய மாநில ஆட்சி மொழி தமிழ்தான் என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாட்டுக்கும் இடமில்லை.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஆட்சி மொழிக் குழுவின் 1956-ம் ஆண்டு அறிக்கையில் உள்ள நிலைமையை எடுத்துப் பார்த்தால்—இந்தியாவில் மொழிகளாகவும், இனி மொழிகளாகவும் இருக்கக்கூடியவைகள் எல்லாம் சேர்த்து 723 மொழிகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் இனி மொழிகள் மட்டும் 544 இருக்கின்றன என்றும், மொழிகளாக 179 அமைந்து இருக்கின்றன என்றும், அதில் இருந்து 14 மொழிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து இந்தியாவின் தேசிய மொழியாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன

என்றும் அறியக் கிடக்கின்றன. அத்தப் பதினைந்து மொழிகளில் சமஸ்கிருதம், உருது என்ற இரண்டையும் தவிர மற்ற பன்னிரண்டு மொழிகளும் அந்த அந்த வட்டார மொழிகளாக இருக்கின்றன.

இன்றைக்கு தமிழ், தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தின் ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதில் பிரச்சினை இல்லை. தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தின் ஆட்சிமொழி தமிழ்தான். ஆந்திரப்பிரதேச அரசாங்கத்தின் ஆட்சி மொழி தெலுங்குதான். கேரள மாநிலத்தின் ஆட்சி மொழி மலையாளம்தான். அந்த அந்த மாநிலங்களைப் பொறுத்த அளவுக்கு, அந்த அந்த மாநிலங்களில் வழங்கப்படுகிற மொழியை, ஆட்சிமொழியாக ஏற்றுக் கொள்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. இப்போது இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக எது இருந்தால் நல்லது என்பதைப் பற்றித்தான் நாடெங்கும் பிரச்சினைகள் எழும்பியிருக்கின்றன. ஆங்கிலம் இந்த நாட்டு மொழியாக இல்லாமல் இருக்கலாம். இந்த நாட்டை ஆங்கிலேயர்கள் பிடித்து ஆண்ட காலத்தில் தங்கள் அதிகாரத்தின் துணை கொண்டு ஆங்கிலத்தை இந்த நாட்டு ஆட்சிமொழியாக ஆக்கியிருக்கலாம். அப்படி ஆக்கப்பட்ட ஆங்கில மொழி தான் இது வரையிலும் இந்த நாட்டின்—துணைக்கண்டத்தின் பொது நிர்வாக மொழியாக இருந்து வருகிறது. அகில இந்தியாவுக்கும் மட்டும் அல்ல, அகில உலகத்திற்கும் கலை இயலை அளிக்கும் மொழியாக, பௌதிக இயலை அளிக்கும் மொழியாக உலகத்தில் எந்த மூலையில் எந்த அறிவியல் கருத்துத் தோன்றினாலும் உடனேயே அதனை உலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்துகின்ற மொழியாக, சிறந்த இலக்கியங்கள் எந்த மொழியில் இருந்தாலும் அவற்றை மொழி பெயர்த்து அகில உலகத்திற்கும் விளம்பரப்படுத்துகின்ற மொழியாக இருக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுள்ள ஆங்கிலம், இன்று நம்முடைய ஆட்சி மொழியாக இருக்கிறது. இந்த ஆட்சி மொழியை அகற்றி வேறு ஒரு ஆட்சி மொழியை அந்த இடத்தில் வைப்பதற்குச் சொல்லப்படுகிற ஒரே ஒரு காரணம், இது அந்நிய மொழி என்பது ஒன்றேயாகும். இது அந்நிய மொழி. ஆகவே ஆட்சிமொழியாக இருப்பதற்குத் தகுந்த மொழி அல்ல என்று சொல்லி, அந்த இடத்தில் இந்தியை வைப்பதற்குச் சொல்லப்படுகிற காரணம், அது ஒரு பெரிய இலக்கிய வளம் நிறைந்த மொழி என்பது அல்ல, அறிவியல், கலை இயல் ஆகிய எல்லாக் கருத்துக்களையும் அது கொண்டிருக்கிறது என்பதல்ல; பெரும்பாலான மக்களால் பேசப்படுகிற மொழி என்ற ஒரே ஒரு காரணத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அதுவே இந்திய நிர்வாக ஆட்சிமொழியாக இருக்கத்தக்கது என்று பேசப்படுகிறது. அப்படியே அதை ஆட்சிமொழியாக ஆக்குவதன் மூலமாக நமக்கு ஏற்படுகிற ஏற்றமும் எழுச்சியும், சிரும்; சிறப்பும் என்னவென்று நாம் ஆராய்ந்தறிய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பெரும்பாலான மக்கள் இந்தி பேசுகிறார்கள் என்பதற்காக அதை ஆட்சி மொழியாக்குவதைக் காட்டிலும் அது ஆட்சிமொழியாலில் நிர்வாகத்தை இப்போது போல இந்திமொழியில் திறம்பட நடத்த முடியுமா ? இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் இந்தி மொழி எந்தக் காலத்திலும் எல்லா இடங்களிலும் ஒரேமாதிரியாகப் பேசப்பட்ட

தும் இல்லை. அவரவர்கள் பற்று வைத்து, அவரவர்கள் அன்பு வைத்து தங்கள் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தி இன்பம் கொள்ள அவரவர்களுக்கு என்று ஒரு மொழி இருக்கிறது. இவர்கள் அத் தூண்டப்பேரும் ஒரு அரசின் கீழ் வரவேண்டியபோது எந்த ஒரு சாராருடைய மொழியையும் தேசிய மொழி என்று ஒப்புக்கொள் வதற்கில்லை. அந்த அடிப்படையில் நமக்கு ஒரு மொழி வேண்டு மென்று சொல்லுகிறபோது அந்த இடத்தில் இந்தி வந்து உட்கார இடமில்லை. தமிழகம் என்று எடுத்துக் கொண்டால் இங்குள்ள மூன்றரை கோடி மக்களுக்கு தாய் மொழியாகப், பற்றுமுயும் பந்தத்தையும், பாசத்தையும் பிணைத்துக் கொண்டிருக்கும் மொழி யாக தமிழ் விளங்குகிறது. அப்படியேதான் ஆந்திரர்களுக்கு தெலுங்கு இருக்கிறது. மாராட்டியர்களுக்கு மராட்டி இருக்கிறது. வங்காளிகளுக்கு வங்காளம் இருக்கிறது. குஜராத்திகளுக்கு குஜ ராத்தி இருக்கிறது. இந்திக்காரர்களுக்கு இந்தி இருக்கிறது. இன் னும் விரிவடிவம் இல்லாத எத்தனையோ மொழிகள் எத்தனையோ வகுப்பார்களிடத்தில் வழங்கி வருகின்றன. இந்த மொழிகளில் வளமற்ற, தகுதியற்ற ஒரு மொழியை எடுத்து அதை எல்லார்க்கும் பொது மொழி என்று வைப்பது என்றைக்கும் இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவாகாது. எல்லோருக்கும் பொதுவாக இதுவரை இருந்து வருகிற ஆங்கிலமே, பொதுமொழியாக நீடிக்கலாம். ஆக இந்திய அரசியல் அமைப்பின் கீழ், இந்த தேசத்திலுள்ள அத்தனைப் பகுதிகளும் ஒன்றாக இணைந்து இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், இந்திய அரசின் ஆட்சி மொழியாக இந்தப் பதினான்கு மொழி களும், தொடர்பு மொழியாக (Link Language) ஆங்கிலமும் இருக்கவேண்டும்.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், ஆட்சிமொழி, தாய்மொழி தமிழாக அமைந்து, மற்றைய மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரை அந்தந்த மாநில மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக அமைந்து ஆங்கிலம் இருக்கிற இடத்தில் 14 மொழிகளும் உட்காரக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்ட பிறகும் கூட, ஆங்கில அறிவு தேவையில்லையா என்று கேட்டால், இன்றுள்ள உலகச் சூழ்நிலையில் அகில உலகத் தொடர்புக்கு, வாணிகத் தொடர்புக்கு, அறிவியல் தொடர்புக்கு, உலக அறிவியல் மூன்னேற்றங்களை எல் லாம் நம்முடைய மொழிகளிலே கொண்டு வருவதற்கு என்றென் றும் நமக்கு ஆங்கிலம் வேண்டும். அந்த வகையில்தான் இன்று நம்முடைய தமிழகத்தில் ஆங்கில மொழிப் பயிற்சி தேவை என்று உணர்ந்து மூன்றும் வகுப்பிலிருந்தே ஆங்கிலத்தைச் சொல்லித் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறோம். வேறு சில மாநிலங்களிலும் நான்காவது வகுப்பு, ஐந்தாவது வகுப்பிலிருந்து ஆங்கிலத்தைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய் திருக்கின்றனர். ஆகவே, இந்தி ஆட்சி மொழியாகும் ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று வைத்துக் கொண்டாலும் உலகத் தொடர் புக்கு, அறிவியல் தொடர்புக்கு ஆங்கிலம் கற்றே தீர வேண்டும். ஆங்கிலத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்படும் ஒரே ஒரு குறைபாடு அது அந்திய மொழி என்பதாகும். மற்ற வகையிலே ஆங்கிலத்தின் திறமைகளையெல்லாம் எல்லோரும் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள்.

8th August 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நேரம் இடம் தராத காரணத்தால் மொழி வளங்களைப் பற்றியும், மற்றவைகளைப் பற்றியும் இப்போது சொல்லாது விடுகிறேன். அந்த ஆங்கிலமானது இந்தியாவினுடைய மொழிகளான 723 மொழிகளோடு ஒன்றுகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய தாகும். இந்தியை எடுத்துக் கொண்டால், அதில் ஏராளமாகக் காணப்படுகிற அரபிச் சொற்களுக்கும், பாரசீகச் சொற்களுக்கும் தாயகம் இந்த நாடு அல்ல. 'இந்தி' என்ற சொல்லே அரபிச் சொல் என்று மொழிநூல் வல்லுனர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அது இந்திய மண்ணிலே தோன்றிய சொல் ஆகாது என்ற வகையில் இந்தியும் மற்றப் பலமொழிகளும் சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் இந்திய மண்ணில் இறங்கி உருவாகியிருக்கின்றன என்று மொழிநூல் அறிஞர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். ஐயாயிரம் ஆண்டுகளாக 719 மொழிகளும் இருந்தனவா என்றால் இல்லை. நாளுக்கு நாள் கிளர்ந்து எழுந்து பல மொழிகள் ஒன்றொடொன்று கலந்து இன்று இத்தனை மொழிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இத்தனை மொழிகளில் ஆங்கிலமும் தேசிய மொழிகளில் ஒன்றுகக் கருதப்பட வேண்டிய மொழியாகும். ஆங்கிலமும் இந்த நாட்டின் தேசிய மொழியாகத் தான் கருதப்பட வேண்டுமென்பதைப் பல பேராறிஞர்கள் வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். பல இலட்சக்கணக்கான ஆங்கிலோ-இந்தியர்களுக்குத் தாயகம் இந்த நாடுதான். அவர்களுடைய தாய் மொழியாகக் கருதப்படக்கூடிய ஆங்கிலமும் இந்த நாட்டின் தேசிய மொழிகளில் ஒன்றுகத்தான் கருதப்படவேண்டும். இதைப்பற்றிப் பம்பாய் உயர்நீதி மன்றத்தில் வந்த வழக்கிலே தீர்ப்பு அளிக்கும் வகையில் தலைமை நீதிபதியாக இருந்த திரு. சக்ளா என்பவர் மிகத் தெளிவுபட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

> "ஆங்கிலம் சட்டப்படியும், முறைப்படியும் இந்த நாட்டைச் சேர்ந்த மொழிகளில் ஒன்றுகக் கருதப்பட வேண்டும். மற்றைய மொழிகளைப் போலவே இந்திய மொழிகளில் ஒன்றுகக் கருதப்படவேண்டும். அது இந்தியாவில் சிறுபான்மை சமூகத்தினரால் பேசப்படக் கூடிய மொழி. ஆங்கிலம் இந்தி இரண்டையும் எடுத்துக் கொண்டால் ஆங்கிலம் மக்களிடையே தொடர்பான அளவுக்கு இந்தி மொழித் தொடர்பு இல்லை. இந்தியாவில் உள்ள மக்களில் மூக்கால் பங்கினருக்கு மேல், அதாவது இந்திப் பேசாத மாநிலங்களைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு ஆங்கிலத்தைவிட இந்தி மொழியே வேற்று மொழியாகக் கருதப்படக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது" என்று மிகத் தெளிவுபடக் கூறியிருக்கிறார்.

'The English language is, legally and constitutionally, as much an Indian language as Hindi or any other of the languages of India, since it is the language of a recognised Indian minority. So far as the $\frac{3}{4}$th of the people of India, represented by the non-Hindi speaking people, are concerned, it would be correct to say that for them Hindi is more of a foreign language than is English.'

என்று கூறியிருக்கிறார்.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [8th August 1963

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பிராங்க் அந்தோணி கொண்டு வந்த தீர்மானத்தைப் பற்றிக் கனம் உறுப்பினர் மதியழகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லுகின்ற வகையில் கூடப் பண்டித நேரு எடுத்துச் சொல்லுகின்ற போது—

'English is and should be considered mother-tongue of the Anglo-Indian community. The constitution had recognised the Anglo-Indians as Indian Nationals'.

அதாவது "ஆங்கிலம், ஆங்கிலோ-இந்தியர்களின் தாய் மொழியாகக் கருதப்படுகிறது; கருதப்படவேண்டும். அரசியலமைப்புச் சட்டம் ஆங்கிலோ-இந்தியரை இந்திய தேசிய இனத்தவராக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது" என்று ஆக்கம் தரும் வகையில் கூறியிருக்கிறார். மற்றொரு முறை ஹைதராபாத்தில் 1955-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 8-ஆம் தேதியன்று ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது கூட, ஆங்கிலத்தை இந்திய மொழிகளின் பட்டியலில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படாததைச் சுட்டிக்காட்டி, அது பட்டியலில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கவேண்டும் என்றும், அது ஆங்கிலோ-இந்தியரின் தாய் மொழி என்றும் கூறி அதற்காக விளக்கத்தை எடுத்துக் கூறினார். அந்த முறையிலே, இந்திய மொழிகளிலே ஒன்றுதான் என்ற வகையிலே ஆட்சிக்கு பயன்படுகிற அளவுக்கு உள்ள மொழி தான் ஆங்கிலமாகும். அது தேசிய உணர்ச்சியை ஊட்டுவதற்கான மொழி என்றோ, தாய் மொழிக்கு மாறாக அந்த மொழி வந்து விட வேண்டுமென்றோ யாரும் கூறவில்லை. இந்தியை ஆட்சி மொழியாக வைத்துக் கொண்டாலும் அகில உலகத் தொடர்பு கொள்ள என்றென்றைக்கும் ஆங்கிலம் இருந்தே தீரவேண்டும். இந்தியைப் படித்தாலும், கூடவே ஆங்கிலத்தையும் படித்தே தீரவேண்டும். ஆங்கிலத்தை அகற்றி அந்த இடத்தில் இந்தியை உட்கார வைப்பதன் காரணமாக எதிர்காலத்தில் ஏற்பட இருக்கின்ற கேடுகளை எண்ணித்தான் ஆங்கிலமே நீடிக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறோம். ஆங்கிலத்தின் இடத்தில் திறமையற்ற, வளமற்ற இந்தி உட்காரும் தகுதி நிலை நாட்டப்படும் என்றால், அந்த இடத்திலே இந்தி மொழியோடு கூட மற்றப் பதினைந்து தேசிய மொழிகளும் இடம் பெறவேண்டுமென்று **கோருவதுதான் இங்கு தரப்பட்டிருக்கிற தீர்மானத்தின் நோக்கமாகும்.**

இந்தி ஆட்சி மொழியாக வேண்டுமென்பதற்குக் கூறப்படும் முக்கியமான காரணம் அது இந்தியாவில் உள்ள பொரும்பான்மையான மக்களால் பேசப்படுகிற மொழி என்ற ஒன்றுதான். புள்ளி விவரங்கள் அடிப்படையில் பார்த்தால்கூட இந்தி பேசப்படுகிற 42 சதவிகிதத்தினர் பெரும்பான்மையினர் ஆகமாட்டார்கள். இந்தி பேசுகிறவர்கள் 60 சதவிகிதம் என்றும் மற்ற மொழிகள் பேசுகிறவர்கள் 40 சதவிகிதம் என்றும் இருந்தால் பெரும்பான்மை என்று கொள்ளலாம். அந்த 42 சதவிகிதம் என்ற கணக்கும்கூட இந்தி, உருது, இந்துஸ்தானி, பஞ்சாபி, ஆகிய நான்கு மொழிகளும் சேர்ந்து பேசுகின்ற மக்கள் தொகைதான். இந்த நான்கு மொழி களையும் பேசுகின்ற மக்களின் தொகைதான் 14,99,44,311 என்று

8th August 1963] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆட்சி மொழி அறிக்கையிலேயே புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1951-ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை எண்ணிக்கைக் கணக்குப்படி மொத்த மக்கள் தொகை 35,68,79,394. ஆக, 36 கோடி மக்களில் 15 கோடி மக்கள் இந்தி, உருது, இந்துஸ்தானி, பஞ்சாபி ஆகிய நான்கு மொழிகளையும் பேசுகின்ற மக்களாக இருக்கிறார்கள். அதிலே, உருது, இந்துஸ்தானி, பஞ்சாபி பேசுகின்ற மக்கள் எண்ணிக்கை 2,21,44,593. ஆகவே, இந்தி பேசுகின்ற மக்கள் தொகை 12,77,99,718 என்ற கணக்கு வருகிறது. அந்த 12 கோடி மக்களும் ஒரேமாதிரியான இந்தி பேசுகிறார்களா என்றால் இல்லை. மொத்தம் 81 வகை இந்தி மொழிகள் பேசப்படுகின்றன. அந்த 81 வகையிலே முக்கியமாகக் கருதப்படக்கூடியவை, மார்வாடி மேவதி, ஜெய்புரி, ஜோத்புரி, அவதி, கரிபோலி, பிரஜ்பாஷா, கன்னௌஜி, பண்டேலி, பங்காரு, போஜ்புரி, மகதி, மைதிலி, என்பவையாகும் இவற்றில் 'கரிபோலி' என்னும் ஒரு வகை இந்திதான் இந்தியாவின் ஆட்சி மொழியாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. எத்துணை சதவிகிதத்தினர் இன்ன இன்ன வகை இந்தியைப் பேசுகின்றனர் என்ற புள்ளி விவரத்தையெல்லாம் கொடுக்க நேரம் இல்லாத காரணத்தால் விடுகிறேன். இந்திப் பேராசிரியரும் சமஸ்கிருத மொழிப் புலமை பெற்றவரும், வங்க மொழிப் பேராசிரியரும், பன் மொழிப் புலவர் என்று பெயர் பெற்றவரும், திராவிட மொழிகளைக் கற்றறிந்தவரும், மொழி ஆராய்ச்சியில் 40 ஆண்டு காலம் ஈடுபட்டவரும் இந்திப் பிரசார சபையின் தலைவராக இருந்தவரும், இந்தியில் நான்கு புத்தகங்கள் எழுதி ரத்னகர என்ற விருது பெற்றவரும், அரசியலில் அதிகம் ஈடுபடாதவருமான டாக்டர் சுனித்குமார் சாட்டர்ஜி அவர்கள், "1951-ஆம் ஆண்டில் 80 லட்சம் மக்களால்தான் 'கரிபோலி' இந்தி பேசப்பட்டது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரு. கெர் அவர்கள் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவினர் வெளியிட்ட அறிக்கை, இதனைத் தெளிவுபட எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. கரிபோலி 80 லட்சம் மக்கள் பேசுகிற ஒரு மொழி. அறிவியல் அறிவு பெறக்கூடிய ஆற்றல் அதற்கு இல்லை. ஆட்சிமொழியாகக்கூடிய ஆற்றல் அதற்கு இல்லை. பெரும்பான்மையான மக்கள் பேசும் மொழி என்ற ஒரு தகுதியை வைத்துக்கொண்டு, உண்மை இல்லாத தகுதியை வைத்துக்கொண்டு, ஆட்சி பீடத்தில் ஏறுவது என்றால் அதில் என்ன நீதி இருக்கிறது? அது மட்டுமல்ல, இந்தியை விட வளமான மொழிகள் பல இருக்கின்றன. ஆகவே 14 மொழிகளையும் யூனியன் ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்றுக்கொண்டு ஆங்கிலத்தை அகில இந்தியத் தொடர்பு கொள்வதற்குள்ள மொழியாகவும், அகில உலகத் தொடர்பு கொள்வதற்குரிய மொழியாகவும், அறிவியல் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படும் மொழியாகவும் வைத்துக் கொள்வோம். அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பெற்று இந்தி மட்டுமல்லாது 14 மொழிகளும் யூனியன் மொழிகளாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும். 45 லட்சம் மக்கள் தொகை கொண்ட சுவிட்ஸர்லாந்தில் மூன்று மொழிகள் ஆட்சிமொழிகளாக இருக்கின்றன. அதேபோன்று 14 மொழிகளையும் யூனியன் ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்றுக்கொள்ள

வேண்டும். 14 மொழிகளிடையே தொடர்பு ஏற்படுத்தும் தொடர்பு மொழியாக (Link Language) ஆங்கிலமே இருந்துவரவேண்டும். சாதாரண மக்களால் முடியாவிட்டாலும், வல்லுநர்களை வைத்துக் கொண்டு 14 மொழிகளையும் ஆட்சிமொழிகளாக ஆக்க வேண்டிய வழிவகைகளை காண வேண்டும். அதற்குரிய வழிவகைகளை நிச்சயமாக வல்லுநர்களைக் கொண்டு காணமுடியும். பிற மாநிலங்களோடு அல்லது மத்திய ஆட்சியோடு ஏற்படுகிற தொடர்பு சில இடங்களில் லை பேர்களுக்குத்தான் ஏற்படும். இங்குள்ள தாசில்தாருக்கும் அலகாபாத்திலுள்ள தாசில்தாருக்கும் தொடர்பு ஏற்படப் போவதில்லை. இங்குள்ள மாவட்ட ஆணையாளருக்கும் அலகாபாத்திலுள்ள ஆணையாளருக்கும் தொடர்பு ஏற்படப்போவதில்லை. ஆகை, அந்தந்த வட்டார மொழிகளை வைத்துக்கொண்டு அந்தந்த வட்டார வேலைகளைக் கவனித்து பிற மாநிலங்களோடு அல்லது அகில உலக தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள ஆங்கிலத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம். சிக்கல்கள் எதுவும் இன்றி எல்லா மக்களையும் திருப்திப்படுத்தலாம் இதன் மூலம். ஆங்கிலத்தின் உதவி எங்கு தேவையோ அங்கு அது பயன்படட்டும். இதை எளிதாகச் செய்ய முடியும். மும்மொழிக் கொள்கையை வைத்து மூன்று மொழிகளின் இலக்கணம், இலக்கியம் இவற்றை படிப்பதை விட்டு இரண்டு மொழிகளான தாய்மொழி அதாவது வட்டார மொழி, ஆங்கில மொழி ஆகியவற்றை மட்டும் படிப்பது என்பது எளிதான செயல் என்பது மட்டுமல்லாமல், அது பயன்தரத்தக்கதாகவும் இருக்கும். இத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதனால் நல்லதொரு நிலைமையை உருவாக்கமுடியும். குழப்பங்களையும், மாச்சரியங்களையும் தவிர்க்க இத்தீர்மானம் வழிவகை ஏற்படுத்தும். இதை ஏற்றுக் கொள்வதினால் நம் எதிர்காலம் நன்றாக அமையும், சிக்கல்கள் தீரும், அறிவு ஆற்றல் வளரும் என்று கூறி, இதை ஆதரித்து ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று இம்மன்றத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

***கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்:** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சி செயலாளர் கொண்டுவந்த தீர்மானம் குறிப்பிட்டதொரு யோசனையைக் கூறுகிறது என்றால் அதை யொட்டி நடைபெற்ற விவாதத்தில் பொதுவாக மொழிப் பிரச்னையே கையாளப்பட்டது. மொழி என்பது சொம்ப முக்கியமானது. நம் அங்கங்களில் நாக்கு, பேசுவதற்கு, கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கு மட்டுமல்லாது உண்ணும்போது ருசியை உணர நாக்கு வேண்டியிருக்கிறது. நாக்கு இல்லை என்றால் பேச முடியாது. உண்டால் அதை அனுபவிக்க முடியாது. அதேமாதிரித்தான் மொழியும். மொழி இல்லை என்றால் நம் கருத்துக்களை யாரிடமும் தெரிவிக்க முடியாது. ஊமையாகத்தான் இருக்கவேண்டும். நாக்கு இருந்தும் நாக்கு இல்லாதது போல்தான் இருக்கவேண்டும். ருசி பார்த்துக் கொண்டிருக்கலாமே தவிர கருத்துக்களை வெளிப்படுத்த முடியாது. மொழி இல்லையெனில் நாக்கைப் பெற்றும் அது பயனற்றதாகிவிடும்.

8th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

அவ்வளவு முக்கியமானது மொழி. ஆனால் நாக்கைப் பற்றியும் நாம் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாக இருக்கவேண்டும். மொழி அவசியம் என்றாலும் நாம் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர மொழி நம்மை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாகாது, என்பதை மொழி பற்று உள்ளவர்களும் மொழியை உணர்ந்தவர் கள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்தக் கருத்தை மனதில் வைத்துக்கொண்டுதான் இப் பிரச்னையை ஆராய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். குறிப்பிட்ட ஒரு யோசனையைத் தெரிவிக்கும் இத்தீர்மானத்தை பரிசீலித்து அதை ஏற்றுக் கொள்வதா இல்லையா என்று இந்த மன்றம் முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இத்தீர்மானப்படி 14 மொழிகளும் தேசிய மொழிகள், அவற்றை அரசியல் சட்டம் 343 ஆர்டிகிள்படி அதை ஆட்சிமொழியாக இருக்கவேண்டுமென்பது ஒன்று. அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதாக இருந்தால் ஆங்கிலம் வேண்டாம் என்றாகும். சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் பழைய கருத்தை விட்டு விட்டு, ஆங்கிலத்தை விடவே முடியாது என்ற கருத்தை விட்டு விட்டு, 14 மொழிகள் இருந்தால்போதும், ஆங்கிலம் வேண்டாம் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆங்கிலம் வேண்டாம், 14 மொழிகள் இருந்தால் போதும் அவற்றை வைத்துக்கொண்டு ஆட்சி நடத்தவேண்டும் என்பதுதான் தீர்மானம். இதில் ஆங்கிலத்திற்கு இடமில்லை, அதை சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர் ஏற்றுக் கொள்கிறார் என்பதைக் காண்கிறேன். மற்ற ஒரு விஷயம். இந்த 14 மொழிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறவரையில் ஆங்கிலத்தை இந்திய யூனியன் ஆட்சி விவகாரங்களுக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதுதான் மதியழகன் அவர்கள் தீர்மானம். ஆங்கிலத்தையும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதுதான் இதன் கருத்து. ஆங்கிலம்தான் இருக்கவேண்டுமென்று இதில் இல்லை. இப்போதுள்ள சட்டப்படி இந்தியை கொஞ்சம் கையாளலாம். திருத்தப்பட்ட சட்டத்திற்கு முன்பு 1965 வரைதான் ஆங்கிலமும் ஆட்சிமொழியாக இருக்கும். 1965-க்குப் பிறகு இந்திதான் ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்ற நிலை இருந்தது. அது இப்போது மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

ஆனால், இந்தத் தீர்மானத்தின்படி ஆங்கிலம்தான் இருக்க வேண்டும், அதை எடுக்கக்கூடாது என்று இல்லை. 14 மொழிகளும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிற வரையிலே ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறதே தவிர, ஆங்கிலம்தான் இருக்கவேண்டும் என்று இல்லை. ஆகையால், கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர் களும், மற்ற உறுப்பினர்களும் கூட இந்தியே கூடாது என்ற கொள்கையைக்கூட மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கருது கிறேன். இந்தி கூடாது, இந்தி போர்க்கொடி, போராட்டம் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தவர்கள் நிலையில்கூட இப் பொழுது கொஞ்சம் மாறுதல் இருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சியின் 1-30 p.m.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th August 1963

செயலாளர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற தீர்மானத்தின் வாசகத்திலிருந்து தெரிய வருகிறது. இந்தி இருக்கவே கூடாது, ஆங்கிலம் மாத்திரம்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலை மாறி 14 மொழிகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிற வரையில் ஆங்கிலமும் இருக்கட்டும், இந்தியும் இருக்கட்டும் . . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஏற்கனவே இந்தி ஆட்சிமொழியாக இருப்பதற்கு ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தி ஆட்சி மொழியுடன் அந்த ஒரு ஆட்சி மொழிமட்டும் அல்லாமல் ஆங்கிலமும் அந்த இடைக்காலத்திலே இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. நாங்கள் அதை மறுக்கிறோம் என்பது அல்ல. புதியதாக ஏதோ சொல்லுவது போலச் சொல்லுகிறார்கள். நான் அப்படி ஒன்றும் மறுத்துச் சொல்லவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தில் 'அதுவரையில் இந்திய யூனியன் அரசாங்கக் காரியங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் ஆங்கிலத்தையே வைத்திருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டு மென்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தையும் என்பது இல்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த கனம் உறுப்பினர் பின்னுல்கூட விடையளிக்கப் போகிறார்கள். அப்பொழுது அவர்கள்தான் வியாக்கியானம் கூறவேண்டும். அவர்களுடைய கருத்துத்தான் என்னுடைய கருத்து. நான் எவ்வாறு இதை பொருள்படுத்திக்கொண்டேனே அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு வேறு கருத்து இருக்கலாம். ஆனால் செயலாளர் திரு. மதியழகன் கூறியதிலிருந்து இந்தியும் இருக்கலாம், ஆங்கிலமும் இருக்கலாம் என்றுதான் நான் புரிந்துகொண்டேன். இந்தி ஒழிப்புப் போராட்டத்திற்குக்கூட அவசியம் இருக்காது. அதில் கொஞ்சம் முரண்பாடு இருக்கிறது. அது கொஞ்சம் மாறியிருக்கிறது. இந்தியும் இருக்கட்டும் என்று இப்பொழுதுகூட சொன்னர்கள்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்தி மாநிலங்களில் இந்தி இருப்பதைப்பற்றி ஒன்றும் ஆட்சேபனையில்லை. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்தி மொழியே கூடாது என்று சொல்லவில்லை. இந்தி மொழி மட்டும் ஆதிக்க மொழியாக இருப்பது கூடாது. நம்முடைய தாய்மொழி தமிழ் மொழி வளரவேண்டும் என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அடிப்படைத் திட்டம். அதை வைத்துக் கொண்டு 'இந்திக்கு என்ன போராட்டம்?' என்று சொல்லுவது இங்கே திசையை திருப்புவதற்கு பயன்படுமே தவிர, வேறு அல்ல. இந்தப் பிரச்னையை தெளிவு படுத்தியிருந்தும், திருப்பி திருப்பி அமைச்சர் அவர்கள் இம்மாதிரி சொல்லுவது சரியல்ல.

8th August 1963]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் அங்கத்தினர் உருக்கமாகப் பேசுகிறார்கள். தெளிவாகப் பேசுகிறார்கள். நான் தவறுதலாக எடுத்துக்கொள்ளுவதில்லை. எனக்கும் நன்றாகப் புரிகிறது. இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்துவிட்டு கனம் அங்கத்தினர் உட்கார்ந்த உடனேயே நான் கேட்டேன். என்னுடைய மனதை திடப்படுத்திக்கொள்ளுவதற்கு நான் கருதியது சரிதானா என்று கேட்டேன். எனக்கு ரொம்ப மகிழ்ச்சி. ஓரளவுக்கு இரு கட்சியினரும், சுதந்திரா கட்சியினரும், திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினரும் இந்தியை கண் எடுத்தும் பார்ப்பதில்லை என்று சொன்ன நிலையிலிருந்து, ஆங்கிலம் தான் இருக்கவேண்டும் என்று சொன்ன நிலை இல்லாமல், கொஞ்சம் மாறுதல் அடைந்திருப்பது பற்றி என்னைப் பொறுத்தமட்டில் மகிழ்ச்சி (குறுக்கிடு). மாறுதல் இல்லை என்று சொன்னால் வைத்துக்கொள்ளட்டும். 14 மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்கு, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஸ்விட்சர்லாந்தில் 3 மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக இல்லையா என்று கேட்டார்கள். அங்கே அவர்களுடைய ஜனத்தொகை எவ்வளவு, அந்த ஜனத்தொகைக்கு 3 மொழிகள் என்றால், நம் நாட்டில் இருக்கிற ஜனத்தொகைக்கு எவ்வளவு மொழிகள் இருக்கவேண்டும் எனக் கணக்குப் பார்ப்பது இல்லை. அப்படிக் கணக்குப் பார்த்து, இன்னும் 2 மொழி வேண்டும், 16 மொழி, 18 மொழி வேண்டும் என்று கணக்குப் பார்ப்பதற்கு இல்லை. இப்பொழுது மத்திய ஆட்சியைப் பொறுத்த மட்டில் நமக்கு மத்திய ஆட்சியில் அக்கரை இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தோடு நிற்பதில்லை. மத்திய ஆட்சியில் நமக்கு அக்கறை இருக்கிறது, பங்கு இருக்கிறது, தொடர்பு இருக்கிறது. இப்பொழுது 14 மொழிகளும் மத்திய ஆட்சியில் ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்றால், கனம் அங்கத்தினர்கள் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் ரொம்பவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய ஆட்சியிலிருந்து எழுதுபவர்கள் என்ன மொழியில் வேண்டுமானாலும் எழுதலாம். அங்கே போகின்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எல்லாம் அங்கே எந்த மொழிகள் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கின்றனவோ அந்த மொழிகளில் பாண்டித்தியம் வேண்டும், ஓரளவு அந்த மொழிகளையெல்லாம் படித்திருக்கவேண்டும். என்று சொல்லுவது ஒன்று. அல்லது ஏதாவது ஒரு மொழியிலே பாண்டித்தியம் இருந்தால் போதும் என்று சொல்லுவது மற்றொன்று. இரண்டு அல்லது மூன்று மொழிகள்தான் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்கவேண்டுமென்றால் அந்த மூன்று மொழிகளையும் படித்தாகவேண்டும் என்று உத்தியோகஸ்தர்களை வற்புறுத்தலாம். ஒருவர் 14 மொழிகளையும் படித்தாக வேண்டும் என்று யாரும் எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. ஏதாவது ஒரு மொழியைத்தான் கற்றுக் கொள்ளவேண்டியிருக்கும். பதினைந்து மொழிகளில் ஏதாவது ஒரு மொழி தெரிந்தால் போதும், அவர்கள் உத்தியோகத்திற்கு வரலாம், அவர்கள் அரசாங்கத்தில் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்றுதான் ஏற்படும். அதை கனம் அங்கத்தினர் ஒப்புக்கொள்ளு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th August 1963

வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 14 மொழிகளையும் கற்றுணர்ந்தவர்கள்தான் கையாளக்கூடியவர்கள்தான், உத்தியோகம் வகிக்க வேண்டும், மற்ற பொறுப்பு வகிக்கவேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும், இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த கனம் உறுப்பினர் அவர்கள்கூட கூறமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 14 மொழிகளையும் கற்றுணரவேண்டிய அவசியமில்லை, ஏதாவது ஒரு மொழி கற்றுணர்ந்தால் போதும். இந்தியிலோ, மராத்தியிலோ, குஜராத்தியிலோ எழுதலாம். ஒரு பைலில் நோட் எழுதும்போது சூபரிண்டெண்டெண்டு தெலுங்கில் எழுதலாம், அஸிஸ்டெண்டு செகரடரி குஜராத்தியில் எழுதலாம், அதற்கப்புறம் செகரடரி இந்தியில் எழுதலாம், மினிஸ்டர் எழுதுவது பெங்காலியில் இப்படியெல்லாம் நிலைமை வரும். இதையெல்லாம் எப்படி அர்த்தம் செய்துகொள்ளுகிறது? நாமும் அரசாங்கம்தான். நமக்கும் அக்கரை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும், உணரவேண்டும். அங்கத்தினர் அவர்களுடைய கிட்டத்தில் ஆங்கிலம் கூட இல்லை. ஆங்கிலமும் சேர்த்துக்கொண்டால் 15 மொழிகளாகும். ஆங்கிலத்தையும் சேர்த்தால்கூட, எந்த மொழியில் வேண்டுமானாலும் எழுதலாம். அப்பொழுது என்ன நிலை வரும். 'பேபல் ஆப் டங்ஸ்' என்ற நிலை ஏற்படும். ஆட்சி எப்படி நடக்கும்? பேசுவதற்கு அழகாக இருக்கிறது, 14 தேசிய மொழிகள் என்று. தேசிய மொழிகள் என்ற அடிக்கடி நம்முடைய பிரதம மந்திரி அவர்களும் வற்புறுத்தி வருகிறார்கள். எல்லாம் சரிசமமான உரிமையைப் பெற்றிருக்கக்கூடிய மொழிகள்தான். ஆனால், 14 மொழிகளையும் நம்முடைய ஆட்சி மொழிகளாக வைத்துக்கொள்ளுவோம் என்றால், அது எப்படி பொருந்தும்? எப்படி ஆட்சி நடத்துகிறது? அதைத்தான் கனம் அங்கத்தினர்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கோருகிறேன். அது சாத்தியம் அல்ல. ஆட்சி ஒழுங்காக நடப்பதற்கு 14 மொழிகள் ஆட்சிமொழிகளாக இருப்பது என்பது சாத்தியமல்ல. இதையெல்லாம் உணர்ந்துதான் இந்தி என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். பெரும்பாலோர் இந்தி இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலும் அவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நாம் என்ன சொன்னோம்? இந்தி மட்டும் இருந்தால் நாம் பாதிக்கப்படுவோம் என்று சொன்னோம், ஏராளமான பேர்கள் தமிழ் நாட்டில் இந்தி கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதிகமாக இந்தி படிக்கிறார்கள். அப்படிப் படித்தாலும், பிரயோகம் செய்வது வேறு விஷயம். அதிலே பாதகம் ஏற்படும். இந்தியிலேயே விவகாரங்களை கையாள்வது என்றால், ஆங்கிலமும் இருக்கவேண்டும் என்று நாம் கூறினோம். அப்பொழுது இந்த மன்றத்தில் விவாதம் நடந்தது, முடிவு ஏற்பட்டது. அப்பொழுது இருந்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார். அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னோம். அதெல்லாம் எங்கே போயிற்று என்று கேட்டார்கள். அப்படியே இந்த சட்டத்தில் இருக்கிறது. 'ஆபிஷியல் லாங்குவேஜஸ் ஆக்டில்' அப்படியே இருக்கிறது.

8th August 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அப்பொழுது அந்தத் திருத்தத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் என்ன கோரினார்கள்? ஆங்கிலமும் இருக்கவேண்டும், இதற்கு 'ஸுடபிள் லெஜிஸ்லேஷன்' செய்யவேண்டும் என்று கோரினார்கள். அதுதான் அப்பொழுது கோரினது. அந்த 'ஸுடபிள் லெஜிஸ்லேஷன்' இப்பொழுது செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் சொல்லுகிறேன். 'அப்பொழுது இந்த மன்றத்தில் தலைவராக இருந்து, கல்வி அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதையெல்லாம் சொன்னார்களே' என்று கூறினார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களே. கனம் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அடிக்கடி சென்னைக்கு வருகிறார்கள். அவர் வருகிற சமயம் பார்த்து முன்னாலேயே நான் வேண்டுமானாலும் தெரிவிக்கிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், கனம் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் கலந்து பேசி— எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் பேசலாம்—இப்பொழுது நிறை வேற்றப்பட்டிருக்கிற சட்டம் இங்கு முன்பு நிறைவேற்றப்பட் பட்டிருக்கிற தீர்மானத்திற்கு உகந்ததாக இருக்கிறதா, அதற்கு போதிய அளவு சட்டம் இடம் கொடுக்கிறதா, அதற்கு முரண் பாடாக இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை முடிவு செய்துகொள்ள லாம். அவர்கள் வேறு கருத்துச் சொல்லுவதாயிருந்தால் என்னிடம் சொல்லட்டும். நானும் கனம் சி. சுப்பிரமணியத்தோடு பேசியிருக்கிறேன். இந்த மசோதாவின் விவாதத்தின் பொழுதே நான் அவருடன் பேசியிருக்கிறேன். அதை அவர்கள் எவ்வாறு கருதுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறேன். அவர்கள் அங்கேயே இருக்கிறவர்கள். அப்பொழுது மசோதாவாக இருந்தது. பின்னாலே அந்த மசோதாகூட திருத்தப்பட்டிருக் கிறது. திருத்தப்படுவதற்கு முன்பே எவ்வாறு நம்முடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்கிறது என்பதை கனம் சுப்பிரமணியம் அவர்கள், ஆராய்ந்து உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்து எனக்குத் தெரியும். நான் சொல்வதில் ஐயம் இருந்தால், கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கனம் சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களிடம் பேசிக்கொள்ளலாம்.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : Sir, on a point of information—

MR. SPEAKER : The hon. Member should resume his seat.

SRI V. KRISHNAMOORTHY : Sir, I am entitled to raise a point of information.

MR. SPEAKER : The hon. Member is not entitled to raise a point of information. He should resume his seat.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இப்பொழுது ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கும். நாம் இருக்கவேண்டும் என்று சொன் னேம். காலவரையின்றி இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னேம். அதற்குரிய சட்டம் தான் இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டிருக் கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், எவ்வளவு நாட்களுக்கு ஆங்கிலம் இருப்பது, என்பதை முடிவு செய்ய கமிட்டி போடப்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [8th August 1963

போகிறார்கள், இந்தக் கமிட்டி தொடர்ந்து ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டுமா, இல்லையா என்பதை முடிவு செய்யவேண்டியது என்பதைப்பற்றி கனம் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சமீபத்தில் புதிதாக நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தின் பிரிவுகளை எடுத்து விளக்க விரும்புகிறேன். மூன்றாவது செக்ஷன் தான் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு இடம் கொடுக்கிற பிரிவு. அதை நான் வாசிக்கிறேன்.

" Notwithstanding the expiration of the period of fifteen years from the commencement of the constitution, the English language may as from the appointed day, continue to be used, in addition to Hindi,—

(*a*) for all the official purposes of the union for which it was being used immediately before that day; and

(*b*) for transaction of business in Parliament.'

இந்த மூன்றாவது பிரிவு இருக்கிறதே, இது 'அப்சொல்யூட்டாக' இருக்கிறது. இதற்கு 'புரோவிஸோ' ஒன்றும் இல்லை. கமிட்டி போடுவது எல்லாம் இதற்கு புரொவிஸோவாக இல்லை. புரோவிஸோ இருந்தால் இதற்குக் கட்டுப்பட்டது என்று சொல்லலாம். நான் படித்தேனே, அது தான் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருப்பதற்கான செக்ஷன். அந்த செக்ஷன் தனியாகத் தான் நிற்கிறது. அதற்கு வரம்பு ஒன்றும் இல்லை. கமிட்டி போட வேண்டும் என்று சொல்லுவது நாலாவது செக்ஷனிலே இருக்கிறது. நாலாவது செக்ஷனிலே என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? ஹிந்தி எவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதை ஆராய்வதற்கு ஒரு குழு அமைத்து, அந்தக் குழு பரிசீலனை செய்த பிறகு ஜனாதிபதி உத்தரவு போடலாம் என்று இருக்கிறது. பின்னர் இந்த சட்டம் பார்லிமெண்டிற்கு வந்த காலத்தில் மாகாணங்களைக் கலந்து ஆலோசித்துத்தான் மாற்றப்படும் என்று செய்திருப்பதாக நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே முன்பு கொடுத்த வாக்குறுதி மீறப்பட்டு விட்டது என்றோ அல்லது ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருப்பதற்கு குந்தகமாக இந்தச் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றோ சொல்வதற்கு நியாயம் இல்லை. ஆங்கிலம் காலவரையறை இன்றி இருக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். அதற்குரிய வகையிலே தான் இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, பிரதம மந்திரி அவர்கள் உறுதி கொடுத்தார்களே, அது என்னவாயிற்று என்று கேட்டார்கள். அந்த உறுதி இந்தச் சட்டத்திலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதா, "மே" என்று தானே போட்டிருக்கிறது, "shall" என்று போட வில்லையே என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். "மே" போடவேண்டுமா அல்லது shall போட வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி எல்லாம் சட்ட நிபுணர்கள் அபிப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். shall என்று போட்டால் சில சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. "மே" என்று போட்டாலும் ஆங்கிலத்தில் நடத்தலாம். நாம் "மே" க்குப்பதில் shall போட வேண்டும் என்று எண்ணுகிறோம். ஆனால் சட்ட ஞானம் உள்ளவர்

8th August 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கள் "மே" என்றுகூட shall என்று தான் அர்த்தம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பார்லிமெண்ட் "மே" என்று சொன்ன பிறகு அரசாங்கம் "மே நாட்" என்று சொல்ல முடியுமா? ஆகவே "மே" போட்டால் என்ன, shall போட்டால் என்ன? எனதுடைய மதிப்பிற்குரிய சகாக்களைக் கேட்டால் கூட சொல்லுவார்கள், உத்தரவுபோடும் பொழுது "மே" என்று தான் போடுகிறோம். மந்திரி "மே" என்று போட்ட பிறகு 'மே நாட்' என்று காரியதரிசி சொல்லுவாரா?

"shall என்று போட்டால் சில சங்கடங்கள் இருக்கும் என்று நான் சொன்னேன். ஹிந்தியோடு கூட இங்கிலீஷ் இருக்க வேண்டும் என்பது சட்டம். ஆனால் "shall என்று போட்டால், தனியாக எதையும் ஆங்கிலத்தில் எழுதக்கூடாது, ஆங்கிலத்தில் எழுதினால் ஹிந்தியிலும் எழுத வேண்டும் என்பது சட்ட நிபுணர்களின் கருத்து. "மே" போடுவதினாலே பாதகம் ஒன்றும் இல்லை.

உறுதியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். பிரதம மந்திரி அவர்களும், உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்களும் மீண்டும் உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். முன்பு கொடுத்த உறுதியை ஒட்டி ஹிந்தி பேசத் தெரியாத மக்கள் விரும்புகிற வரையிலும் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கும் என்ற உறுதியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த உறுதியைச் ஏன் சட்டத்திலே கொண்டு வரவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். சட்டத்திலே கொண்டு வருவதில் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஹிந்தி பேசாத பிராந்தியங்கள் இவை என்று சட்டத்திலே போட்டால், ஆந்திரா வேண்டாம் என்று சொல்லலாம், கேரளம் வேண்டாம் என்று சொல்லலாம், மைசூர் வேண்டாம் என்று சொல்லலாம். இத்தனை பேர்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்களே, அதனாலே சங்கடங்கள் வரலாம். 1965-லே ஆங்கிலம் போய் விடும், ஹிந்தி தான் இருக்கும் என்பதை இப்பொழுது மாற்றவில்லையா? மேலும் உறுதியை எல்லாம் சேர்த்து சட்டத்தில்போட்டாலும் பின்னர் மெஜாரிட்டி இருந்தால் சட்டத்தை மாற்றிக்கொள்ளலாம். ஆனால் உறுதிமொழி அப்படிப் பட்டதல்ல. பிரதம மந்திரி அவர்களும், உள்நாட்டு அமைச்சர் அவர்களும் உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அந்த உறுதியை யாரும் மாற்ற முடியாது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் ஆங்கிலம் இருக்க வேண்டும், ஆங்கிலத்தை எடுக்கக் கூடாது என்று நாம் கூறுவது போல, அந்த உறுதியை மறக்க யாராலும் முடியாது. இது தான் இப்பொழுதைய நிலைமை. இந்தச் சட்டத்தை பொறுத்த மட்டில் நம்முடைய தேவை பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாம் ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னோம். ஹிந்தியே கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் நிர்மானத்தில் இல்லை. ஹிந்தியே கூடாது என்பது வேறு விஷயம். ஆங்கிலமே கூடாது என்று வட நாட்டிலுள்ள ஹிந்தி வெறியர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆங்கிலத்தை நாம் ஓரளவு கையாள முடியும். இது வரையிலும் கையாண்டு வந்திருக்கிறோம். சில பேர், "ஆங்கிலம் எதற்கு, மக்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே" என்று

சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் ஓரளவு உண்மை தான். கனம் மதியழகன் அவர்கள் 14 மொழிகளும் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆங்கிலம், ஹிந்தியோடு தமிழையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள், தமிழை விட பழமையான மொழி எங்கே இருக்கிறது என்று சொன்னால் கூட இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்ப்பதற்கு நான் தயங்கி இருப்பேன். நேற்று சுதந்திரா சட்சித் தலைவர் 'நியூடரல்' ஆக இருந்ததுபோல் நானும் ஒரு வேளை 'நியூட்ரல்' ஆக இருப்பேனே என்னமோ. ஹிந்தி, ஆங்கிலம் தமிழ் மூன்றுமே இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லி இருக்கலாம். ஸ்விட்ஸர்லாந்தில் மூன்று மொழிகள் இருக்கின்றன. அதை விட்டு விட்டு பதினைந்து மொழிகளும் ஆட்சி மொழிகளாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒரு விஷயம். நடைமுறையில் ஆட்சியை நடத்த முடியுமா? நான் அதிகமாக மன்றத்தின் நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. இதனால் நம்முடைய மொழிக்கு ஆபத்து ஒன்றும் இல்லை. மத்திய ஆட்சியில் பங்கு கொள்வதற்கும் பாதகம் இல்லை. நம்முடைய பயத்தைத் தவிர்க்கக் கூடிய அளவுக்கு ஆங்கிலம் தொடர்ந்து இருக்கும். பதினைந்து மொழிகளும் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத ஒரு தீர்மானம். ஆகையால் இந்தத் தீர்மானத்தை கனம் அங்கத்தினர் வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வழி தெரியவில்லை என்பதற்காக, 'டெல்பெரேட்டாக'ப் போய் ஏதோ ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து விட்டு, அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், நம்முடைய மன்றத்தைப் பற்றி ஒரு தவறான கருத்துக்கு வெளியிலே இடம் ஏற்படும். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்த அங்கத்தினரை வாபஸ் வாங்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி வாபஸ் வாங்கவில்லை என்றால், நான் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு இல்லை. பதினைந்து மொழிகளிலே எந்த மொழியின் மீதும் வெறுப்பு ஏற்பட்டு, அதனால் இதை எதிர்க்கிறோம் என்று யாரும் கருதக் கூடாது. பதினைந்து மொழிகளை வைத்து ஆட்சி நடத்துவது சரியல்ல என்ற காரணத்தால், இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுவதற்கு இல்லை என்று கூறிக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்

— —

*** திரு. கே. ஏ. மதியழகன்:** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தைப் பற்றி நல்ல வகையில், உற்சாகமாக பல அங்கத்தினர்கள் நல்ல பல கருத்துக்களை எடுத்து வழங்கி இருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்து அரங்கத்தில் கடைசியாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு மூன்று வாதங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்த வாதங்களுக்கு மட்டும் என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த தீர்மானத்தைச் சபை ஏற்கவேண்டாம் என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்லி இருந்தாலும், மீண்டும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன். என்னுடைய இந்த தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய பெருமை இந்த

8th August 1963] [கே. ஏ. மதியழகன்]

மாமன்றத்திற்கு வேண்டுமென்று மரியாதையாகவும், வணக்கமாகவும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆங்கிலமும் இருக்கிறது என்று சாமர்த்தியமாகவும், சாதுரியமாகவும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். 1965-ம் வருஷம் ஜனவரிமாதம் 26-ம்தேதி காலே முதல் ஆங்கிலம் கிடையாது. அதுதான் இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமை. 1975-ம் வருஷம் ஏதோ ஒரு உத்தியோகஸ்தருக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுப்பது போல செய்திருக்கிறார்கள். மூன்றாவது செக்ஷன், நான்காவது செக்ஷன், ஐந்தாவது செக்ஷன் இவை பற்றிச் சொன்னார்கள். மூன்றாவது செக்ஷன் என்ன சொல்லுகிறது?

" Notwithstanding the expiration of the period of fifteen years from the commencement of the Constitution, the English language may, as from the appointed day, continue to be used, in addition to Hindi;—

(*a*) for all the official purposes of the Union for which it was being used immediately before that day; and

(*b*) for transaction of business in Parliament."

ஆகவே, இந்தி தான் ஆட்சி மொழியாக விளங்கும். அதுதான் மூன்றாவது செக்ஷன். அங்கே தான் அபாயகரமான விபத்து இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்த செக்ஷனுக்கு அழைத்துச் செல்லுகிறேன். அதைத்தான் கத்தி தொங்குகிறது என்று மேல் என்று சொன்னேன். அதற்கு மேல் வருகிறது நான்காவது செக்ஷன்

" Section 4.—After the expiration of ten years from the date on which section 3 comes into force, the President may appoint a Committee consisting of thirty members, of whom twenty shall be members of the House of People and ten shall be members of Council of States in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote ".

கருணாநிதி எடுத்துச் சொன்னது போல, லோக சபையிலிருந்தும், ராஜ்ய சபையிலிருந்தும் 30 பேர்களைப் பொறுக்கி எடுத்து ஆராயச் செய்வார்கள் பத்து வருஷம் கழித்து ஜனாதிபதி ஒரு கமிட்டியை நியமிக்கலாம். அந்தக் கமிட்டி எதற்கென்று திட்ட வட்டமாக சொல்லுகிறார்கள். இந்த செக்ஷன் தாக்குக் கயிறு என்று நான் சொல்லுகிறேன். நாலாவது செக்ஷனில் இரண்டாவது உட்பிரிவு என்ன சொல்லுகிறது?

" It shall be the duty of the Committee to review the progress made in the use of Hindi for the official purposes of the Union and submit a report to the President making recommendations thereon."

1947-ல் முதலில் ஆபத்து வந்தது. இரண்டாவது ஆபத்து 1965-ல். மறுபடியும் ஆபத்து 1975-ல் வருகிறது. அது வரையில் ஹிந்தி எவ்வளவு வந்திருக்கிறது, வளர்ந்திருக்கிறது. எவ்வளவு வற்புறுத்தலாம், புகுத்தலாம் என்று பார்ப்பார்கள். ஆகவே தான், It is the duty of the Committee to review the progress made என்று

இருக்கிறது. இந்தப் பகுதிதான் மிக ஆபத்தான பகுதி. மற்ற மொழிகள் இருப்பது போல பாவனைக்கு இருக்கலாமே தவிர, ஆங்கிலத்திற்கு பழைய நிலை வராது. பிறகு என்ன ஆகும்?

திரு. சுப்ரமணியம் சென்னை வரும்போது அவரைச் சந்தித்து உறுமொழியிருக்கிறதா என்பதில் அவர் கருத்தைக் கேட்கச் சொன்னார் தமிழ் நாட்டுப் பிரதிநிதிகள் இருவரும், கனம் சுப்பிரமணியமும், கனம் டி. டி. கிருஷ்ணமாசாரி அவர்களும், இந்த உயிர் பிரச்சினை விவாதிக்கப்படும் நேரத்தில், பாராளுமன்றத்தில் இருக்கவில்லை. கனம் சுப்பிரமணியம் ஜர்மனியிலும், கனம் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி ஆஸ்திரேலியாவிலும் இருந்தார்கள். அவ்வளவு அக்கறையற்றவர்கள் இந்த பிரச்சினையில் என்ன சொல்லுவார்கள் என்பதும் தெரியும். May என்றால் என்ன, Shall என்றால், என்ன? இரண்டும் ஒன்றுதான் என்று சொல்கிறார்கள் அமைச்சர். அவர்கள் புதிதாக உதாரணங்கள் கொடுத்த பாணியிலே நானும் உதாரணம் கொடுக்கலாம் என்றால், நிதியமைச்சர் கழுதையைப் பார்த்துக் குதிரை என்று சொல்லுகிறார். அதை ஒத்துக் கொள்ளாத என்னை குருடன் என்கிறார். May க்கும் Shall க்கும் வித்தியாசம் இல்லையென்றால், நாங்கள் கேட்கும் வார்த்தையையே போட்டிருக்கக் கூடாதா? பாராளுமன்றத்திலே கூட நல்ல எண்ணத்தை இந்தி வெறியர்கள்—இந்தி உற்சாகக்காரர்கள், அமைச்சர் நல்ல வார்த்தையை உபயோகிக்கிறார்கள்—தாக்கி இருக்கிறார்கள். இதுதான் விவகாரம். அதை சாதாரியமாக, சாமர்த்தியமாக மாற்றிச் சொல்வது சரியாகாது. இதையெல்லாம் சொன்னால், அமைச்சர் babel of tongues என்றுதான் சொல்லுவார்கள் என்கிறார்கள். விவகாரத்தை, தொங்கும் கத்தியை, எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியுமா? மரண தண்டனை ஆங்கிலத்திற்கு 1965-ல் இருக்கிறது? எங்கே அஷ்ஷூரன்ஸ் இருக்கிறது? நேரு அஷ்ஷூரன்ஸ் எப்படிச் சேர்க்க முடியும் என்று கேட்டார்? கனம் சுப்பிரமணியமும் கனம் பக்தவத்சலமும் அஷ்ஷூரன்ஸ் இருக்கிறது என்கிறார்கள்? நாங்கள் யாரை நம்புவது? May யும் shall ம் ஒன்றுதான் என்றால், ஏன் ஆங்கிலத்தில் இரண்டு சொற்களும் இருக்கின்றன? ஆங்கிலப் புலவர்களைக் கூட்டி முடிவு காணுங்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஆங்கில இலக்கியத்திலேயே அப்படித்தான் இருக்கிறது. எவ்வளவோ கோளாறுகள் இருக்கின்றன.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: "Shall" என்று போட ஏன் தயக்கம்? ஏன் சிறைக் கைதியாக்க வேண்டும், ஆங்கிலத்தை? வெறித்தனமாக சிலர் நடந்துகொண்டால், நேருவும், லால்பகதூர் சாஸ்திரியும் அவர்களுக்கு பணிவானேன்? இதனால் குளர்ச்சியில் ஈடுபடுகிறார்கள் அல்லது வேறு காரியங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்றால் 'வரட்டும், பார்க்கிறேன்' என்று தெம்பாக, தைரியமாகச் சொல்லுகிறார்கள். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே

2-00

8th August 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இல்லே. அவர் இந்த நேரத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று நான் பிரியப்பட்டேன். எதற்கு எடுத்தாலும் 'ஆகட்டும், பார்க்கலாம்' என்று சொல்லும் முதல் அமைச்சர் காமராசர், போராட்டம் நடத்தப் போகிறோம் என்பதைப் பற்றி 'வரட்டும், பார்த்துவிடுகிறேன்' என்று சொல்லுகிறார். 'ஆகட்டும், பார்க்கலாம்' என்று சொல்லக் கூடியவர் 'வரட்டும், பார்த்து விடுகிறேன்' என்று சொன்னதற்கு அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் இந்தப் பிரச்னை ஏதோ ஒரு கட்சிப் பிரச்னை அல்ல. தனிப்பட்ட . . .

MR. SPEAKER: Without replying, the hon. Member is wasting time. He should come to the point.

SRI K. A. MATHIALAGAN: Sir, I am not wasting the time. I am only replying. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்னை. பல கோடிக்கணக்கான மக்களை, அவர்களுடைய மொழி உணர்வினை, அவர்களுடைய தன்மானத்தினை பாதிக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுடைய தன்மானத்தை மதிக்காது போனால், அவர்களுடைய உணர்வை, சிறப்பை அறியாது போனால், இந்த ஜனநாயக உணர்ச்சிகளை மதிக்கவில்லையானால், லட்சக்கணக்கான மக்களுடைய லட்சியத்தைப் பிரதிபலிக்கவில்லை என்ற நிலை ஏற்படுமானால், மீண்டும் சொல்லுகிறேன் இந்த நாட்டுச் சிறைக்கூடங்களை நிரப்ப எத்தனைவிதமான இடர்பாடுகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள, வேறு வேறு விதமான தண்டனைகளையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ள எங்கள் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் போர்ப்படை திரண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, இன்னமும் சொல்லுகிறேன், வேண்டுமானால் சர்க்கார் சார்பிலேயே இத்தகைய தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து டில்லியில் இருக்கும் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று மீண்டும் ஒரு முறை வற்புறுத்தி எனது உரையை முடிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The question is—

"That this House recommends to the Government to convey to the Union Government that this House is of opinion that steps should be taken to recognise all the fourteen languages enumerated in the Eighth Schedule of the Constitution as the Official Languages of the Union under Article 343 and till such time English shall be retained for all official purposes of the Indian Union".

The Resolution was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided this :—

AYES.

1	Sri V. R. Nedunchezhiyan	7	Sri A. K. Subbiah
2	,, M. Karunanithi	8	,, V. S. S. Mani
3	,, K. A. Mathialagan	9	,, M. Rajangam
4	,, Saw. Ganesan	10	,, Kanchi Manimozhiar
5	,, A. P. Dharmalingam	11	,, M. Shanmugam
6	,, Rama Arangannal	12	,, N. Rajangam

AYES—*cont.*

13 Sri K. S. Mani
14 ,, N. Chinnamunusami Chetty
15 ,, S. Madhavan
16 ,, T. P. Alagamuthu
17 ,, S. Mani
18 ,, V. R. Periannan
19 ,, P. V. Sriramulu
20 ,, M. Kamalanathan
21 ,, C. G. Viswanathan
22 ,, S. Muthulingam
23 Pulavar K. Govindan
24 Sri C. Manickam
25 ,, T. Chinnasamy
26 ,, M. R. Krishnamurthy
27 ,, A. Thangavelu
28 ,, Munu Adhi
29 Sri S. Murugaiyan
30 ,, P. U. Shanmugham
31 Srimathi Jagadhambal Velayutham
32 Sri M. S. Mani
33 ,, K. Thirupathy
34 ,, C. K. Chinnaraji
35 ,, R. Nallamuthu
36 ,, N. P. Sengottuvelu
37 ,, S. Arumugham
38 ,, M. V. Karivengadam
39 ,, A. G. Balakrishnan
40 ,, R. Narayanan
41 ,, S. Ramaswamy
42 ,, V. Krishnamoorthy
43 ,, S. J. Ramaswamy
44 ,, R. Sampangi

NOES.

1 Sri K. Parthasarathy
2 ,, R. Krishnaswamy Naidu
3 ,, K. S. Abdul Azeez
4 ,, M. Alagiriswamy
5 ,, C. M. Ambikapathi
6 ,, L. Anandan
7 ,, S. Angamuthu Naicker
8 ,, K. S. Ardhanareeswara Gounder
9 ,, A. Appavoo Thevar
10 ,, A. Arumugam
11 ,, R. S. Arumugam
12 ,, V. S. Arunachalam
13 ,, A. B. Balagan
14 ,, A. M. P. S. Balagangadharan
15 The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam
16 ,, P. Kakkan
17 ,, V. Ramaiah
18 The Hon. Srimathi Jothi Venkatachellum
19 Sri P. Ramachandran
20 S. Chinnayyan
21 ,, A. S. Dhakshinamoorthy Gounder
22 ,, M. Dhandayuthapani Pillai
23 ,, A. Doraiswamy
24 ,, V. Ellamma Naidu
25 ,, T. P. Elumalai
26 ,, G. Gomathisankara Dikshithar
27 ,, K. S. G. Haja Sheriff
28 ,, P. Jayaraj
29 ,, T. Kadambavanasundaram
30 ,, A. K. Kaliappa Gounder
31 ,, T. Karcha Gowder
32 Sri C. Kothandarama Bhagavathar
33 ,, M. Kulandaiswamy Gounder
34 ,, T. Manavalan
35 ,, M. Maruthanayagam Pillai
36 ,, J. Matha Gowder
37 ,, M. P. Muthukaruppannaswami Gounder
38 ,, P. K. Muthuvellappa Gounder
39 The Hon. Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradiar
40 ,, G. Bhuvarahan
41 ,, S. M. A. Majid
42 Srimathi P. K. R. Lakshmikantham
43 ,, A.S. Ponnammal
44 ,, R. Krishnaveni
45 ,, Lakshminarasamma
46 ,, Parvathi Arjunan
47 ,, N. K. Ranganayaki
48 Kumari D. Sulochana
49 Sri K. Narayanaswami Pillai
50 ,, N. Duraipandi
51 Sri K. P. Palaniswamy
52 ,, K. N. Palaniswami Gounder
53 ,, G. D. Perumal Raju
54 ,, K. Ponniah
55 ,, S. Ponnusamy
56 ,, R. Rajagopalswamy Naicker
57 ,, G. Rajaram
58 ,, A. Ramachandra Rayer
59 ,, N. Ramachandra Reddy
60 ,, A. L. Ramakrishna Naidu
61 ,, S. Ramalingam
62 ,, V. Ramanathan

NOES—*cont.*

63	Sri R. Rangaswamy	74	Sri SV. RM. Sivaraman Ambalam
64	,, S. Sadasivam	75	,, S. Sivasubramaniam
65	,, B. Parameswaran	76	,, C. Srinivasan
66	,, K. T. Kosalram	77	,, Soundaravel Servai
67	Dr. B. Natarajan	78	,, A. R. Subbiah Mudaliar
68	Sri K. R. Sambandam	79	,, R. Subramaniam
69	,, V. Sankaran	80	,, N. Subramaniam Chettiar
70	,, M. S. Selvarajan	81	,, K. B. Palani
71	,, A. Senapathi Gounder	82	,, T. S. Swaminatha Odayar
72	,, R. Sengaliappan	83	,, M. D. Thiagaraja Pillai
73	,, N. Shanmugasundaram	84	,, A. P. C. Veerabahu

Neutral—*Nil.*

Ayes : 44. Noes : 84.

The Resolution was lost.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned. 2-10 p.m.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

158. *The Finance Accounts of the Government of Madras for the year* 1961–62. [*Laid on the Table of the House under Article* 151 (2) *of the Constitution of India.*]

159. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 1984, *Home, dated* 19*th June* 1963 *amending Rule* 294-*A of the Madras Motor Vehicles Rules,* 1940 *regarding permits issued under section* 42 *of the Motor Vehicles Act,* 1939 *for the stage carriages and goods vehicles belonging to Neyveli Lignite Corporation Limited.* [*Laid on the Table of the House under section* 133 (3) *of the Motor Vehicles Act,* 1939 (*Central Act IV of* 1939).]

160. *Notification issued with G.O. Ms. No.* 367, *Home, dated* 31*st January* 1963 *amending Rule* 339 *of the Madras Motor Vehicles Rules,* 1940. [*Laid on the Table of the House under section* 133 (3) *of the Motor Vehicles Act,* 1939 (*Central Act IV of* 1939).]

161. *Notification issued by the Collector of Coimbatore, dated* 19*th April* 1963 *regarding the removal of Sri K. Thirumalaiswami Gounder from the office of the President of Devanurpudur Panchayat, Udumalpet taluk, Coimbatore district with immediate effect.* [*Laid on the Table of the House under section* 179 (4) *of the Madras Panchayats Act,* 1958 (*Madras Act XXXV of* 1958).]